

GIÁO ĐOÀN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI NHẬT

在日ヴィエトナム人・カトリック共同体

みことば

PHỤNG VỤ LỜI CHÚA

Số 494

Tháng 08 Năm 2025

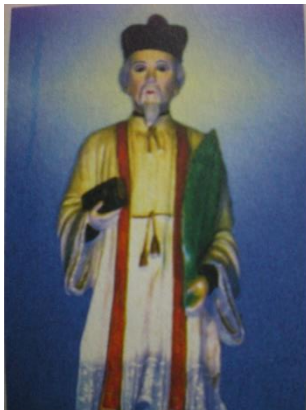
494 号 08 月 2025 年

CẦU NHUYỆN CHO CÁC TRẺ EM

Lịch Phụng Vụ Tháng 08 năm 2025

CHỦA NHẬT	THỨ HAI	THỨ BA	THỨ TƯ	THỨ NĂM	THỨ SÁU	THỨ BẢY
 31 22 THƯỜNG NIÊN Raimundo Hc 3:17-18, 20, 28-29/ Dt 12:18-19, 22-24a/ Lc 14:1, 7-14	 NĂM TRƯỜNG 2025 NHỮNG NGƯỜI HẠNH PHÚC CỦA HÃY ĐÓNG	* Lễ Đức Mẹ Lên Trời Ngày 15/8: Lễ Vọng: 1 Sb 15:3-4, 15-16; 16:1-2/ 1 Cor 15:54b-57/ Lc 11:27-28. Lễ Ban Ngày: Kh 11:19a; 12:1-6a, 10ab/ 1 Cor 15:20-27/ Lc 1:39-56			 1 Anphongsô Ligôri Lv 23:1, 4-11, 15-16, 27, 34b-37/ Mt 13:54-58	 2 Eusebio Vercyji Lv 25:1, 8-7/ Mt 14:1-12
 3 18 THƯỜNG NIÊN Phêrô Julian Eymard Gv 1:2, 2:21-23/Ci 3:1-5, 9-11/Lc 12:13-21	 4 Gioan Vianney, Lm Ds 11:4b-15/ Mt 14:13-21	 5 Cung hiến Đền thờ Đức Bà Cả Ds 12:1-13/ Mt 14:22-36 hay Mt 15:1-2, 10-14	 6 Chúa Biển Hinh Đn 7:9-10, 13-14/2 Pt 1:16-19/ Lc 9:28b-36	 7 Xystô II, Cajetanô Ds 20:1-13/ Mt 16:13-23	 8 Đaminh, Lm Đnl 4:32-40/ Mt 16:24-28	 9 Teresa Benedikta Thánh Giá Đnl 6:4-7/3/ Mt 17:14-20
 10 19 THƯỜNG NIÊN Laurensô, Pt Kn 18:6-9/Dt 11:1-2, 8-19 hay 11:1-2, 8-12/Lc 12:32-48 hay 12:35-40	 11 Clara, Tn Đnl 10:12-22/ Mt 17:22-27	 12 Louis Toulouse Đnl 31:1-8/ Mt 18:1-5, 10, 12-14	 13 Ponxianô, Hippolitô Đnl 34:1-12/ Mt 18:15-20	14 Maximilian Kolbe Gs 3:7-10a, 11, 13-17/ Mt 18:21-19:1	 15 ĐỨC MẸ LÊN TRỜI Xem bài đọc phía trên	 16 Stephanô vua Hungari Gs 24:14-29/ Mt 19:13-15
 17 20 THƯỜNG NIÊN Gioan Thánh giá Gr 38:4-6, 8-10/ Dt 12:1-4/Lc 12:49-53	 18 Gioana Francisca Tl 2:11-19/ Mt 19:16-22	 19 Gioan Êudê Tl 6:11-24a/ Mt 19:23-30	 20 Bênadô, Vp Tl 9:6-15/ Mt 20:1-16	 21 Piô X, Gh Tl 11:29-39a/ Mt 22:1-14	 22 Maria, Nữ Vương Ru 1:1, 3-6, 14b-16, 22/Mt 22:34-40	 23 Rôsa Lima, Tn Ru 2:1-3, 8-11; 4:13-17/Mt 23:1-12
 24 21 THƯỜNG NIÊN Batôlômêô TD Is 66:18-21/Dt 12:5-7, 11-13/ Lc 13:21-30	 25 Lui, vua Pháp 1 Tx 1:1-5, 8b-10/ Mt 23:13-22	 26 Sêphêrinô, Gh 1 Tx 2:1-8/ Mt 23:23-26	 27 Monica, Tn 1 Tx 2:9-13/ Mt 23:27-32	 28 Augustinô, Gm 1 Tx 3:7-13/ Mt 24:42-51	 29 Gioan Tẩy Giả bị trảm quyết 1 Tx 2:1-8/ Mc 6:17-29	 30 Phêlixi, Lm 1 Tx 4:9-11/ Mt 25:14-30

Thánh Gia-cô-bê ĐỒ MAI NĂM

(1781-1838) Linh Mục (Xử Trảm)

Tử đạo ngày 12 tháng 8 (x. Tr 180)

“Nghĩa khí, hiên ngang trong giam cầm, đó là Cự.
Oai nghiêm, trung thành nhiều năm mới có, đó là Thầy”

Thánh Gia-cô-bê Năm sinh năm 1781, người làng Đông Biên, huyện Vĩnh Lộc, tỉnh Thanh hóa. Cha chịu chức khi được 32 tuổi, tức năm 1813.

Cha Năm là người hiền hòa dễ mến. Cha năng đọc kinh, lần hạt. Đặc biệt Cha có lòng thương kẻ khó khăn, hay giúp người nghèo về cơm áo và thuốc men.

Ngày 11/5/1838, cha bị bắt. Quan đóng gông giải cha Năm ra Nam Định. Ngày 12/8/1838, cha Năm bị xử trảm tại pháp trường Bảy Mẫu.

Ở Nhà Chung có treo hai câu đối:

Hoàn hảo nghĩa khí quần giam cự.

Lẫm lẫm trung thành vạn cổ sư.

Nghĩa là:

Nghĩa khí, hiên ngang trong giam cầm, đó là Cự.

Oai nghiêm trung thành nhiều năm mới có, đó là Thầy.

Phụng Vụ Lời Chúa xin thành thật cảm ơn Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đã đóng góp ý kiến, bài vở, công sức cũng như tài chánh cho PVLC tháng này. Sau đây là chủ đề cho các tháng tới :

Tháng 09: Cầu nguyện cho các gia đình

Tháng 10: Tháng Mân Côi, Cầu nguyện cho việc truyền giáo.

Mã QR được in ở cuối thư ngỏ của PVLC mỗi tháng sẽ cho phép mọi người đọc được nội dung PVLC của tháng đó.

Mã QR được in bên tay phải của trang bìa sau của cuốn PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang Facebook của Giáo Đoàn.

Mã QR được in bên tay trái của trang bìa sau của PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang web của Giáo Đoàn.

Phụng Vụ Lời Chúa luôn ước mong nhận được mọi sự đóng góp tích cực của Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đọc, để PVLC thực sự là chiếc cầu liên lạc hữu hiệu của Giáo Đoàn. Mọi liên lạc về PVLC xin gửi bài vở, thư từ trước ngày 20 mỗi tháng qua;

Lm P.M. Nguyễn Hữu Hiến ; Pocket Tel: 090-1656-2693

Email: pmnguyenuuhiddenjp@gmail.com

Home: <http://vietcatholicjp.net> * Facebook: Công Giáo Việt Nam Tại Nhật

Thơ Ngơ

Chúng ta, những người đang được may mắn sống trong một xã hội tự do, văn minh và phát triển, chắc chắn không thể không ngậm ngùi và thất vọng khi có dịp trở về thăm lại tổ quốc Việt Nam. Thất vọng vì sau 50 năm, kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975, Việt Nam, từ một quốc gia được cả thế yêu mến và kính phục giới xung tụng là “Hòn Ngọc Viễn Đông”, đã trở nên một trong những quốc gia nghèo, lạc hậu trong mọi lãnh vực: nhân quyền, kinh tế, thương mại, giáo dục, v.v... và còn bị coi thường nữa. Ngậm ngùi vì cho tới hôm nay, thế kỷ thứ 21, khi mà ở mọi nơi trên thế giới, trẻ em được đối xử với tất cả sự yêu thương và kính trọng, thì ở Việt Nam, còn rất nhiều trẻ em phải nghỉ học, phải lao động cực khổ, trong những điều kiện bất xứng với nhân phẩm con người. Đang có rất nhiều em bé thiếu ăn, thiếu mặc, bệnh tật và không được chữa trị xứng đáng. Còn hơn thế nữa, biết bao nhiêu trẻ em đang là nạn nhân của nạn ấu dâm, bị bán cho những tổ chức buôn người để trở thành nô lệ tình dục, hay sẽ bị giết để bị lấy tim, gan, thận bán cho Trung Quốc. Thật là: “Trải qua một cuộc bể dâu, những điều trông thấy mà đau đớn lòng” (Nguyễn Du, Truyện Kiều).

Trong tháng đặc biệt cầu nguyện cho các trẻ em, chúng ta hãy xin Chúa thương đến hàng triệu triệu trẻ em trên thế giới, đang sống trong những hoàn cảnh bất công, trong những điều kiện bất xứng với nhân phẩm cao quý mà Thiên Chúa đã ban khi tạo dựng con người. Cầu nguyện thôi chưa đủ, chúng ta phải quảng đại góp công góp sức, kiến tạo một xã hội tốt đẹp, ở đó, các trẻ em được sống bình an, hạnh phúc, có đủ tất cả những điều kiện để phát triển nhân phẩm, tài năng, kiến thức mà Chúa ban cho.

Kính chúc quý cha, quý tu sĩ nam nữ, quý vị ân nhân và tất cả quý độc giả những ngày nghỉ lễ Obon bình an, hạnh phúc và ý nghĩa.

PVLC

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN NGÀY 03 THÁNG 08

BÀI ĐỌC I: Gv 1, 2; 2, 21-23

Chuyện gì xảy ra cho con người sau bao mối bận tâm và bao gian lao, vất vả nó phải chịu dưới ánh mặt trời.

Lời Chúa trong sách Giảng Viên.

Ông Cohelet nói: “Phù vân, quả là phù vân. Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân. Quả thế, có người đã đem hết khôn ngoan và hiểu biết mà làm việc vất vả mới thành công, rồi lại phải trao sự nghiệp của mình cho một người đã không vất vả gì hết. Điều ấy cũng chỉ là phù vân và lại là đại họa. Chuyện gì đã xảy ra cho con người sau bao mối bận tâm và bao gian lao vất vả nó phải chịu dưới ánh sang mặt trời?”

Phải, đối với con người ấy, trọn cuộc đời chỉ là đau khổ, bao công khó chỉ đem lại ưu phiền! Ngay cả ban đêm, nó cũng không được yên lòng yên trí. Điều ấy cũng chỉ là phù vân!”

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 89

Đáp: *Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ, Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.*

Xướng: Chúa bắt phàm nhân trở về cát bụi, Ngài phán bảo: “Hỡi người trần thế, trở về cát bụi đi!” Ngàn năm Chúa kể là gì, tựa hôm qua đã qua đi mất rồi, khác nào một trống canh thôi!

Xướng: Ngài cuốn đi, chúng chỉ là giấc mộng, như cỏ đồng trôi mọc ban mai, nở hoa vươn mạnh sớm ngày, chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn.

Xướng: Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống, ngõ hầu tâm trí được khôn ngoan. Lạy Chúa, xin trở lại! Ngài đợi đến bao giờ? Xin chạnh lòng thương xót những tôi tớ Ngài đây.

Xướng: Từ buổi mai, xin cho đoàn con được no say tình Chúa, để ngày ngày được hơn hờ vui ca. Xin cho chúng con được vui hưởng, lòng

nhân hậu của Chúa là Thiên Chúa chúng con. Việc tay chúng con làm, xin Ngài củng cố, xin củng cố việc tay chúng con làm.

BÀI ĐỌC II: Col 3, 1-5. 9-11

Anh em hãy tìm kiếm những gì thuộc về thượng giới, nơi Đức Kitô đang ngự.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Côlôxê.

Thưa anh em, anh em đã được trời dựng cùng với Đức Kitô, nên hãy tìm kiếm những gì thuộc thượng giới, nơi Đức Kitô đang ngự bên hữu Thiên Chúa. Anh em hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới. Thật vậy, anh em đã chết, và sự sống mới của anh em hiện đang tiềm tàng với Đức Kitô nơi Thiên Chúa. Khi Đức Kitô, nguồn sống của chúng ta xuất hiện, anh em sẽ được xuất hiện với Người, và cùng người hưởng phúc vinh quang.

Vậy anh em hãy giết chết những gì thuộc về hạ giới trong con người anh em: ấy là gian dâm, ô uế, đam mê, ước muốn xấu và tham lam; mà tham lam cũng là thờ ngẫu tượng.

Anh em đừng nói dối nhau, vì anh em đã cởi bỏ con người cũ với những hành vi của nó rồi, và anh em đã mặc lấy con người mới, con người hằng được đổi mới theo hình ảnh Đấng Tạo hóa, để được ơn thông hiểu. Vậy không còn phải phân biệt Hy Lạp hay Do Thái, cắt bì hay không cắt bì, man di, mọi rợ, nô lệ, tự do, nhưng chỉ có Đức Kitô là tất cả và ở trong mọi người.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 12, 13-21

Những gì người sẵn sẵn đó sẽ về tay ai?

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca.

Khi ấy, có người trong đám đông nói với Đức Giêsu rằng: “Thưa Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia phần gia tài cho tôi”. Người đáp: “Này anh, ai đã đặt tôi làm người xử kiện hay người chia gia tài cho các anh?” Và Người nói với họ: “Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu”.

Sau đó Người nói với họ dụ ngôn này: “Có một nhà phú hộ kia, ruộng nương sinh nhiều hoa lợi, mới nghĩ bụng rằng: “Mình phải làm gì đây? Vì còn chỗ đâu mà tích trữ hoa màu!” Rồi ông ta tự bảo: “Mình sẽ làm thế này: phá những cái kho kia đi, xây những cái lớn hơn, rồi tích trữ tất cả thóc lúa và của cải mình vào đó. Lúc ấy ta sẽ ngủ lòng: hồn ta hỡi, mình bây giờ ê hề của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã!” Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta: “Đồ ngốc! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng ngươi, thì những gì ngươi sắm sẵn đó sẽ về tay ai?” Ấy, kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN
Ngày 03 tháng 08

PHẢI CHĂNG CHÚA MUỐN CHÚNG TA ĐỐI NGHÈO?

Khi giải thích dụ ngôn trong bài Tin Mừng hôm nay, Thánh Âu-gus-ti-nô đã nhấn mạnh sự ngu dại của người phú hộ không hề tại ở việc tích trữ của cải, mà ở việc đặt niềm tin và hy vọng vào của cải thay vì Thiên Chúa. Thánh nhân chỉ ra rằng người phú hộ đã quên cuộc đời này chỉ là chốn tạm bợ, và cái chết có thể đến bất ngờ (trích từ *Bài giảng [Sermon] 36*).

Quả thật, Chúa nói chẳng sai: “*Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu*” (Lc 12,15). Tham sân si khiến con người chúng ta mất hướng đi, đánh rơi lòng tự trọng, đặt niềm tin sai chỗ, dẫn tới việc để dục vọng thống trị bản thân, và quên đi mục đích tối hậu của đời người. Ngoài ra, cũng nên biết khi từ quan về ở ẩn,

thi sĩ Nguyễn Công Trứ tuy không đề cập trực tiếp đến lòng tham con người, nhưng ông khuyên nhủ người ta đừng chờ đợi những gì quá sức mình, biết dừng lại, và bằng lòng với cái mình đang có trong bài thơ “Chữ Nhân”:

Tri túc tiện túc, đãi túc hà thời túc,
Tri nhân tiện nhân, đãi nhân hà thời nhân.
(nghĩa là: Biết đủ túc là đủ, đợi đủ biết bao giờ đủ,
Biết nhân túc là nhân, đợi nhân biết bao giờ nhân).

Hơn nữa, ngôn ngữ La-tinh có câu: “Tiền của là tên đầy tớ tốt lành, nhưng lại là ông chủ xấu xa” (*Pecunia est servus optimus, sed dominus pessimus*). Đứng trước tiền của, chúng ta có những thái độ rất khác nhau: ông Cô-he-lét, tác giả sách Giảng viên lại quá thận trọng, bi quan “*phù vân, quả là phù vân... Tất cả chỉ là phù vân*” (Gv 1,2), và cho rằng “*trọn đời người chỉ là đau khổ, bao công khó chỉ đem lại ưu phiền! Ngay cả ban đêm, nó cũng không được yên lòng yên trí. Điều ấy cũng chỉ là phù vân!*” (x. Gv 2,23). Còn người phú hộ trong đoạn Tin Mừng hôm nay lại quá cậy dựa vào tiền của, nên khi thần chết bất ngờ đến thì tiền muôn bạc nén cũng chẳng cứu được linh hồn ông ấy. Trái lại, Thánh Phao-lô khẳng khái sống và khuyên chúng ta “*hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới*” (x. Cl 3,2). Và trên hết, Chúa Giê-su loan báo sứ điệp: dùng của cải đời này mà “*làm giàu trước mặt Thiên Chúa*” (x. Lc 12,21), nếu không, số phận cũng sẽ như ông phú hộ kia.

Tuy nhiên, có người đặt ra những câu hỏi: Phải chăng Chúa muốn chúng ta nghèo cùng đĩnh, đói khổ? Phải chăng Chúa xuống trần gian chỉ để giải quyết chuyện kinh tế, cơm áo gạo tiền hay kể sinh nhai thôi ư? Phải chăng Chúa xuống trần chỉ dạy chúng ta kiếm tiền sinh lợi?... Vô vàn những nghi vấn hiểu lầm, hiểu nhầm và hiểu sai về thông điệp Tin Mừng! Xin thưa, Chúa Giê-su xuống trần dạy chúng ta mở tầm mắt vô biên để biết tích trữ kho tàng thực sự trên Nước Trời. Cụ thể, biết dùng của cải để làm việc bác ái, như giúp đỡ người nghèo, thay vì chỉ tích trữ cho riêng mình. Hơn nữa, sống hoán cải, khiêm nhường, đặt niềm tin thác vào Chúa và tỉnh thức trước cái chết. Thật ra, “người phú hộ chẳng phải bị trừng phạt vì giàu có, nhưng vì lòng tham và sự ích kỷ. Của cải là món quà của Thiên Chúa, nhưng phải được sử dụng để tôn vinh Ngài và giúp đỡ tha nhân” (trích từ *Bài giảng về Cửa cải và Sự Nghèo khó* [*Homily on Wealth and Poverty*] của Thánh Gio-an Kim Khẩu [John Chrysostom]).

Để kết thúc vài dòng suy tư này, xin được mượn lời kinh cầu của Lm. Karl Rahner, S.J, một trong những nhà thần học ‘hiện sinh siêu nhiên’ xuất chúng của thế kỷ XX, để cùng với quý cộng đoàn thưa chuyện với Chúa:

Lạy Chúa, đời con chẳng có gì ngoài những chuyện tầm thường mỗi ngày, nơi diễn ra bao điều bần tiện và nhỏ nhen, ganh đua và phù phiếm.

Tâm hồn con tựa như phố thị chợ búa ồn ào.

Tại đó, người ta gặp nhau bày biện ra những thứ vật vãnh, chen chúc nhau hầu tranh giành của hư không, chưa kể đến những tỳ ố như bản.

Linh hồn con chẳng khác nào vừa thóc chứa đầy mọi thứ hỗn tạp, cho đến khi những cái tầm thường hằng ngày được chất đầy lên tới nóc.

Ôi đời con sẽ ra sao, nếu cứ tiếp diễn như thế?

Con sẽ thế nào khi xuôi tay nằm xuống?

Con sẽ là ai lúc phải rũ sạch tất cả những thứ đang lấp đầy ngày sống của con?

Con sẽ là gì lúc con chỉ còn là chính con?

Chuyện gì sẽ xảy đến khi thần chết bất ngờ ụp xuống, vén mở tấm màn che giấu ý nghĩa ẩn sâu của đời con cùng năm tháng, ngày giờ lê thê đầy?

Bây giờ, con phải làm gì trước thời đời nhàm chán vẫn đang đè nặng trên con?

Cứu cánh của con chính là Chúa, lẽ nào con chết ngộp trong những thứ tầm thường này?

Liệu con có thể trốn khỏi sự đôn điệu hằng ngày ấy chẳng?

Không, chắc hẳn là không!

Bởi lẽ Chúa vẫn bước qua đời thường của con và con được gặp Chúa ở đó.

Duy chỉ mình Chúa mới biến ngày giờ nhàm chán của con thành nỗi khát khao vô bờ, và thời khắc của con thành năm tháng ân sủng của Chúa nhờ tình yêu Chúa ban tặng cho con. [Amen].

(Nguồn: Tuyển tập các Lời nguyện [Prayers for a Lifetime] của Karl Rahner, chuyển ngữ: tác giả bài suy niệm này)

Lm. Xuân Hy Vọng

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Của cải vật chất là hồng ân Chúa ban để ta hưởng dùng và mưu cầu hạnh phúc. Để sử dụng chúng cách nào cho hợp ý Chúa, và trông cậy ơn Chúa giúp, chúng ta dâng lời cầu xin:

1. “Chỉ có Đức Kitô là tất cả và ở trong mọi người.” Chúng ta hiệp ý cầu xin Chúa Thánh thần luôn đồng hành với Đức Thánh Cha Lêô 14 trong trách nhiệm hướng dẫn con thuyền Giáo Hội giữa biển đời đầy sóng gió và gian nan mà Chúa vừa trao phó, được ơn khôn ngoan, can đảm, đạo đức, hầu đức tin của Dân Chúa luôn được bảo vệ và đi đúng đường lối Chúa muốn. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẠM LỜI CHÚNG CON.

2. “Những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?” Xin cho những ai đang say sưa tìm kiếm danh vọng, tiền bạc và của cải, sớm nhận ra mọi sự trần gian chóng qua không mang lại hạnh phúc đích thực, để họ biết dùng của cải mà xây dựng Nước Chúa, sống một đời thánh thiện trong tình liên đới, hầu đạt được ơn cứu độ đời đời. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “Anh em hãy lột bỏ con người cũ cùng các việc làm của nó.” Đức tính tốt thì khó bắt chước, nhưng tật xấu thì nhiễm rất nhanh. Chúng ta hiệp ý cầu nguyện cho các tín hữu trong Hội thánh luôn được đầy tràn ơn Chúa, biết sống hi sinh theo gương Chúa Kitô và các Thánh, để quyết tâm từ bỏ những tính xấu làm hại người anh chị em, hầu xứng với danh hiệu nghĩa tử của Thiên Chúa. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “Chẳng phải sung túc mà đời sống được của cải bảo đảm đâu.” Tiền bạc là phương tiện tốt, nhưng lại là ông chủ rất xấu. Chúng ta cùng cầu xin cho chính mỗi người chúng ta biết phân định đâu là điều nên làm và không nên làm, đặc biệt là hiểu được giá trị của sự sống đời đời, và tìm kiếm giá trị chân thật qua Bí tích thánh Thể. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn nhớ rằng: cầu nguyện là hiện diện trước nhan Chúa, bày tỏ tình yêu và gắn bó với Ngài, để không gì có thể làm chúng con xa lìa Chúa dù tiền tài, danh vọng hay bất cứ gì khác. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN NGÀY 10 THÁNG 08

BÀI ĐỌC I: Kn 18, 6-9

Chúa dùng hình phạt giáng xuống đối phương, để làm cho chúng con được rạng rỡ.

Lời Chúa trong sách các Khôn Ngoan.

Lạy Chúa, đêm vượt qua đã được báo trước cho cha ông chúng con, để khi biết chắc lời hứa mình tin là lời hứa nào, các ngài thêm can đảm. Dân Chúa đã trông đợi đêm ấy, như đêm cứu thoát người chính trực và tiêu diệt kẻ địch thù.

Quả vậy, Chúa dùng hình phạt giáng xuống đối phương, để làm cho chúng con được rạng rỡ và kêu gọi chúng con đến với Ngài. Con lành cháu thánh của những người lương thiện âm thầm dâng lễ tế trong nhà. Họ đồng tâm nhất trí về luật sau đây của Thiên Chúa: là trong dân thánh, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia. Và ngay từ bây giờ, họ đã xướng lên những bài ca do cha ông truyền lại.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: TV 32

Đáp: *Hạnh phúc thay dân nào Chúa chọn làm gia nghiệp*

Xướng: Người công chính hãy reo hò mừng Chúa, kẻ ngay lành, nào cất tiếng ngợi khen. Hạnh phúc thay quốc gia được Chúa làm Chúa Tể, hạnh phúc thay dân nào Người chọn làm gia nghiệp.

Xướng: Chúa để mắt trông nom người kính sợ Chúa, kẻ trông cậy vào lòng Chúa yêu thương, hầu cứu họ khỏi tay thần chết và nuôi sống trong buổi cơ hàn.

Xướng: Tâm hồn chúng con đợi trông Chúa, bởi Người luôn che chở phù trì. Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa, như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.

BÀI ĐỌC II: Dt 11, 1-2. 8-19

Ông Abraham trông đợi một thành có nền móng do chính Thiên Chúa vẽ mẫu và xây dựng.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, đức tin là bảo đảm cho những điều ta hy vọng, là bằng chứng cho những điều ta không thấy. Nhờ đức tin ấy, các tiền nhân đã được Thiên Chúa chứng giám.

Nhờ đức tin, ông Abraham đã vâng nghe tiếng Chúa gọi mà ra đi đến một nơi ông sẽ được lãnh nhận làm gia nghiệp. Ông đã ra đi mà không biết mình đi đâu. Nhờ đức tin, ông đã tới cư ngụ tại Đất Hứa như tại một nơi đất khách, ông sống trong lều cũng như ông Isaac và Giacóp là những người đồng thừa kế cùng một lời hứa, vì ông trông đợi một thành có nền móng do chính Thiên Chúa vẽ mẫu và xây dựng. Nhờ đức tin, cả bà Sarah vốn hiếm muộn, cũng đã có thể thụ thai và sinh con nổi dòng vào lúc tuổi đã cao, vì bà tin rằng Đấng đã hứa là Đấng Trung Tín. Bởi vậy, do một người duy nhất, một người kể như chết rồi mà đã sinh ra một dòng dõi nhiều như sao trời cát biển, không tài nào đếm được. Tất cả các ngài đã chết, lúc vẫn còn tin như vậy, mặc dù chưa được hưởng các điều Thiên Chúa hứa; nhưng từ xa, các ngài đã thấy và đón chào các điều ấy, cùng xưng mình là ngoại kiều, là lữ khách trên mặt đất. Nhưng người nói như vậy cho thấy là họ đang đi tìm một quê hương. Và nếu quả thật họ còn nhớ tới quê hương mình đã bỏ ra đi, thì họ vẫn có cơ hội trở về. Nhưng thực ra các ngài mong ước một quê hương tốt đẹp hơn, đó là quê hương trên trời. Bởi vậy, Thiên Chúa đã không hổ thẹn để cho các ngài gọi mình là Thiên Chúa của các ngài, vì Người đã chuẩn bị một thành cho các ngài.

Nhờ đức tin, khi bị thử thách, ông Abraham đã hiến tế Isaac; dù đã nhận được lời hứa, ông vẫn hiến tế người con một. Về người con này, Thiên Chúa đã phán bảo: chính do Isaac mà sẽ có một dòng dõi mang tên người. Quả thật, ông Abraham nghĩ rằng Thiên Chúa có quyền năng cho người chết trỗi dậy. Rốt cuộc, ông đã đón nhận lại người con ấy như là một biểu tượng.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Anh em hãy canh thức và hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì con người sẽ đến. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 12, 32-48

Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca

Một hôm, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: “Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, đừng sợ, vì Cha anh em đã vui lòng ban Nước của Người cho anh em.

“Hãy bán tài sản của mình đi mà bố thí. Hãy sắm lấy những túi tiền không hề cũ rách, một kho tàng không thể hao hụt ở trên trời, nơi kẻ trộm không bén mảng, mối mọt không đục phá. Vì kho tàng của anh em ở đâu, thì lòng anh em ở đó.

“Anh em hãy thất lưng cho gọn, thấp đèn cho sẵn. Hãy làm như những người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ vừa về tới và gõ cửa, là mở ngay. Khi chủ về mà thấy những đầy tớ ấy đang tỉnh thức, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em: chủ sẽ thất lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ. Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tỉnh thức như vậy, thì thật là phúc cho họ. Anh em hãy biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông đã không để nó khoét vách nhà mình đâu. Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con người sẽ đến”.

Bấy giờ ông Phêrô hỏi: “Lạy Chúa, Chúa nói dụ ngôn này cho chúng con hay cho tất cả mọi người?” Chúa đáp: “Vậy thì ai là người quảng gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc? Khi chủ về mà thấy đầy tớ ấy đang làm như vậy, thì thật là phúc cho anh ta. Thầy bảo thật anh em, ông sẽ đặt anh ta lên coi sóc tất cả tài sản của mình. Nhưng nếu người đầy tớ ấy nghĩ bụng: “Còn lâu chủ ta mới về” và bắt đầu đánh đập tôi trai tớ gái và chè chén say sưa, chủ của tên đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày hẳn không ngờ, vào

giờ hấn không biết, và ông sẽ loại hấn ra, bắt phải chung số phận với những tên thất tín.

“Đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị sẵn sàng, hoặc không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đòn nhiều. Còn kẻ không biết ý chủ mà làm những chuyện đáng phạt, thì sẽ bị đòn ít. Hễ ai đã được cho nhiều thì sẽ bị đòi nhiều, và ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XIX THUỜNG NIÊN
Ngày 10 tháng 08

“Ai là người quản gia trung tín và khôn ngoan?”

Câu hỏi mà Chúa Giêsu đặt ra trong bài Tin Mừng hôm nay - “Ai là người quản gia trung tín và khôn ngoan?” - không chỉ dành cho các tông đồ, mà còn là lời chất vấn lương tâm của mỗi người chúng ta. Đó là lời mời gọi hãy sống đức tin cách trung thành và sáng suốt trong từng bổn phận, trong từng chọn lựa hằng ngày, để xứng đáng lãnh nhận phần gia nghiệp quý báu nhất mà Thiên Chúa hứa ban: sự sống đời đời và hạnh phúc Nước Trời.

Bài đọc thứ nhất trích từ sách Khôn Ngoan nhắc lại biến cố đêm Vượt Qua - đêm mà dân Do Thái được Thiên Chúa giải thoát khỏi ách nô lệ Ai Cập. Họ đã trung thành giữ lệnh truyền của Thiên Chúa, đồng tâm hiệp ý cầu nguyện và tin tưởng vào lời Ngài hứa. Chính nhờ sự trung tín ấy, họ được Thiên Chúa bảo vệ và dẫn đưa qua cơn thử thách. Đó là hình ảnh tiên trưng cho ơn cứu độ nơi Đức Kitô: ai trung tín bước theo Người, sẽ được giải thoát khỏi ách nô lệ tội lỗi và được dẫn vào sự sống mới.

Trong bài đọc hai, thánh Phaolô nhắc đến mẫu gương sống đức tin của tổ phụ Ápraham. Một đức tin không phải chỉ là lời tuyên xưng, nhưng là sự tín thác tuyệt đối, thể hiện bằng hành động cụ thể: từ bỏ quê hương, ra đi đến vùng đất chưa

từng biết, và sẵn sàng hiến tế người con một. Ông tin rằng Thiên Chúa là Đáng trung tín, và dù không thấy trước điều gì, ông vẫn một lòng phó thác. Đức tin chân thật là đức tin sẵn sàng đánh đổi, sẵn sàng bước đi giữa bóng tối với niềm cậy trông, vì biết rằng Thiên Chúa không bao giờ thất hứa.

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giêsu nhấn mạnh rằng người môn đệ trung tín là người luôn tỉnh thức và sẵn sàng. Không chỉ trong việc cầu nguyện, mà còn trong việc sử dụng của cải và thi hành sứ mạng Chúa trao. Người không bảo ta phải bán hết tất cả, nhưng Người mời gọi chúng ta buông bỏ sự lệ thuộc, biết dùng những gì mình có để phục vụ, để chia sẻ, và xây dựng hạnh phúc Nước Trời. Người quản lý khôn ngoan không phải là người tích trữ, nhưng là người biết sử dụng tài sản tạm bợ ở đời này để đầu tư vào gia tài vĩnh cửu. Chúa Giêsu cảnh báo rằng của cải vật chất có thể trở thành ngẫu tượng nếu ta không cẩn thận. Khi ta để tiền bạc làm chủ, thì ta sẽ mất tự do. Khi ta biết làm chủ của cải, thì ta sẽ được tự do để yêu thương và phục vụ.

Chúa Giêsu mời gọi ta không chỉ giữ đức tin cho riêng mình, nhưng sống đức tin trong hành động cụ thể: biết quan tâm đến anh chị em đang cần giúp đỡ, biết chia sẻ với người nghèo khổ, biết rộng lòng tha thứ. Người quản gia trung tín không chỉ là người giữ kho, mà là người biết phân phát lương thực đúng lúc, đúng cách, đúng tâm tình yêu thương của Thiên Chúa.

Mỗi người chúng ta là một quản gia Chúa trao cho một phần gia sản: là các nhân đức, là thời gian, là khả năng, là của cải... Người sẽ trở lại vào giờ ta không ngờ. Vậy, ta có đang sống mỗi ngày như một người quản lý trung tín và khôn ngoan không?

Xin cho chúng ta biết sống đức tin cách tỉnh thức, biết buông bỏ điều không cần thiết, biết quản lý khôn ngoan những gì Chúa trao, để khi Người đến, ta được nghe lời chúc phúc: “Phúc cho đầy tớ nào khi chủ về còn thấy đang tỉnh thức. Thầy bảo thật anh em, chủ sẽ thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và phục vụ họ.” (Lc 12,37). Amen.

Dominic Thê SJ

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Cách thức tốt nhất để sẵn sàng đón Chúa ngự đến, chính là chu toàn bổn phận đối với Chúa cũng như với tha nhân. Với quyết tâm tinh thức chờ đón Chúa, chúng ta hãy cùng cầu nguyện:

1. “Chủ sẽ đặt người ấy trông coi gia sản mình”. Xin cho các Mục tử trong Giáo hội được những ơn cần thiết, đặc biệt là ơn khôn ngoan và thánh thiện, để dẫn các tín hữu vào cuộc gặp gỡ cá vị với Chúa, và thấp sáng trong họ niềm khao khát Nước Trời. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẠM LỜI CHÚNG CON.

2. “Ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập.” Xin cho mọi thành phần dân Chúa biết đặt giá trị của cuộc sống vĩnh cửu vào chính Thiên Chúa, Đấng dẫn đưa họ vào nơi hạnh phúc vĩnh cửu là Nước Trời. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “Hãy sấm cho các con những túi không hư nát”. Xin cho những người đang sa chân lỡ bước, đặc biệt là các bạn trẻ đang bị mê hoặc bởi danh-lợi-thú, sớm nhận ra sự phù phiếm thế gian, để trở về với Chúa Giêsu là nguồn mạch sự sống, niềm vui và vinh phúc đời đời. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “Các con hãy cầm đèn cháy sáng trong tay”. Xin cho mọi tín hữu luôn giữ gìn tâm hồn trong sạch, nhiệt thành làm việc thiện, hết lòng mến Chúa – yêu người, để được vui sống ở đời này và hưởng vinh phúc đời sau. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa Giêsu, chính Chúa là cùng đích và là hạnh phúc đời đời của chúng con, xin giúp chúng con sử dụng đức tin Chúa đã ban ngày chịu Phép Rửa tội mà tiến về quê trời, hầu chúng con có thể sống cuộc đời thanh thoát, luôn kiếm tìm những gì thuộc về Chúa, Đấng hằng sống và hiển trị muôn đời. **Amen.**

LỄ ĐỨC MẸ LÊN TRỜI NGÀY 15 THÁNG 8

BÀI ĐỌC I: Kh 11, 19a. 12, 1-6a. 10ab

Có một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng.

Lời Chúa trong sách Khải Huyền của thánh Gioan Tông Đồ.

Tôi là Gioan, bấy giờ tôi thấy Đền Thờ Thiên Chúa ở trên trời mở ra, Hòm Bia Giao Ước xuất hiện trong Đền Thờ. Rồi có điềm lớn xuất hiện trên trời: một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quần quai vì sắp sinh con, lại có điềm khác xuất hiện trên trời: đó là một Con Mãng Xà, đỏ như lửa, có bảy đầu và mười sừng, trên bảy đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên trời mà quăng xuống đất. Rồi Con Mãng xà đứng chực sẵn trước mặt người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi Bà sinh xong là nó nuốt ngay Con Bà. Bà đã sinh được một Người Con, một Người Con Trai, Người Con này sẽ dùng trượng sắt mà chăn dắt muôn dân. Con Bà được đưa ngay lên Thiên Chúa, lên tận ngai của Người. Còn Người Phụ Nữ thì trốn vào sa mạc. Và tôi nghe có tiếng hô to trên trời: “Thiên Chúa chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ, giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức Kitô của Người giờ đây cũng biểu dương quyền bính”.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 44

Đáp: *Nữ Hoàng bên hữu Thánh Vương, điểm trang lộng lẫy toàn vàng Ophia.*

Xướng: Hàng cung nữ, có những vì công chúa, bên hữu Ngài, Hoàng Hậu sánh vai, trang điểm vàng Ophia lộng lẫy.

Xướng: Tôn Nương hỡi, xin hãy nghe nào, đưa mắt nhìn và hãy lắng tai, quên dân tộc, quên đi nhà thân phụ. Sắc nước hương trời, quân vương sung ái, hãy vào phục lạy: “Người là Chúa của Bà”.

Xướng: Lòng hoan hỷ, đoàn người tiến bước, vẻ tưng bừng, vào tận hoàng cung.

BÀI ĐỌC II: 1 Cor 15, 20-27

Mở đường là Đức Kitô, rồi đến lượt những kẻ thuộc về Người.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Côrinthô.

Thưa anh em, Đức Kitô đã trỗi dậy từ cõi chết, mở đường cho những ai đã an giấc ngàn thu. Vì nếu tại một người mà nhân loại phải chết, thì cũng nhờ một người mà kẻ chết được sống lại. Quả thế, như mọi người, vì liên đới với Adam, mà phải chết, thì mọi người, nhờ liên đới với Đức Kitô, cũng được Thiên Chúa cho sống. Nhưng mỗi người, theo thứ tự của mình, mở đường là Đức Kitô, rồi khi Đức Kitô quang lâm, thì đến lượt những kẻ thuộc về Người. Sau đó mọi sự đều hoàn tất, khi Người đã tiêu diệt hết mọi quân thần, mọi quyền thần và mọi dũng thần, rồi trao vương quyền lại cho Thiên Chúa là Cha. Thật vậy, Đức Kitô phải nắm vương quyền cho đến khi Thiên Chúa đặt mọi thù địch dưới chân Người. Thù địch cuối cùng bị tiêu diệt là sự chết, vì Thiên Chúa đã đặt muôn loài dưới chân Đức Kitô. Mà khi nói muôn loài, thì dĩ nhiên không kể Đấng đặt muôn loài dưới chân Đức Kitô.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Đức Maria được rước lên trời, muôn vàn thiên sứ hoan hỷ mừng vui. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 1, 39-56

Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả. Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca.

Hồi ấy, bà Maria lên đường, vội vã đi đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giuđa. Bà vào nhà Giacaria và chào bà Elizabeth. Bà Elizabeth vừa nghe tiếng bà Maria chào, thì đưa con trong bụng nhảy lên, và bà được đầy Thánh Thần. Bà Elizabeth kêu lớn tiếng và nói rằng: “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này? Quả thật, này tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đưa con trong bụng đã nhảy lên vì vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em”

Bấy giờ Maria nói: “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng, vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tội. Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới; từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc. Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả, Danh Người thật chí thánh chí tôn! Đời nọ tới đời kia, Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người. Chúa giơ tay biểu dương sức mạnh, dẹp tan phường lòng trí kiêu căng. Chúa hạ bệ những ai quyền thế, Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường. Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư; người giàu có, lại đuổi về tay trắng. Chúa độ trì Israel, tôi tớ của Người, như đã hứa cùng cha ông chúng ta, vì Người nhớ lại lòng thương xót, dành cho tổ phụ Abraham và cho con cháu đến muôn đời”.

Bà Maria ở lại với bà Elizabeth độ ba tháng, rồi trở về nhà.

Đó là Lời Chúa

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Chúa Giêsu không muốn thân xác tinh tuyền của Đức Maria phải chịu mục nát trong mồ, nên đã ban cho Mẹ đặc ân cao quý: đó chính là được lên trời cả hồn lẫn xác. Với niềm khao khát mai sau cũng được về trời cùng Mẹ, giờ đây chúng ta hãy thành tâm dâng lời cầu xin:

1. “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng”. Xin cho các vị chủ chăn trong Hội Thánh, luôn nhận ra tình thương bao la của Thiên Chúa qua việc dẫn dắt đoàn chiên Chúa lữ hành về Quê trời, để các Ngài luôn biết sống thánh thiện, can đảm xông pha giữa bão táp trần gian, biết biến cuộc đời thành lời ca ngợi tình yêu vô biên của Thiên Chúa. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “Chúa hạ bệ những ai quyền thế, Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường”. Xin cho các nhà lãnh đạo biết dẫn dắt mọi người sống sự thật trong công bằng và bác ái. Và xin cho những người đang xả thân hoạt động trong lãnh vực đấu tranh cho công lý và nhân quyền, luôn kín múc được sức mạnh từ nơi Chúa, để họ luôn can đảm không lùi bước trước những bất công và đàn áp. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “Bà Maria vội vã lên đường”. Chúng ta cùng hiệp lời cầu xin Chúa luôn gìn giữ, bảo vệ và đỡ nâng các nhà truyền giáo đang vất vả gieo hạt giống Tin Mừng trên khắp bờ cõi thế giới, đặc biệt nơi các miền truyền giáo hiểm nguy, để giữa bao thử thách và khó khăn của sứ mạng, họ luôn hăng say chu toàn bổn phận, không ngừng dần thân và lên đường phục vụ, tất cả cho tiếng gọi từ trời cao. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả”. Xin cho mỗi người chúng ta đang tham dự phụng vụ hôm nay, đặc biệt các cá nhân hay hội đoàn nhận Mẹ Hồn Xác Lên Trời làm bổn mạng, luôn biết sống khiêm tốn tín thác nơi Chúa theo gương Mẹ. Nhờ đó, họ cảm nghiệm được quyền năng và tình yêu của Thiên Chúa trong từng ngày sống; và chỉ nơi Ngài mới phát xuất những điều kỳ diệu khi con người biết khiêm tốn cầu xin. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa, chúng con thật hân hoan vì có người mẹ tuyệt vời là Đức Maria. Xin giúp chúng con biết noi theo gương Mẹ sống niềm tin- cậy- mến, để luôn chiến thắng bản thân và sự cám dỗ của ma quỷ, hầu xứng đáng được Chúa ban phần thưởng hạnh phúc Nước Trời. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN NGÀY 17 THÁNG 08

BÀI ĐỌC I: Jr 38, 4-6. 8-10

Mẹ sinh con ra làm gì để cho người ta chống đối, cho cả nước gây gổ với con?

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Giêrêmia.

Hồi ấy, các thủ lĩnh thưa với vua Xítkigiahu: “Xin ngài cho giết Giêrêmia đi, vì những luận điệu của ông ta đã làm nản lòng các binh sĩ còn lại trong thành này, cũng như toàn dân. Thật vậy, con người ấy chẳng mưu hòa bình cho dân này, mà chỉ gây tai họa” Vua Xítkigiahu nói: “Đây ôn gta đang ở trong các người, nhà vua cũng chẳng có thể làm gì trái ý các người được”. Họ liền điệu ông Giêrêmia đi, và bỏ xuống một cái hầm nước của hoàng tử Mankigiahu, trong sân vệ binh. Họ lấy giây thừng thả ông Giêrêmia xuống. Vì trong hầm không có nước, mà chỉ có bùn, nên ông bị lún sâu.

Ông Evétmeléc đi ra khỏi đền vua và thưa với vua rằng: “Thưa Đức Vua, Chúa Thượng tôi, những người này làm toàn những chuyện tai ác cho ngôn sứ Giêrêmia. Họ đã thả ông xuống hầm, và ông đang chết đói dưới ấy, vì trong thành không còn bánh nữa”. Vua liền truyền cho ông Evétmeléc, người Cút rằng: “Người hãy đem theo ba mươi người ở đây, đi kéo ngôn sứ Giêrêmia lên khỏi hầm, kéo ông chết mất.”

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 39

Đáp: *Muôn lạy Chúa, xin mau phù trợ!*

Xướng: Tôi đã hết lòng trông đợi Chúa, Người nghiêng mình xuống và nghe tiếng tôi kêu.

Xướng: Người kéo tôi ra khỏi hố diệt vong, khỏi vũng lầy nhơ nhớp, đặt chân tôi đứng trên tảng đá, làm cho tôi bước đi vững vàng.

Xướng: Chúa cho miệng tôi hát bài ca mới, bài ca tụng Thiên Chúa chúng ta. Thấy thế, nhiều người sẽ kính sợ và tin tưởng vào Chúa.

Xướng: Thân phận con khốn khổ nghèo hèn, nhưng Chúa hằng nghĩ tới. Ngài là Đấng phù trợ, là Đấng giải thoát con, lạy Thiên Chúa con thờ, xin đừng trì hoãn!

BÀI ĐỌC II: Dt 12, 1-4

Chúng ta hãy kiên trì chạy trong cuộc đua dành cho ta.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, phần chúng ta, được ngàn ấy nhân chứng đức tin như đám mây bao quanh, chúng ta hãy cởi bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi đang trói buộc mình, và hãy kiên trì chạy trong cuộc đua dành cho ta, mắt hướng về Đức Giêsu là Đấng khai mở và kiện toàn lòng tin. Chính Người đã khước từ niềm vui dành cho mình mà cam chịu khổ hình thập giá, chẳng nề chi ô nhục, và nay đang ngự bên hữu ngai Thiên Chúa. Anh em hãy tưởng nhớ Đấng đã cam chịu để cho những người tội lỗi chống đối mình như thế, để anh em khỏi sờn lòng nản chí. Quả thật, trong cuộc chiến đấu với tội lỗi, anh em chưa chống trả đến mức đổ máu đâu.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúa nói: “Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi, tôi biết chúng, và chúng theo tôi”. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 12, 49-53

Thầy không đến để ban hòa bình, nhưng là đem sự chia rẽ.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca.

Một hôm, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: “Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên! Thầy

còn một phép rửa phải chịu, và lòng thầy khắc khoải biết bao cho đến khi việc này hoàn tất!

“Anh em tưởng rằng Thầy đến để ban hòa bình cho trái đất sao? Thầy bảo cho an hem biết: không phải thế đâu, nhưng là đem sự chia rẽ. Vì từ nay, năm người trong cùng một nhà sẽ chia rẽ nhau, ba chống lại hai, hai chống lại ba. Họ sẽ chia rẽ nhau: cha chống lại con trai, con trai chống lại cha; mẹ chống lại con gái, con gái chống lại mẹ; mẹ chồng chống lại nàng dâu, nàng dâu chống lại mẹ chồng”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN
Ngày 17 tháng 08

Lửa của Giêsu

Trong đoạn tin mừng rất ngắn hôm nay, thánh Luca trình bày cho chúng ta ba chủ đề khác nhau. Trước hết là lời của Chúa Giêsu “Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy bùng lên” (Lc 12, 49). Lửa vốn rất quan trọng với đời sống con người. Từ khi phát minh ra lửa con người đã tiến hoá vượt bậc. Lửa có tầm quan trọng đến nỗi thần thoại Hy Lạp kể lại rằng lửa thuộc về thế giới thần linh. Thần Prometheus vì thương loài người nên đã đánh cắp lửa mang xuống cho loài người vì thế mà bị trừng phạt. Chúa Giêsu cũng đã mang lửa đến cho thế gian. Ngọn lửa Chúa Giêsu mang đến không phải là ngọn lửa vật chất mà chúng ta sử dụng hằng ngày. Ngọn lửa Chúa Giêsu mang đến chính là ngọn lửa tình yêu, ngọn lửa rực cháy bởi tình yêu dành cho Thiên Chúa và cho con người. Xuyên suốt cuộc sống dương thế hơn 30 năm của Chúa Giêsu, Ngài đã khao khát làm cho ngọn lửa này được cháy bùng lên để đốt cháy những nhỏ nhen ích kỷ, để thiêu rụi những đam mê, ngông cuồng và thanh tẩy con người để trở thành những người thừa kế vương quốc mà Chúa Cha đã tạo nên (Gl 3,1-4,7).

Kế đến, thánh Luca cho chúng ta thấy Chúa Giêsu đang khoắc khoải vì phép rửa mà Ngài sắp chịu. “Thầy còn một phép rửa phải chịu, và lòng Thầy khắc khoải biết

bao cho đến khi việc này được hoàn tất” (Lc 12, 50). Phép rửa ở đây chính là cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu. Cuộc khổ nạn mà Ngài đã tự nguyện mang vào thân để cứu chuộc con người. Cụm từ “khắc khoải” cho chúng ta thấy được con tim của Đấng Cứu Thế. Một con tim khắc khoải là một con tim không thể nghỉ ngơi. Không thể nghỉ ngơi vì đang chờ đợi một điều gì đó quan trọng và có liên hệ mật thiết đối với mình. Chúa Giêsu khắc khoải mong chờ ngày mà Ngài sẽ dùng chính máu của mình để trả nợ thay cho nhân loại.

Cuối cùng, thánh Luca làm cho độc giả của ngài hoang mang khi tường thuật lại cho chúng ta lời Chúa Giêsu nói rằng Ngài đến không phải để mang lại hoàn bình mà là chia rẽ (Lc 12,51). Hoà bình là điều ám ảnh nhân loại trong suốt chiều dài lịch sử. Con người không khao khát điều gì hơn hoà bình. Trong tháng 8 này chúng ta sẽ chứng kiến những hoạt động kỷ niệm ngày chấm dứt thế chiến thứ II. Tuy nhiên, ở nhiều nơi trên thế giới, con người vẫn đang kêu gào than khóc vì chiến tranh. Trong các thánh lễ chúng ta vẫn tha thiết cầu nguyện cho hoà bình. Vậy mà Chúa Giêsu lại tuyên bố rằng Ngài đến cùng với sự chia rẽ chứ không phải hoà bình. Có lẽ nhiều người cảm thấy khó hiểu về điều này. Cần phải nói ngay rằng sự chia rẽ mà Chúa Giêsu nhắc đến ở đây không có dính dáng gì đến chiến tranh. Sự chia rẽ mà Chúa Giêsu nói đến ở đây chính là kết quả của việc chọn lựa theo Chúa Giêsu hay không. Quả thật, đứng trước lời mời gọi của Chúa Giêsu, người ta không thể không thực hiện những chọn lựa mang tính quyết định. Và khi làm những chọn lựa như thế có nguy cơ là “cha chống lại con trai, con trai chống lại cha,; mẹ chống lại con gái, con gái chống lại mẹ...”. Có nghĩa là chọn lựa theo Chúa Giêsu là chọn lựa riêng của từng người. Chính vì thế lắm khi chúng ta thấy mình như lợi ngược dòng không chỉ trong xã hội mà ngay chính trong gia đình mình. Chắc chắn Chúa Giêsu muốn tất cả chúng ta được bình an, thế giới này được hoà bình. Tuy nhiên, bình an mà Chúa Giêsu mang lại không giống như bình an của con người. Đó là bình an được đặt trên việc chọn Ngài là trung tâm của đời sống chúng ta. Khi chúng ta sống như thế chắc chắn bình an của Chúa Giêsu luôn hiện diện trong trái tim ta.

Xin cho ngọn lửa mà Chúa Giêsu mang đến được bùng cháy trong lòng chúng ta để chúng ta biết bắt chước Ngài biết khắc khoải trước những nỗi đau của đồng loại. Và xin cho chúng ta dù có phải lê loi trong chọn lựa thuộc về Giêsu luôn luôn được bình an vì tin rằng Ngài luôn ở cùng chúng ta. Amen.

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Thiên Chúa là Đấng phù trợ và nâng đỡ chúng ta không chút chậm trễ. Vậy chúng ta hãy thành khẩn dâng lời nguyện xin:

1. “Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên!” Chúng ta hiệp ý cầu xin cho Hàng phẩm trật trong Giáo hội luôn hiệp nhất dưới sự hướng dẫn của Đức Giáo Hoàng Lêô 14, để làm chứng và loan báo tin mừng cứu độ, hầu ngọn lửa đức tin được bùng lên và lửa tình yêu luôn đem sự gần gũi và ấm áp cho nhân loại giữa lòng thế giới hôm nay. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “Các con tưởng rằng Thầy đến để đem hòa bình cho thế gian sao?” Chúng ta hiệp ý cầu xin cho sự đàm phán giữa các quốc gia luôn đặt quyền lợi người dân trên hết, để vì công lý và hòa bình, luôn nỗ lực tìm kiếm các giải pháp hữu hiệu, nhằm đảm bảo cuộc sống an bình và hạnh phúc cho mọi thành phần trong xã hội, đặc biệt là các thành phần vô gia cư. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “Thầy còn phải chịu một phép rửa, và lòng Thầy khắc khoải biết bao cho đến khi hoàn tất.” Chúng ta hiệp ý cầu xin cho những anh chị em sau khi đã nhận Bí tích Rửa tội, đã được liên kết với cuộc vượt qua của Chúa Kitô, trở thành con cái Chúa và là thành viên của Hội thánh, luôn được vững mạnh vượt thắng mọi khó khăn thử thách trong cuộc sống. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “Chúng ta hãy kiên quyết xông ra chiến trận đang chờ đợi ta.” Chúng ta hiệp ý cầu xin cho cộng đoàn chúng ta đang sống xa quê hương, biết giữ vững đức tin, kiên trì trong đức cậy và gia tăng lòng yêu mến, hầu luôn hăng say dấn thân cộng tác và tham gia các hoạt động với nhau, hầu ngày càng hợp nhất yêu thương và làm chứng cho Tin Mừng. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin cho lửa tình yêu mà Chúa đem xuống thế gian bùng cháy nơi mỗi người chúng con, để chúng con luôn khắc khoải cứu rỗi muôn người như Chúa. Nhờ đó, chúng con biết tận dụng mọi cơ hội, để mưu tìm phần rỗi cho các linh hồn. Chúa hằng sống và hiển trị muôn đời. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN NGÀY 24 THÁNG 08

BÀI ĐỌC I: Is 66, 18-21

Người ta cũng sẽ đưa tất cả những anh em các người thuộc mọi dân tộc về.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Isaia.

Đức Chúa phán như sau: “Ta biết rõ việc làm và ý định của chúng, Ta sẽ đến tập hợp mọi dân tộc và mọi ngôn ngữ, họ sẽ đến và được thấy vinh quang của Ta. Ta sẽ đặt giữa họ một dấu hiệu và sai những kẻ sống sót của họ đến các dân tộc: Tarsis, Put, Lut là những dân thạo nghề cung nỏ, đến dân Tuvan, Giavan, đến những hải đảo xa xăm chưa hề được nghe nói đến Ta và chưa hề thấy vinh quang của Ta. Họ sẽ loan báo vinh quang của Ta giữa các dân tộc. Đức Chúa phán: giống như con cái Israel mang lễ phẩm trên chén đĩa thanh sạch đến nhà Đức Chúa, người ta cũng sẽ đưa tất cả những anh em các người thuộc mọi dân tộc về làm lễ phẩm tiến dâng Đức Chúa – đưa bằng ngựa, xe, vồng cáng, lừa và lạc đà – về trên Núi Thánh của Ta là Giêrusalem. Và cả trong bọn họ, Ta sẽ chọn lấy một số làm tư tế, làm thầy Lêvi. Đức Chúa phán như vậy.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 116

Đáp: *Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, mà loan báo Tin Mừng.*

Xướng: Muôn nước hỡi, nào ca ngợi Chúa, ngàn dân ơi, hãy chúc tụng Người.

Xướng: Vì tình Chúa thương ta thật là mãnh liệt, lòng thành tín của Người bền vững muôn năm.

BÀI ĐỌC II: Dt 12, 5-7. 11-13

Chúa thương ai thì mới sửa dạy kẻ ấy.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, anh em đã quên lời khuyên nhủ được nói với anh em như những người con: “Con ơi, đừng coi nhẹ lời Chúa sửa dạy, chớ nản lòng khi Người khiển trách. Vì Chúa thương ai thì mới sửa kẻ ấy, và có nhận ai làm con thì Người mới cho roi cho vọt”.

Anh em hãy kiên trì để cho Thiên Chúa sửa dạy. Người đối xử với anh em như với những người con. Thật vậy, có đứa con nào mà người cha không sửa dạy?

Ngay lúc bị sửa dạy, thì chẳng ai lấy làm vui thú mà chỉ thấy buồn phiền. Nhưng sau đó, những người chịu rèn luyện như thế sẽ gặt được hoa trái là bình an và công chính. Bởi vậy, hãy làm cho những bàn tay bủn rủn, những đầu gối rã rời nên mạnh mẽ. Hãy sửa đường cho thẳng mà đi, để người què khỏi trật bước và hơn nữa, còn được chữa lành.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúa nói: “Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai có thể đến với Chúa Cha mà không qua Thầy”. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 13, 22-30

Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca.

Trên đường lên Giêrusalem, Đức Giêsu đi ngang qua các thành thị và làng mạc mà giảng dạy. Có kẻ hỏi người: “Thưa Ngài, những người được cứu thoát thì ít, có phải không? Người bảo họ: “Hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào, vì tôi nói cho anh em biết: có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được. Một khi chủ nhà đã đứng dậy và khóa cửa lại, mà anh em còn đứng ở ngoài, bắt đầu gõ cửa và nói: “Thưa ngài, xin mở cho chúng tôi vào!” Thì ông sẽ bảo anh em: “Các anh đấy ư? Ta không biết các anh từ đâu đến!” Bấy giờ anh em mới nói: “Chúng tôi đã từng được ăn uống trước mặt ngài, và ngài cũng đã từng giảng dạy trên các đường phố của chúng tôi”. Nhưng ông sẽ đáp lại: “Ta không biết các anh

từ đâu đến. Cút đi cho khuất mắt ta, hỡi tất cả những quân làm điều bất chính!”

Bấy giờ anh em sẽ khóc lóc nghiêng rặng, khi thấy các ông Abraham, Isaac và Giacóp cùng tất cả các ngôn sứ được ở trong Nước Thiên Chúa, còn mình lại bị đuổi ra ngoài. Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa.

Và kìa có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN
Ngày 24 tháng 08

LỜI NHỎ VÀO ĐỜI

Bài đọc 1:

Đây là đoạn kết của sách Isaia, qua đó Thiên Chúa tỏ cho biết giai đoạn cuối cùng của chương trình cứu độ. Đó là tất cả mọi dân tộc và mọi ngôn ngữ được mời gọi tin vào Ngài, đến với Ngài và hưởng hạnh phúc với Ngài. Lời ngôn sứ Isaia đã ứng nghiệm nơi Giáo Hội, là tập hợp những người tin vào Thiên Chúa, được mời gọi chia sẻ sứ mạng truyền giáo cho những người chưa nhận biết Chúa.

Bài đọc 2:

Tác giả của thư Do Thái cho họ biết: gian nan, vất vả, khó khăn trong cuộc sống, là những điều Chúa cho phép xảy ra để thử thách và sửa dạy họ. Vì thế họ đừng ngã lòng, trái lại hãy vui mừng vì biết mình được Chúa thương và kiên trì chịu đựng.

Tôi có tin Thiên Chúa yêu thương tôi như người cha yêu thương con cái? Tôi có sẵn sàng để cho Thiên Chúa sửa dạy, mà gạt hái được hóa trái là bình an và công chính?

Tin Mừng:

Thời Chúa Giêsu, nhiều người Do Thái nghĩ rằng ơn cứu độ chỉ dành riêng cho dân tộc họ mà thôi. Vì thế, khi hỏi Chúa Giêsu: “*Thưa Thầy, phải chăng chỉ có một số ít sẽ được cứu độ?*”, thì họ thầm mong Chúa Giêsu trả lời “*phải*” để xác nhận quan điểm của họ. Nhưng Chúa Giêsu đâu có muốn xác nhận một quan điểm hẹp hòi như

vậy, và Chúa Giêsu cũng không muốn trả lời thẳng câu hỏi của họ. Nếu Chúa nói “*phải*” chỉ có một ít người sẽ được cứu độ, thì những người Do Thái sẽ kiêu căng, tự mãn vì nắm chắc phần cứu rỗi, cho nên không cần cố gắng. Và ngược lại, những người không phải Do Thái sẽ nản lòng, thất vọng và không muốn cố gắng.

Chính vì những lý do trên mà Chúa Giêsu không trả lời trực tiếp câu hỏi của họ.

Đối với Chúa Giêsu, ơn cứu độ không phải đặc quyền của một số người nào, của một dân tộc nào, của một phe nhóm nào cả, mà thuộc về bất cứ ai sống theo Lời Chúa dạy. Vì thế, mà có những cảnh trớ trêu: “*những người sau hết sẽ trở nên trước hết và những người trước hết sẽ nên sau hết*”(C.30).

Dân Do Thái mặc dù biết Chúa **trước**, nhưng nếu họ không sống theo Lời Chúa dạy thì có thể đi **sau** dân tộc khác. Mặc dù, dân tộc khác biết Chúa **muộn** hơn, nhưng họ đã sống theo Lời Chúa dạy. Chúa còn nói: “*thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa, đang khi con cái trong nhà bị đuổi ra.*” (C.29), nghĩa là các dân tộc khác sẽ vào dự tiệc trong Nước Thiên Chúa, còn dân Do Thái thì bị đuổi ra ngoài.

*Vậy ai sẽ được cứu rỗi? ***Thưa tất cả mọi người.***

Muốn được cứu rỗi thì phải làm gì? “***hãy cố gắng vào qua cửa hẹp***”.

Qua cửa hẹp nghĩa là gì? là phải uốn nắn đời sống của mình theo Lời Chúa dạy. Biết yêu thương, tha thứ; đừng làm điều ác, đừng *đá đổ chén com của người khác*, đừng khoe khoang kiêu ngạo...

Xin được giải thích một chút ý nghĩa của Cửa hẹp và Cửa rộng:

Cửa hẹp ở đây là gì?

Trước hết, cửa hẹp ở đây chính là hành trình lên Giêrusalem của Chúa. Chúa Giêsu quyết định tiến về Giêrusalem, tức là Người chấp nhận bước vào con đường hẹp, con đường sẽ dẫn Người đến cái chết trên thập giá. Con đường hẹp mà Chúa đi cũng là con đường thách đố của lòng tin, con đường đó đòi hỏi phải có sự phấn đấu và sự kiên trì nhẫn nại. Nhưng sau khung cửa hẹp lại là phòng tiệc cánh chung. Sở dĩ “*có nhiều người tìm cách vào mà không thể được*” (c.24) ấy là vì họ muốn vào phòng tiệc theo lối **họ tự chọn** cho mình.

“**Cửa hẹp**” chỉ những khó khăn vất vả mà chúng ta phải trải qua nhưng chấp nhận để theo Chúa là “*Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống*”. Vì thế Chúa bảo chúng ta “*ai muốn theo tôi, hãy bỏ mình đi, vác thánh giá hằng ngày mà theo tôi.*” (Mt 16,24).

“**Cửa hẹp**” ở đây không có nghĩa là hẹp hòi, là kém giá trị, nhưng ám chỉ sự phấn đấu quyết liệt cần phải có, nhất là sự phấn đấu với chính mình, sự lao nhọc, sự hy sinh từ bỏ. Chúa Giêsu nói rất rõ: “*hãy cố gắng vào qua cửa hẹp, vì có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được*” (C. 24).

Cửa rộng ở đây là gì?

Đối với Chúa Giêsu, “*cửa rộng và đường thẳng thang thì đưa đến diệt vong, mà nhiều người lại đi qua đó.*” (Mt 7, 13).

“**Cửa rộng**” hay đường thẳng thang là những thái quá trong cuộc sống. Đó là đam mê thú vui ở đời, ham mê danh vọng, vật chất mà bỏ qua tâm lòng cần có với nhau trong đời...

“**Cửa rộng**” hay đường thẳng thang là con người tự ý làm theo mình, phung phí xa hoa, tự xô đẩy mình vào chỗ tối tăm, rồi đánh mất chính mình qua cuộc sống.

Qua những điều trên, Chúa Giêsu muốn nói rằng không phải hễ ai mang danh người Công giáo là đương nhiên được ơn cứu rỗi, nhưng ơn cứu rỗi dành cho bất cứ ai biết sống theo Lời Chúa trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời.

Gợi ý suy nghĩ:

1-Ai trong chúng ta cũng thích đi qua cửa rộng thẳng thang; ai trong chúng ta cũng thích đi con đường bằng phẳng, chứ không ai thích đi con đường hẹp, đường dốc. Nhưng Chúa bảo chúng ta muốn vào Nước Chúa thì “*hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa rộng và đường thẳng thang thì đưa đến diệt vong, mà nhiều người lại đi qua đó. Còn cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự sống, nhưng ít người tìm được lối ấy.*” (Mt 7,13-14).

Chúng ta đang chọn cửa nào? đường nào?

2- Con đường vào Nước Trời là do mỗi người chúng ta, chứ không phải do Chúa. Vì thế, không phải chúng ta đòi Thiên Chúa **nới rộng cửa**, nhưng chính chúng ta phải biết trở thành bé nhỏ như Chúa đã dạy. Trở nên nhỏ bé là trở nên đơn sơ, ngay thẳng, trung thực, không khoe khoang và biết từ bỏ tất cả những gì không phù hợp với Tin Mừng.

3- Không phải chỉ có những người được Rửa tội, có đạo, có dự lễ, đọc kinh....thì đương nhiên sẽ được cứu rỗi đâu. Nhưng ơn cứu rỗi được ban cho bất cứ ai sống theo Lời Chúa, cho dù người đó có **đạo** hay **không có đạo**. Thực vậy, người có đạo mà **không** sống theo Lời Chúa, thì không bằng người không có đạo, nhưng cuộc sống của họ lại theo đúng những điều Chúa dạy.

4-Uớc gì chúng ta đừng đến làm cửa, đó là **cửa rộng thẳng thang**, cửa hư danh, cửa dẫn vào cái chết muôn đời. Cũng đừng đến mà cửa đã đóng kín để không phải nghe Chúa nói: “*Ta không biết các ngươi từ đâu đến. Cút đi cho khuất mắt ta, hỡi tất cả những quân làm điều bất chính*” (C.27)

Lạy Chúa, xin giúp chúng con biết sống theo Lời Chúa, để giữa những thăng trầm của cuộc sống chúng con luôn được bình an. Amen.

Gabriel Dương Văn Quốc Tiến.

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Do tình thương vô biên, Thiên Chúa hằng sẵn sàng ban ơn cứu độ cho tất cả mọi người. Vì thế, chúng ta cùng tin tưởng nguyện xin:

1. “Họ sẽ nhìn thấy vinh quang của Ta”. Xin cho những người sống đời thánh hiến tin tưởng vào tình yêu, lòng trung tín và sự sống đời đời mà Chúa hứa ban, để trung thành bước theo Chúa giữa muôn vàn thách đố của thế giới hôm nay với niềm vui và lòng mến sắt son. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “Người chịu rèn luyện sẽ gặt hái hoa trái là bình an và sự công chính”. Xin cho các luật gia luôn nghe tiếng nói lương tâm để tự rèn luyện ý chí ngay thẳng, và một trái tim biết xót thương đồng loại, hầu những người thấp cổ bé họng trong xã hội được bảo vệ với luật pháp chân chính. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “Anh em hãy kiên trì để Thiên Chúa sửa dạy”. Xin cho giới trẻ hôm nay, đặc biệt là những người con đang sống trong lầm lạc mở lòng đón nhận tình yêu và sự sửa dạy của cha mẹ, can đảm hoán cải và hoàn thiện đời sống, để đem lại hạnh phúc cho chính mình và an vui cho gia đình. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. Xin cho mọi người trong chúng ta can đảm từ bỏ thói hư, tật xấu, biết sống tiết độ, tử tế và yêu thương, để cùng nhau vượt qua những khó khăn trong cuộc sống, và ý thức rằng chúng ta luôn có Chúa ở cùng và được ở trong tình yêu của Người. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa, cửa hẹp là cửa của niềm tin và là chính Đức Giêsu Kitô, chúng con phải qua mà vào quê trời, xin ban ơn giúp chúng con biết dùng thời gian và ân huệ Chúa ban, để sống theo tinh thần Chúa đòi buộc. Nhờ đó, khi thời gian chấm dứt, chúng con được phúc đón nhận vào Nước Hằng Sống, Chúa hằng sống và hiển trị muôn đời. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN NGÀY 31 THÁNG 08

BÀI ĐỌC I: Hc 3, 17-18. 20. 28-29

Càng tự hạ, con càng được đẹp lòng Chúa.

Lời Chúa trong sách Huấn Ca.

Con ơi, hãy hoàn thành công việc của con một cách nhũn nhặn, thì con sẽ được mến yêu hơn người hào phóng. Càng làm lớn, con càng phải tự hạ. Như thế, con sẽ được đẹp lòng Đức Chúa. Vì quyền năng đức Chúa thì lớn lao: Người được tôn vinh nơi các kẻ khiêm nhường. Kẻ kiêu ngạo lâm cảnh khốn cùng thì vô phương cứu chữa, vì sự xấu xa đã ăn sâu mọc rễ trong đó. Người sáng trí để tâm nghiên cứu các ẩn dụ, kẻ khôn ngoan ao ước có tai thính để nghe.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 67

Đáp: *Lạy Thiên Chúa từ bi nhân hậu, xin ban cho kẻ khó nghèo có chỗ nương thân.*

Xướng: Những người công chính múa nhảy mừng vui trước mặt Chúa Trời, niềm hoan lạc trào dâng. Hãy hát mừng Thiên Chúa, đàn ca kính Danh Người. Danh Người là Đức Chúa.

Xướng: Cha nuôi dưỡng cô nhi, Đấng đỡ bệnh quả phụ, chính là Thiên Chúa ngự trong thánh điện Người. Kẻ cô thân, Thiên Chúa cho nhà cửa, hạng tù đầy, người trả lại tự do hạnh phúc.

Xướng: Lạy Thiên Chúa, Ngài đổ mưa ân hậu, gia nghiệp Ngài tiêu hao mòn mỏi, Ngài đã bổ sức cho. Lạy Thiên Chúa, đàn chiên của Ngài đến ở nơi đâu, Ngài cũng luôn nâng đỡ, bởi vì Ngài nhân hậu đối với kẻ khó nghèo.

BÀI ĐỌC II: Dt 12, 18-19. 22-24a

Anh em đã tới núi Sion, tới thành đô Thiên Chúa hằng sống.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, khi tới cùng Thiên Chúa, anh em đã chẳng tới một quả núi sờ thấy được, có lửa đang cháy, mây mù, bóng tối và giông tố, có tiếng kèn vang dậy, và tiếng nói thét gầm, khiến những kẻ nghe phải van xin đừng để lời ấy thốt ra với họ nữa.

Nhưng anh em đã tới núi Sion, tới thành đô Thiên Chúa hằng sống, là Giêrusalem trên trời, với con số muôn vàn thiên sứ. Anh em đã tới dự hội vui, dự đại hội giữa các con đầu lòng của Thiên Chúa, là những kẻ đã được ghi tên trên trời. Anh em đã tới cùng Thiên Chúa, Đấng xét xử mọi người, đến với linh hồn những người công chính đã được nên hoàn thiện. Anh em đã tới cùng vị Trung Gian giao ước mới là Đức Giêsu.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúa nói: “Anh em hãy mang lấy ách của Ta, và hãy học cùng Ta, vì Ta có lòng hiền hậu và khiêm nhường”. Halleluia.

TIN MỪNG: Lc 14, 1. 7-14

Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca.

Một ngày sabbat kia, Đức Giêsu đến nhà một ông thủ lãnh Pharisiêu để dùng bữa, họ cố dò xét người.

Người nhận thấy khách dự tiệc cứ chọn chỗ nhất mà ngồi, nên nói với họ dụ ngôn này: “Khi anh được mời đi ăn cưới, thì đừng ngồi vào chỗ nhất, kẻo lỡ có nhân vật nào quan trọng hơn anh cũng được mời, và rồi người đã mời cả anh lẫn nhân vật kia phải đến nói với anh rằng: “Xin ông nhường chỗ cho vị này”. Bấy giờ anh sẽ phải xấu hổ mà xuống ngồi chỗ cuối. Trái lại, khi anh được mời, thì hãy vào ngồi chỗ cuối, để cho người đã mời anh

phải đến nói: “Xin mời ông bạn lên trên cho”, thế là anh sẽ được vinh dự trước mặt mọi người đồng bàn. Vì phàm ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên”.

Rồi Đức Giêsu nói với kẻ đã mời Người rằng: “Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay ăn tối, thì đừng mời bạn bè, anh em hay bà con, hoặc láng giềng giàu có, kẻ họ cũng mời lại ông, và như thế, ông được đáp lễ rồi. Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù; họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN
Ngày 31 tháng 08

Càng tự hạ, con sẽ được đẹp lòng Đức Chúa. (x. Hc 3, 18)

Phụng vụ Lời Chúa trong Chúa Nhật XXII Thường Niên năm nay mời gọi chúng ta sống tinh thần khiêm hạ. Theo truyền thống của Giáo hội Công Giáo, sự khiêm hạ là một trong những nhân đức nền tảng, để xây dựng một đời sống thánh thiện, bác ái và hiệp nhất. Khiêm hạ không phải tự ti, hạ thấp bản thân hay có cái nhìn tiêu cực về khả năng của mình. Trái lại, khiêm hạ giúp chúng ta trút bỏ sự kiêu ngạo, chân nhận sự thật về thân phận thụ tạo của chính mình, và hiểu rõ vị trí của mình trong tương quan đúng đắn với Thiên Chúa và với tha nhân. Nhờ nhân đức khiêm hạ, chúng ta sẽ thấy Thiên Chúa là Cha yêu thương chúng ta dường nào, và cũng sẽ thấy được người “khác” không còn lạ mà là người thân cận, là anh chị em.

Mẫu gương tuyệt hảo cho chúng ta về sự khiêm hạ là chính Ngôi Hai Thiên Chúa làm người. Chúa Giêsu Kitô “vốn dĩ là Thiên Chúa”, nhưng đã “hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ”, và đã “vâng lời cho đến nỗi bằng lòng

chịu chết, chết trên cây thập tự” (x. Pl 2, 6-8). Ngôi Lời Nhập Thể đã sống sự khiêm hạ một cách trọn vẹn trong vâng phục Thiên Chúa, để hòa giải con người với Thiên Chúa và với nhau. Nhờ đó, Chúa Giêsu được gọi là Con rất yêu dấu và đẹp lòng Cha mọi đàng. Cuối cùng, Thiên Chúa đã siêu tôn Người vượt trên mọi danh hiệu (x. Pl 2, 9). Sự khiêm hạ của Chúa Giêsu là bằng chứng hùng hồn rằng: để đến gần Thiên Chúa, ta phải bước xuống khỏi “ngai vàng” của cái tôi; cũng vậy để đến gần với anh chị em, ta phải ra khỏi cái tôi ích kỷ và ước muốn thống trị của mình.

Tin Mừng hôm nay kể lại cho chúng ta câu chuyện về những thực khách cứ chọn chỗ nhất trong bữa tiệc mà ngồi. Khi thấy thế, Chúa Giêsu mới nói rằng: “phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên”. Người còn nói thêm rằng: khi đãi tiệc, chúng ta nên nhớ đến những người đang thiếu của ăn áo mặc, và sẵn sàng giúp đỡ những kẻ bất hạnh đang cần đến lòng thương xót của chúng ta. Sự khiêm hạ giúp chúng ta khi làm việc phúc đức thì không đòi trả công. Bởi vì chúng ta sẽ được Chúa thưởng phúc đời đời trong Vương Quốc của Người.

Thánh Phaolô khuyên các tín hữu: “Hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi người khác hơn mình” (Pl 2,3). Đó cũng là điều kiện để sống hiệp nhất và yêu thương trong cộng đoàn Kitô hữu. Khi học cách khiêm nhường trong lời nói, hành động và tư tưởng, chúng ta trở nên dễ gần hơn, dễ yêu thương hơn, và dễ dàng để Chúa Thánh Thần hướng dẫn. Khiêm hạ mở cửa cho lòng thương xót, cho sự tha thứ và cho sự hiệp nhất trong cộng đoàn.

Tóm lại, người khiêm hạ là người biết mình cần đến ơn cứu độ, và luôn mở lòng đón nhận ân sủng của Thiên Chúa. Càng tự hạ, ta càng mở lòng cho Thiên Chúa hành động. Và như lời sách Huấn Ca, càng tự hạ, ta sẽ được đẹp lòng Thiên Chúa. Trong sự khiêm hạ, ta không mất đi giá trị bản thân — trái lại, ta tìm lại chính phẩm giá mình trong ánh nhìn yêu thương của Thiên Chúa.

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Chúa Giêsu đã dạy chúng ta “Ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên”. Trong tâm tình khiêm tốn của người môn đệ, chúng ta hãy sốt sắng dâng lời cầu nguyện:

1. “Thiên Chúa được tôn vinh nơi các kẻ khiêm nhường”. Xin cho các nhà lãnh đạo cũng như những nhà truyền giáo trong Giáo Hội luôn sống trong sự khiêm tốn theo gương Thầy Giêsu Chí Thánh, nhờ đó, nhiều người hơn nữa nhận biết Thiên Chúa và tôn vinh Người là Cha giàu lòng thương xót. **Chúng con cầu xin Chúa.**

: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. Hiện nay thế giới vẫn đang đối mặt với những vấn nạn về chiến tranh, thiên tai và nghèo đói. Xin cho các nhà lãnh đạo quốc gia biết dừng lại trong việc lạm pháp quyền lực, biết lắng nghe tiếng kêu oan khiên của người dân để tìm cách giải quyết ôn hòa; hầu mưu ích cho đất nước và con dân. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. Hiệp cùng Đức Thánh Cha, qua những lời mời gọi hiệp nhất xây dựng nền hòa bình trên toàn thế giới, cách riêng tại nước Nhật bản được tinh thần truyền giáo tác động, mọi người trở nên mối hiệp thông trong đức tin, và chứng tá của lòng bác ái; hầu xây dựng nước Chúa ngay tại thế này. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “Anh em đã tới cùng Thiên Chúa... Anh em đã tới cùng vị Trung Gian giao ước mới là Đức Giêsu”. Xin cho cộng đoàn phụng vụ hôm nay và mọi tông đồ giáo dân trong các giáo xứ, có được sự can đảm, sẵn sàng hiến thân cho Chúa và phục vụ vì lợi ích của tha nhân, để từ đó tất cả chúng ta được đến gần Thiên Chúa hơn và đưa nhiều người hơn nữa đến với Đức Giêsu Kitô. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa, xin thương chấp nhận ước nguyện cộng đoàn chúng con vừa dâng lên. Xin cho chúng con ý thức thân phận mình chỉ là hư vô, những gì chúng con có là do tình thương Chúa ban, để chúng con dễ chấp nhận tha nhân với những ưu khuyết điểm. Nhờ đó, cộng đoàn chúng con sẽ triển nở theo đúng ý Chúa. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

Lá Thư MỤC VỤ

Anh chị em rất thân mến

Tôi xin loan báo cho anh chị em một tin vui mừng: vào ngày 04 tháng 8, hai thầy phó tế Phêrô Hoàng Đức Năng và Giuse Trần Văn Nghiệp, thuộc dòng Thừa Sai Đức Tin, sẽ được truyền chức linh mục tại nhà nguyện của Dòng ở Phú Cường. Một hồng ân tuyệt vời Chúa ban cho hai thầy, và qua hai thầy, cho Giáo Hội và đặc biệt cho Giáo Đoàn. Chúng ta cảm tạ Chúa và xin mọi người hiệp ý cầu nguyện cho hai thầy, đặc biệt trong ngày hồng phúc truyền chức linh mục. Xin Chúa ban cho hai thầy luôn hạnh phúc, bình an và nhiệt thành trong cuộc đời linh mục và luôn trở nên linh mục thánh thiện như lòng Chúa và Giáo Hội ước mong.

Ngày 15 tháng 8, Giáo Hội long trọng mừng kính Đức Mẹ lên trời cả hồn lẫn xác, cũng là bổn mạng của CĐ Fujisawa, và như truyền thống đạo đức của cộng đoàn, từ lúc 15g00 đến 17g30, cộng đoàn sẽ tổ chức rước kiệu Đức Mẹ và ngày hội sẽ được kết thúc bằng thánh lễ dâng kính Mẹ Maria. Tôi xin kính mời anh chị em sống gần Fujisawa cố gắng sắp xếp thời gian, chương trình để đến tham dự thánh lễ này, như một diễn tả của lòng yêu mến, biết ơn Mẹ Maria, Mẹ của Hội Thánh, Mẹ của chúng ta và để cầu nguyện cho Giáo Hội, cho nhau.

Từ ngày 18 đến ngày 29 tháng 8, tôi sẽ cùng với một nhóm gồm 25 anh chị em đi hành hương Đức Mẹ Lộ Đức, Đức Mẹ Fatima và sau đó qua Roma hành hương Năm Thánh. Xin anh chị em cầu nguyện cho những anh chị em đi hành hương được bình an, sức khỏe, được thật nhiều ơn lành và cho chuyến đi được mọi sự tốt đẹp, chúng tôi cũng sẽ cầu nguyện cho tất cả anh chị em ở nhà khi đến viếng các linh địa.

Mùa hè nóng bức lại trở về trên đất nước Phù Tang, những ngày nghỉ lễ Obon là thời gian lý tưởng của gia đình: quý vị phụ huynh sẽ có được một thời gian nghỉ ngơi sau những tháng ngày vất vả với công việc, con cái lại được nghỉ hè, đây là thời gian các bậc cha mẹ được gần gũi con cái một cách đặc biệt hơn, chia sẻ với con cái những công việc học, những buổi pique nique, những ngày trại hè. Nhờ sự gần gũi này, cha

mẹ mới hiểu được con cái, mới có thể hướng dẫn, giáo dục con cái và chia sẻ với con cái những ưu tư, lo lắng, những suy nghĩ về tương lai.

Là cha mẹ, ai trong chúng ta cũng luôn bận tâm cho con cái, lo cho chúng ăn ngon, mặc ấm, lo cho chúng có được một nền giáo dục căn bản tốt, một tương lai tươi đẹp. Nhưng nhiều khi vì quá bận tâm tới công ăn việc làm, chúng ta hoàn toàn phó mặc con cái cho trường học, cho thầy cô mà quên đi chúng ta mới là những thầy cô đích thực của con cái. Chúng ta thường lấy cớ để lo cho con cái nên phải đi làm ngày 2 việc, rồi đành để con cái ở nhà một mình, không một ai kiểm soát, chính những lúc này con cái của chúng ta dễ có cơ hội để miệt mài trên các trang mạng thiếu lành mạnh, hoặc suốt ngày chỉ biết chơi games, từ đó con cái của chúng ta bị tiêm nhiễm bởi biết bao nhiêu sự xấu.

Anh chị em phải ý thức rằng: con cái là quà tặng của Thiên Chúa ban cho Giáo Hội, xã hội và gia đình, và chúng ta, những người cha người mẹ, chúng ta phải có bổn phận làm cho những quà tặng đó ngày càng trở nên ích lợi hơn cho Giáo Hội, xã hội. Chúng ta có thể dùng tiền bạc để sắm cho con cái chúng ta những tiện nghi vật chất, những thức ăn ngon, nhưng tiền bạc không thể làm cho con cái của chúng ta trở nên những con người tốt, mà có thể trái lại, chỉ có tình thương, sự hy sinh, gương lành của chúng ta mới mang lại cho con cái một lòng đạo, một đức tin và một nền giáo dục nhân bản tốt lành.

Đã biết bao nhiêu năm lưu lạc trên đất khách, chúng ta ngày càng già đi, con cái chúng ta càng ngày càng lớn lên, nhưng phải khiêm tốn để nhận ra rằng: con cái chúng ta càng ngày càng phát triển về thể xác, nhờ được sinh sống trong một xã hội văn minh, đầy đủ. Nhờ lãnh nhận được một nền giáo dục tri thức tốt, con cái chúng ta cũng có một kiến thức tốt, nhưng về khía cạnh đức tin, thử hỏi con cái chúng ta có phải là một người công giáo đạo đức chưa? Về lãnh vực dân tộc: con cái chúng ta có nói được tiếng Việt rành rõi chưa? Con cái của chúng ta có tự hào mình là người Việt, biết rõ văn minh, văn hóa Việt chưa? Hay chính chúng ta, biết bao nhiêu lần, cũng chối từ căn tính Việt Nam của mình? Nhiều khi, chúng ta tìm cách tranh đấu cho quê hương đất nước, tích cực tham gia các phong trào, nhưng lại không bận tâm truyền đạt cho con cái của chúng ta niềm tự hào dân tộc, tinh thần bất khuất của tổ tiên Việt

Nam, Đức Tin anh dũng của các tử đạo Việt Nam và kho tàng văn chương dồi dào, phong phú và đẹp tuyệt vời của nền văn minh Hồng-Lạc.

Tôi xin anh chị em luôn cố gắng ý thức vai trò quan trọng của người cha người mẹ trong việc giáo dục đức tin, luân lý và lòng yêu tổ quốc đối với con cái. Khi chết đi, chúng ta chỉ có thể cho con cái một kho tàng không bao giờ mất, không bao giờ cạn, đó là lòng tin, lòng đạo đức, tình bác ái, lòng yêu nước. Dù chúng ta có trở lại cho con cái một số tiền thật lớn đi chăng nữa, con cái cũng sẽ phí phạm, số tiền đó trở nên mối hại cho con cái. Chúng ta có trở lại cho con cái một gia tài kếp xù, đó cũng có thể là cơ gây chia rẽ giữa con cái với nhau. Nhưng nếu chúng ta để lại cho con cái một nền giáo dục đức tin tốt, một lương tâm đạo đức, con cái của chúng ta sẽ tiếp tục sống xứng đáng và cũng sẽ tiếp tục hướng dẫn gia đình, con cháu của chúng trong sự thánh thiện. Xin anh chị em hãy là gương mẫu đức tin cho con cháu của mình.

Qua lá thư này, tôi cũng xin chân thành cảm ơn quý vị ân nhân đã quảng đại chia sẻ với các em thiếu nhi nghèo ở Việt Nam qua các học bổng, qua các sáng kiến bán rau, bán chè, bán bánh mì để giúp cho các em thiếu nhi nghèo. Trong tháng 7 vừa qua, chúng ta đã gửi về Việt Nam 2.400.000 yen (hai triệu bốn trăm ngàn Yen) để giúp cho các trẻ em nghèo trong 46 giáo xứ rải rác từ Nam ra Bắc; cũng như đã gửi học bổng ($213 \times 10.000 = 2.130.000$ yen) cho 203 em vừa học sinh vừa tu sĩ và dự tu ở Việt Nam (sẽ được Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa báo cáo đầy đủ chi tiết trong báo Tiếng Lòng tháng 01/2026). Xin Đức Giêsu, Đấng hằng ngày đang đau khổ, thiếu thốn nơi thân xác các trẻ em nghèo, chúc lành cho tất cả anh chị em vì sự hy sinh chia sẻ quảng đại này.

Trước khi kết thúc lá thư này, tôi kính chúc quý cha, quý tu sĩ nam nữ, quý anh chị em những ngày nghỉ lễ Obon hạnh phúc, lễ Đức Mẹ lên trời tràn đầy hồng ân, vui vẻ và bình an, có nhiều thời gian nghỉ ngơi thật hạnh phúc với con cái và gia đình. Xin Mẹ Maria mà Giáo Hội sẽ long trọng mừng kính Mẹ lên trời vào ngày 15 tháng 8 này, chúc lành cho anh chị em.

Tôi luôn cầu nguyện cho anh chị em.

Linh Mục của anh chị em
P.M. Nguyễn Hữu Hiến

TIN NHÓM CHIA SẺ LỜI CHÚA

Trong tháng 07/2025, Nhóm đã nhận được học bổng giúp cho các trẻ em nghèo hiếu học tại Việt Nam niên khóa 2025-2026 của quý vị ân nhân sau đây:

- AC Duy-Phượng (Kamata, Tokyo) giúp hai em: 20.000 yen
- Chị Ngắm (Kamata, Tokyo) giúp hai em: 20.000 yen
- AC Diệp-Ngọc Anh (Saitama) giúp mười em: 100.000 yen
- AC Đông-Liên (Fujisawa) giúp một em: 10.000 yen
- AC Ru-Hải (Fujisawa) giúp một em: 10.000 yen
- AC Huy-Loan (USA) giúp một em: 10.000 yen
- AC Thuyết-Mai (Fujisawa) giúp hai em: 20.000 yen
- AC Dũng-Thúy (Fujisawa) giúp một em: 10.000 yen
- Cháu Chí Nhân giúp hai em: 20.000 yen
- Cô Phú (USA) giúp mười em: 100.000 yen
- Dì Năm (Atsugi) giúp một em: 10.000 yen
- Tuyết Mai (Yokohama) giúp sáu em: 60.000 yen
- AC Khôi-Loan (USA) giúp hai em: 20.000 yen
- Chị Dung (Yokohama) giúp hai em: 20.000 yen
- Chị Quế (Úc) giúp hai em: 20.000 yen
- Chị Huyền (Úc) giúp một em: 10.000 yen
- Chị Hồng (Úc) giúp một em: 10.000 yen
- AC Quý-Lâm giúp năm em: 50.000 yen
- AC Trung-Thủy (Yokohama) giúp một em: 10.000 yen
- Anh Đỗ Hoàng Long (USA) giúp hai em: 20.000 yen
- AC Tài-Nga (Takatori, Kobe) giúp ba em: 30.000 yen

Trong tháng 7 vừa qua, Nhóm CSLC đã gửi 2.130.000 yen (hai triệu một trăm ba mươi ngàn yen) tiền học bổng cho 213 học sinh và dự tu nghèo tại Việt Nam. Cũng như 2.400.000 yen cho các trẻ em nghèo qua các cha, các tu sĩ nam nữ đang giúp cho các em.

Thay mặt cho các trẻ em bất hạnh tại quê nhà, Nhóm CSLC xin thành thật biết ơn các cộng đoàn, các ban đại diện, các Nhóm và tất cả quý vị ân nhân đã quảng đại chia sẻ, hầu xoa dịu những đau khổ và thiếu thốn của các em. Đây cũng là một hình thức giúp đỡ và xây dựng Giáo Hội cũng như tổ quốc Việt Nam.

Ước mong quý vị sẽ tiếp tục quảng đại tiếp tay với Nhóm trong công tác bác ái này. Xin Ba Ngôi Thiên Chúa chúc lành cho quý vị.

Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa

NHÂN TIN VỚI CÁC ÂN NHÂN GIÚP HỌC BỔNG

Để có thể gởi tiền về cho các em học sinh nghèo tại Việt Nam niên học mới 2025-2026, sẽ được khai giảng vào đầu tháng 8, xin quý vị ân nhân tiếp tục quảng đại chia sẻ với các em, nhờ đó, các em sẽ có một tương lai tốt đẹp hơn và qua các em, Giáo Hội cũng như tổ quốc Việt Nam được ngày càng phát triển. Xin quý vị ân nhân gởi tiền học bổng (10.000 yen) về cho Tuyết Mai. Quý vị nào không thể tiếp tục giúp cho các em, xin cũng vui lòng cho Nhóm CSLC biết, để có thể sắp xếp cho các em, hầu các em không bị gián đoạn việc học.

Thay mặt các trẻ em nghèo tại Việt Nam, Nhóm CSLC Tokyo xin chân thành tri ân quý vị. Xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót, chúc lành cho quý vị và gia đình.

Nhóm CSLC Tokyo

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI NĂM THÁNH CỦA GIÁO ĐOÀN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI NHẬT

Tôi xin vui mừng thông báo về đại hội năm thánh của Công giáo Việt Nam tại Nhật như sau. Đây là đại hội dành cho **MỌI THÀNH PHẦN DÂN CHÚA** trong giáo đoàn CGVN tại Nhật.

Chúng ta đã mượn được khuôn viên trường cao đẳng Sophia của Dòng Tên để tổ chức đại hội năm thánh 2025.

Địa chỉ cụ thể như sau: 〒257-0005

Kanagawa, Hadano, Kamiozuki, 山王台 9 9 9. Thời gian tổ chức đại hội là ngày 14-15/9/2025. Số tham dự viên được nhà trường cho phép là khoảng 1000 người.

Chương trình chi tiết và cách đăng ký tôi sẽ thông báo trong các kỳ sau của PVLC sau khi bàn hỏi với các Đức cha đặc trách di dân của Nhật Bản và Việt Nam cũng như các cha đặc trách mục vụ di dân Việt Nam tại Nhật.

Xin quý ông bà và anh chị em cầu nguyện cho kỳ đại hội sắp tới được diễn ra thành công tốt đẹp.

Xin Chúa chúc lành cho những dự tính của chúng ta.

Joseph Nhã SJ

Dự Án Tư Vấn Của Hiệp Hội Điều Dưỡng Công Giáo Nhật Bản
日本カトリック看護協会相談事業

**THÔNG BÁO MỞ CỬA SỔ TƯ VẤN LIÊN QUAN ĐẾN MANG THAI VÀ SINH CON
CHO NGƯỜI NƯỚC NGOÀI CƯ TRÚ TẠI NHẬT BẢN**
在日外国人のための妊娠・出産に関する相談窓口開設のお知らせ

- Ai có thể sử dụng (利用できる方)

☞ Thực tập sinh kỹ thuật Việt Nam (ベトナム人技能実習生)

- Nơi đăng ký (申込先)

https://docs.google.com/forms/d/1n2hc7Psk55SI-X5z1_6qh1zfWEJu_eQtH4jREVjNHtg/edit

☞

- Phương thức tư vấn: Tư vấn trực tuyến (chúng tôi sẽ gửi URL trực tuyến cho bạn sau khi bạn đăng ký)

(相談方法: オンライン相談 (申し込み後にオンラインURLをお送りします))

- Phương pháp tư vấn (実施方法)

☞ Soeur thông dịch Tiếng Việt, các chuyên viên quản lý vận hành, cùng các chuyên gia của thành viên nữ hộ sinh...vv...

(ベトナム語通訳のシスターと運営管理者Ns. 会員助産師などの専門家)

- Ngày và thời gian thực hiện (実施日と時間)

☞ Sẽ quyết định bằng cách điều chỉnh, phối hợp với thời gian của người đăng ký tư vấn
(相談申込者との調整で決めます)

※ *Chính sách thông tin cá nhân: Thông tin tư vấn được quản lý bởi các chuyên gia, sẽ không bị rò rỉ, vì vậy bạn hãy yên tâm trao đổi với chúng tôi.*

(個人情報ポリシー:

相談に関する情報は専門家によって管理され、漏洩されませんので安心してご相談ください。)

Liên hệ (問合せ先) : jcna_secretariat@googlegroups.com

THỜI KỲ CẤM ĐẠO (1614 – 1873): ĐAU THƯƠNG NHƯNG KIÊN ĐỊNH TRONG ĐỨC TIN

Như Chúng ta đã biết, ngày 27 tháng 1 năm 1614, Tướng quân Tokugawa Ieyasu đã ban hành Sắc lệnh cấm đạo Công giáo trên toàn cõi Nhật Bản, đánh dấu sự khởi đầu của một thời kỳ bách hại đẫm máu kéo dài hơn hai thế kỷ. Đây là giai đoạn lịch sử đau thương nhưng cũng là thời kỳ rực rỡ đức tin, để lại dấu ấn sâu đậm nơi tâm hồn người tín hữu Nhật Bản và toàn thể Giáo Hội.

1) bối cảnh lịch sử

Tính đến đầu thế kỷ 17, ước tính có khoảng 300.000 tín hữu Công giáo trải dài từ Nagasaki, Kyoto cho đến vùng Tohoku.

Tuy nhiên, sự lớn mạnh nhanh chóng của Giáo hội đã làm chính quyền Mạc phủ lo ngại. Họ sợ rằng đạo Công giáo có thể là công cụ cho các thế lực ngoại bang như Bồ Đào Nha hay Tây Ban Nha xâm lược Nhật Bản, và rằng lòng trung thành của các tín hữu có thể đe dọa quyền lực chính trị.

Vì vậy, ngày 27/01/1614, Tokugawa Ieyasu ra sắc lệnh trục xuất tất cả các nhà truyền giáo, cấm người dân theo đạo Công Giáo, phá huỷ các nhà thờ, bắt buộc các tín hữu phải từ bỏ đức tin. Từ đây, thời kỳ cấm đạo kéo dài đến năm 1873, tức gần 260 năm.

2) Những nét đặc trưng của thời kỳ cấm đạo

a) Các hình thức bách hại dã man

Người Công giáo bị coi là “phản quốc” và phải đối diện với các hình thức tra tấn tàn bạo như: bị trói và bêu giữa chợ để bị sỉ nhục; bị treo ngược người xuống hố, máu chảy từ từ xuống đất cho đến chết; bị thiêu sống hay đóng đinh trên thập giá, bị chém đầu, dìm nước, bỏ đói... Và còn rất nhiều cực hình được thi hành để ép người tín hữu từ bỏ đạo.

Đỉnh điểm của sự bách hại là Cuộc nổi dậy Shimabara (1637–1638), nơi khoảng 37.000 nông dân Công giáo đứng lên chống lại chính quyền vì bị đàn áp nặng nề. Sau khi cuộc khởi nghĩa bị dẹp tan, chính quyền càng siết chặt đạo luật cấm đạo hơn nữa.

b) Hình thức ép buộc bước qua ảnh thánh

Hằng năm, người dân bị buộc phải bước qua ảnh Đức Mẹ hoặc Chúa Giêsu để chứng minh rằng mình không theo đạo. Đây là một hình thức kiểm tra lương tâm cực

kỳ đau đớn đối với người tín hữu. Có những người vì sợ hãi mà chối đạo, nhưng cũng có hàng ngàn người chấp nhận cái chết hơn là bước qua ảnh thánh.

c) Giáo Hội hàm trú – sống đức tin trong âm thầm

Khi không còn linh mục, không còn nhà thờ, người Công giáo ẩn mình trong các làng chài, hẻm núi, đảo xa... Họ bí mật cử hành nghi thức rửa tội, cầu nguyện, đọc kinh, truyền đức tin từ cha mẹ sang con cái suốt hàng thế kỷ mà không có Thánh lễ và Bí tích Thánh Thể. Họ được gọi là **“Kakure Kirishitan”** – “Tín hữu ẩn danh”. Những giáo dân ấy chính là chứng nhân cho đức tin mạnh mẽ, trung kiên giữa thời đại thử thách khốc liệt.

Câu hỏi được đặt ra là: làm sao người công giáo vẫn giữ vững được đức tin của mình dù bị đàn áp khốc liệt như vậy? Có thể thấy rằng, vai trò của người giáo dân hết sức quan trọng. Trong hoàn cảnh không còn linh mục, những tín hữu trưởng thành đã đảm nhận vai trò hướng dẫn cộng đoàn. Họ học thuộc lòng và truyền khẩu lại các lời kinh. Họ thay thế ảnh thánh bằng những hình tượng Phật giáo bên ngoài nhưng ẩn chứa biểu tượng Kitô giáo bên trong. Ví dụ, Đức Mẹ Maria được đồng hóa với Quan Âm Bồ Tát, cây thánh giá được khắc ẩn trong hoa văn hoặc đá quý, tràng chuỗi Mân Côi được làm như dây đeo cổ tay thông thường...

3) Ý nghĩa của thời kỳ cấm đạo đối với Giáo Hội Nhật ngày nay

Ngày nay, Giáo hội Công giáo tại Nhật Bản tuy ít ỏi về số lượng (chỉ khoảng 0.3% dân số), nhưng được xây dựng trên máu của các vị tử đạo và lòng trung thành âm thầm của bao thế hệ tín hữu ẩn danh. Họ là “cội nguồn sống” cho Giáo Hội tại đất nước này.

Giáo Hội không xây trên quyền lực hay con số, nhưng trên lòng trung thành và tình yêu đối với Thiên Chúa. Trong đó, người giáo dân có vai trò quan trọng không chỉ trong hoàn cảnh bị bách hại, mà cả trong đời sống Giáo Hội hôm nay.

Qua đây chúng ta có thể thấy rằng: Thời kỳ cấm đạo sau sắc lệnh 1614 là một chương đau thương nhưng đầy vinh quang trong lịch sử Giáo Hội Nhật Bản. Máu các thánh tử đạo và đức tin âm thầm của các “Kakure Kirishitan” là di sản thiêng liêng quý giá, không chỉ cho người Công giáo Nhật mà cho toàn thể Hội Thánh.

Xin cho hạt giống đức tin ấy tiếp tục nở hoa và sinh trái giữa lòng xã hội Nhật Bản hôm nay, một xã hội đang cần chứng tá của tình yêu, hy vọng và ánh sáng Tin Mừng.

Lm. Joachim Phan Đình Hoài

CHUYỆN ĐỜI - CHUYỆN ĐẠO

Chuyện đời:

Ngày xưa, tại vương quốc Anh cổ đại, đất nước rơi vào hỗn loạn sau cái chết của Vua Uther Pendragon. Không có người kế vị rõ ràng, các lãnh chúa tranh giành ngai vàng, khiến dân chúng khổ sở. Để tìm ra vị vua đích thực, pháp sư Merlin – cố vấn của vương triều – đã thực hiện phép màu. Ông đặt một thanh kiếm lấp lánh, được gọi là Excalibur, cắm chặt vào tảng đá lớn ở trung tâm vương quốc. Trên tảng đá khắc dòng chữ: "Kẻ nào rút được thanh kiếm này ra khỏi đá sẽ là Vua của nước Anh".

Nhiều hiệp sĩ, lãnh chúa và những người mạnh mẽ từ khắp nơi kéo đến thử sức, nhưng chẳng ai có thể khiến thanh kiếm nhúc nhích. Một ngày nọ, chàng trai trẻ mồ côi Arthur, không danh phận, chỉ là người hầu của anh trai nuôi Kay, đến xem hội. Trong lúc tìm kiếm thanh kiếm cho Kay thi đấu, Arthur vô tình nhìn thấy thanh kiếm trong đá. Không chút do dự, anh nắm lấy chuôi kiếm và rút nó ra cách dễ dàng, trước sự kinh ngạc của mọi người.

Tin tức nhanh chóng lan truyền, và dù nhiều người phản đối vì Arthur chỉ là một chàng trai vô danh, nhưng pháp sư Merlin đã xác nhận anh là người được chọn. Thanh kiếm trong đá chứng minh rằng Arthur mang dòng máu hoàng gia (con trai bí mật của Vua Uther) và sở hữu phẩm chất của một vị vua thực thụ: sự khiêm nhường, lòng dũng cảm, và trái tim chính trực. Arthur sau đó lên ngôi, thống nhất vương quốc, thành lập Hội Hiệp sĩ Bàn tròn, và dẫn dắt nước Anh vào thời kỳ hoàng kim với sự hỗ trợ của Excalibur và Merlin. (Nguồn: Geoffrey of Monmouth, *Historia Regum Britanniae* (khoảng 1136); White, T.H. (1958), *The Once and Future King*, một tiểu thuyết hiện đại dựa trên truyền thuyết Arthur).

Chuyện đạo:

Giữa những đau khổ, oan ức, những giả dối, bất công, ta hãy vững vàng tuyên xưng với toàn thể dân Chúa: “Người lên trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha và Người sẽ trở lại trong vinh quang để phán xét kẻ sống và kẻ chết. Nước Người sẽ không bao giờ cùng” (Đường Hy vọng 679).

Lúc thất bại, người tông đồ không nản chí, tuyệt vọng: “Hãy nhìn lên Thánh giá, ôm chàng lấy Thánh giá và con sẽ thanh lặng đứng vững như Mẹ Ma-ri-a” (x. Đường Hy vọng số 694).

Lm. Xuân Hy Vọng

CHỜ HỜ HỮNG, VÔ TÂM

*Lạy Cha xót thương vô bờ,
Lòng con tín thác, đợi chờ Lời Cha
Một đời dâng kính câu ca,
Vang xa tình Chúa, thiết tha tình người.
Phú hộ giàu có chây lười,
Chẳng nường lòng Chúa, tươi cười chia san.
Anh hành khất đầy gian nan,
Mon men chờ chực, nài van thương tình.
Nguyện xin Chúa ban phúc vinh,
Hồn con từ hồi, tự tình đổi thay,
Từ đây một lòng hăng say
Quan tâm, cảm mến sum vầy bên Cha.
Bỏ thói hờ hững xấu xa
Chia san, cất bước, bao la lòng thành.*

Lm. Xuân Hy Vọng

SỐNG GIỮA ĐỜI PHÙ VÂN

Phù vân quả là phù vân
Hư không vẫn mãi gian truân ngày nào!
Lợi lộc, vất vả, gian lao
Thế hệ tiếp nối, cường hào chuyển lay
Trái đất chu kỳ cứ quay
Ánh dương ló rạng, gió xoay thổi về.
Con người lo toan trăm bề
Mắt vừa hé mở, mái mê thế trần.
Cuộc đời chẳng mấy đôi lần
Chết rồi sống lại, muôn phần thưởng trao?
Chưa kịp chớp mắt hôm nào
Nhìn qua ngoảnh lại, bước vào ngàn thu.
Chẳng ai lo nghĩ trùng tu
Ghi công trạm trở mã mồ bạc vôi.
Thứ đã cong, sao luyện tôi ('tôi luyện'),
Cái gì đã thiếu, trao đổi làm sao?
Điên rồ, khờ dại ôi chao
Lo toan tạm bợ, bay vèo sức thiêng
Tiền bạc, của cải mua tiên
Nhưng chẳng thể vào lạc viên Nước Trời.
Nhìn sâu thăm thẳm khôn ngời
Chớ lo thế sự, mất đời huyền siêu.

Lm. Xuân Hy Vọng

LINH MỤC LÀ AI? (tt)

Linh mục là người được chọn, thánh hiến và sai đi để tiếp nối sứ vụ của Chúa Kitô: rao giảng Tin Mừng, cử hành các bí tích, và dẫn dắt cộng đoàn đến với Thiên Chúa, sống đời dâng hiến và phục vụ. Dưới đây là một số góc nhìn từ các Thánh:

Thánh Grê-gô-ri-ô Cả Giáo hoàng (Gregorius Cả): Ngài nhấn mạnh rằng linh mục là “người canh giữ linh hồn”, có trách nhiệm hướng dẫn, sửa dạy và cầu nguyện cho dân chúng. Ngài viết trong *Quy tắc Mục vụ* rằng linh mục phải sống gương mẫu, khiêm nhường, và luôn sẵn sàng hy sinh vì đoàn chiên. (Nguồn: St. Gregory the Great, *Regula Pastoralis* (*Quy tắc Mục vụ*), Phần I và Phần III, chương 1-4; và tham khảo bản dịch tiếng Anh *Pastoral Care* (Ancient Christian Writers, Newman Press, 1950) hoặc bản văn Latin trong *Patrologia Latina*, tập 77).

Thánh Ca-ta-ri-na Si-e-na: Ngài gọi linh mục là “Ki-tô khác” (*alter Christus*), nhấn mạnh vai trò của họ như những người đại diện Chúa Ki-tô trên trần gian, đặc biệt trong việc cử hành Bí tích Thánh Thể. Thánh nhân khuyên các linh mục sống thánh thiện để xứng đáng với sứ vụ cao cả này. (Nguồn: St. Catherine of Siena, *The Dialogue*, chương 113-116; Các thư tín gửi các linh mục, đặc biệt Thư 58; tham khảo *The Letters of Catherine of Siena* (bản dịch của Suzanne Noffke, Arizona Center for Medieval and Renaissance Studies, 2000-2008)).

Thánh Ig-na-ti-ô Lo-yo-la: Ngài nhấn mạnh rằng linh mục phải là người cầu nguyện, sống đời thiêng liêng sâu sắc và có tinh thần tông đồ, sẵn sàng đi bất cứ nơi đâu để phục vụ Thiên Chúa và các linh hồn. (Nguồn: St. Ignatius of Loyola, *Spiritual Exercises* (*Linh Thao*), số 1-21, và các thư trong *Letters of St. Ignatius of Loyola* (Loyola Press, 1959)).

Thánh Tê-rê-sa A-vi-la: Ngài nhấn mạnh vai trò của linh mục như người hướng dẫn thiêng liêng, giúp các linh hồn tiến tới sự kết hợp với Thiên Chúa. Thánh nhân khuyến khích các linh mục sống đời cầu nguyện sâu sắc và khiêm nhường, vì họ là “những người bạn của Chúa Ki-tô”, dẫn dắt người khác đến với Ngài qua lời giảng và gương sáng. (Nguồn: St. Teresa of Avila, *The Way of Perfection*, chương 3-4; *Interior Castle*, Mansion 6-7; tham khảo bản dịch tiếng Anh *The Complete Works of St. Teresa of Avila* [ấn bản của E. Allison Peers, Sheed & Ward, 1946]).

Lm. Xuân Hy Vọng

PHÊ-RÔ, ĐÁ TÀNG CỦA NIỀM TIN

“Anh là Phê-rô, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy” (Mt 16,18).

“Phê-rô”, theo tiếng Hy Lạp là Phê-tô-ra; theo tiếng A-ram là Kê-pha, đều có nghĩa là ĐÁ. Cho nên Đức Giê-su mới nói với Si-mon con ông Gio-na rằng: “Anh là Phê-rô, trên Đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy”. Đức Giê-su đã đổi tên Si-mon thành Phê-rô. Thật ra, lý do để Chúa đổi tên Si-mon thành Phê-rô, là do ông tuyên xưng Đức Giê-su là “Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống”(x. Mt 16,16). Như vậy, Đá (Phê-rô) đây chính là niềm tin. Chính trên niềm tin, tin rằng Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống, mà Hội Thánh được Chúa xây.

Nói nôm na là Hội Thánh Công Giáo của chúng ta được xây dựng trên niềm tin vào Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống. Niềm tin đó kiên vững như tảng đá, mà “quyền lực tử thần cũng không thắng được”. Chứ bản thân của Si-mon cũng yếu đuối, đầy những giới hạn, mỏng manh và mỏng giòn thôi.

Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, nghĩa là Đấng được Thiên Chúa xức dầu và sai xuống trần gian, đi loan báo Nước Thiên Chúa. Đức Giê-su đó là Con Thiên Chúa hằng sống, chứ không chỉ là người phạm như bao người khác. Giáo Hội Công Giáo do chính Đức Giê-su xây dựng và thiết lập. Các Tôn giáo khác thì do người phạm thiết lập và xây dựng. Điều đó chúng ta có thể thấy rõ qua cơ chế, cũng như cách cày ruộng; cùng những phương thế để được giải thoát; được cứu độ.

Các Tôn Giáo khác thì do người phạm thiết lập nên họ sẽ theo quan niệm của con người mà hành xử. Cầu nguyện thì phải nói nhiều, nói dai; rồi phải ban theo ý mình xin; dâng của lễ thì dâng cúng cho nhiều lễ vật mới được nhận lời, theo kiểu hối lộ; để được cứu độ, cứ làm bậy, làm bạ; cứ ăn tục nói phét; cứ ăn cắp, ăn cướp, giết người rồi đọc kinh sám hối là xong; là được giải thoát; là được cứu độ.

Còn Giáo Hội Công Giáo chúng ta thì khác. Cầu nguyện không cần nói nhiều; đừng có lải nhải, vì Thiên Chúa biết rõ trước khi chúng ta cầu xin (x.Mt 6, 7;8). Rồi “không phải ai cứ Lạy Chúa, Lạy Chúa là được vào Nước Trời, chỉ có những người thi hành ý muốn của Thiên Chúa mới được vào”(x.Mt 7,21). Cầu nguyện là chúng ta làm theo ý Chúa chứ không phải Chúa làm theo ý của chúng ta. Thiên Chúa của chúng ta đầy đủ mọi sự không thiếu thốn chi, nên không cần chúng ta dâng cúng; Thiên Chúa cần tấm lòng chân thật và hiếu thảo thôi. Và dù có nhân danh Chúa mà nói tiên tri; trừ quỷ hay làm phép lạ, mà làm điều gian ác thì vẫn phải nghe Chúa phán:

“Ta không hề biết các ngươi, xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi những kẻ làm điều gian ác” (x. Mt 7,22;23).

Thánh Phê-rô đã được Đức Ki-tô trao cho giữ chìa khóa Nước Trời (x. Mt 16,19), để ai tin vào Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống và sống niềm tin đó trong cuộc sống hằng ngày của mình, thì sẽ được Phê-rô mở cửa Nước Trời cho vào. Chính Phê-rô, sau ngày lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống, đã sống niềm tin đó với tư cách là Giáo Hoàng đầu tiên của Giáo Hội Công Giáo.

Trước kia Phê-rô yếu đuối, đã chối Chúa ba lần, thì sau khi được đầy tràn Chúa Thánh Thần đã hăng say rao giảng và sống niềm tin vào Đức Giê-su cho đến mức tử đạo. Ngài không dám chịu đóng đinh trên thập tự như Chúa mà xin cho mình chịu đóng đinh đầu ngược xuống đất, với thập tự hình chữ X. Cho nên thánh giá của Phê-rô khác với thập giá của Đức Giê-su. Phê-rô đã chịu tử đạo ở Rô-ma năm 64.

Thánh Phao-lô cũng không thua kém gì thánh Phê-rô. Trước kia, Phao-lô tìm cách triệt hạ các tín hữu Ki-tô, thì sau khi ngã ngựa ở thành Đa-mát, Phao-lô cũng đã hăng say rao giảng và chết vì niềm tin vào Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống. Ngài đã đi rao giảng Tin Mừng và thiết lập các Giáo Đoàn. Dù Ngài không có tên trong Nhóm Mười Hai Tông Đồ, nhưng lại mang danh là Tông Đồ. Cuộc đời của Phao-lô có thể đúc kết trong một câu ngắn gọn sau: “Tôi đã chiến đấu trong một cuộc chiến cao đẹp; đã chạy hết chặng đường và đã giữ vững niềm tin” (x. 2Tm4,7).

Cuộc chiến đó chính là cuộc chiến của đức tin. Nó cao đẹp vì đã đem ơn cứu độ của Chúa đến cho nhiều người cho đến tận bây giờ và cho đến ngày tận thế, qua các thư mà Ngài đã chia sẻ niềm tin của Ngài vào Đức Giê-su Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống. Ngài đã trung thành ơn gọi làm Tông Đồ cho đến cùng; cho đến chết vì niềm tin đó. Ngài bị chém đầu tại Rô-ma năm 67.

Rô-ma là kinh thành của Giáo Hội Công Giáo, là thánh đô đã nhuốm máu của hai vị anh hùng tử đạo. Chúng ta, những người tín hữu Công Giáo, cũng hãy noi gương các Vị Anh Hùng mà sống niềm tin đó. Chúng ta không được diễm phúc đổ máu đào như các Vị, nhưng chúng ta đổ máu trắng là những giọt nước mắt; những giọt mồ hôi; những gian nan, khổ cực; những thiệt thòi, những thua thiệt khi sống niềm tin vào Đức Giê-su, là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống. Chúng ta hãy giữ vững niềm đó cho đến cùng như thánh Phao-lô, để thánh Phê-rô sẽ mở cửa thiên đàng cho chúng ta vào, nơi đó, Chúa là vị thẩm phán chí công, vô tư sẽ đội vòng hoa chiến thắng và trao phần thưởng cho chúng ta đấy !!!

Lm. Bosco Dương Trung Tín

Hiện Tại và Tương Lai của THỌ TẠO MỚI

“Quả thật, cắt bì hay không cắt bì chẳng là gì cả. Điều quan trọng là trở nên thọ tạo mới” (Gl 6,15).

Phép cắt bì là dấu chỉ thuộc về dân Ít-ra-en, trong Giao Ước cũ với Áp-ra-ham. Trong Giao Ước mới với Đức Ki-tô, dấu chỉ đó là Phép Rửa Tội. Dầu vậy, theo thánh Phao-lô, chịu phép Cắt Bì hay không chịu phép Cắt Bì chẳng là gì cả. Cũng có thể nói chịu phép Rửa Tội hay không chịu phép Rửa Tội chẳng là gì cả. Điều quan trọng là trở nên thọ tạo mới.

Theo tôi, thánh Phao-lô không hạ thấp giá trị của việc chịu phép Cắt Bì hay chịu phép Rửa Tội, mà thánh Phao-lô muốn nhấn mạnh đến việc quan trọng là phải nên thọ tạo mới cơ. Vì nhiều người cứ viện cớ mình đã chịu phép Cắt Bì; mình đã chịu phép Rửa Tội là mình yên tâm, yên trí, mình là Dân Chúa; mình là con Chúa mà nên chắc chắn sẽ được cứu độ.

Quả thật, khi chịu phép Cắt Bì là người đó trở nên Dân của Chúa; khi chịu phép Rửa Tội là chúng ta trở nên con cái Chúa. Thế nhưng, không phải như thế là xong, đó chỉ là bước khởi đầu. Khi chịu phép Cắt Bì là khởi đầu cho một đời làm Dân Chúa; khi chịu phép Rửa Tội là khởi đầu cho một đời làm con Chúa, để chúng ta trở nên thọ tạo mới.

Hai việc, một là chịu phép Cắt Bì hay chịu phép Rửa Tội; hai là trở nên thọ tạo mới, thì việc thứ hai này quan trọng hơn. Dầu vậy, việc thứ nhất mà không có thì việc thứ hai cũng khó mà có được. Nên câu nói của thánh Phao-lô phải được diễn nghĩa như sau: “Quả thật, cắt bì hay không cắt bì chẳng là gì cả, SO VỚI điều quan trọng là trở nên thọ tạo mới”. Hiểu được như vậy mới được, nếu không, có người sẽ nói: như vậy, chẳng thèm chịu phép Rửa Tội chi cho “rách việc”.

Cái gì cũng phải có đầu, có đuôi chứ. Người ta nói : “Đầu xuôi thì đuôi lọt” mà. Chúng ta nói cách riêng với những người đã chịu phép Rửa Tội nhé. Trở nên thọ tạo

mới, có nghĩa là người tín hữu công giáo chúng ta nhờ ơn Chúa giúp, chúng ta có cách sống mới. Cách sống mới đó, chúng ta có được là do chúng ta nghe và thực hành Lời Chúa dạy. Chúng ta nghe và sống Lời Chúa mỗi ngày, thì mỗi ngày chúng ta luôn luôn được đổi mới.

Sự đổi mới này là sự trưởng thành về đức tin; là sự trưởng thành về nhân linh và tâm linh; là sự trưởng thành Ki-tô giáo; là sự trưởng thành viên mãn của Đức Ki-tô. Từ một người có ý nghĩ tiêu cực; chúng ta trở thành người có những ý nghĩ tích cực. Từ một người hay kêu ca, than trách, trở thành người cảm tạ, tri ân. Từ một người lười biếng, trở thành người siêng năng. Từ một người hay kiêu căng, ngạo mạn, trở thành người khiêm nhu, tự hạ. Từ một người suy nghĩ nông cạn, trở thành người suy nghĩ sâu sắc. Từ một người nhát胆, trở nên người can đảm. Từ một người ích kỷ, yêu mình, trở thành người bác ái, yêu tha nhân. Từ một người xấu xa, tội lỗi, trở thành người tốt lành, thánh thiện.

Nếu không có sự đổi mới này; nếu không có sự trưởng thành này, thì chúng ta mãi mãi ấu trĩ như trẻ con, dù chúng ta có lớn tuổi; có giỏi dang hay thành đạt hoặc làm ông này bà kia đi nữa. Chúng ta đừng lấy lý là “Như trẻ con mới được vào Nước Trời” (x.Mt 18,3). Có tâm hồn đơn sơ như trẻ con thì được, chứ có suy nghĩ như trẻ con; không có sự trưởng thành; không có sự đổi mới thì không được vào Nước Trời đâu.

Bằng chứng là Đức Giê-su có nói: “Không phải ai thưa với Thầy: Lạy Chúa! Lạy Chúa là được vào Nước Trời. Nhưng chỉ những ai thi hành thánh ý Cha Thầy Đấng ngự trên trời mới được vào mà thôi”(x. Mt 7,21).

Những ai chỉ biết kêu Lạy Chúa! Lạy Chúa là trẻ con. Chỉ có trẻ con mới kêu luôn miệng như vậy. Còn người trưởng thành không chỉ kêu Lạy Chúa! Lạy Chúa, mà còn thi hành thánh ý của Chúa nữa.

Chúng ta thắc mắc, Thánh Ý Chúa là gì? Tôi nhớ có một vị thánh đã nói: “Thánh Ý Chúa là những gì Đức Giê-su đã dạy và đã sống”. Theo đó, chúng ta hãy sống theo lời Đức Giê-su đã dạy trong Bài Giảng trên núi, về Tám mối phúc thật nhé. Như chúng ta hãy có “Một tâm hồn nghèo khó”. Một tâm hồn nghèo khó là một tâm hồn

không ham hố cũng không dích bén đến tiền của và danh vọng trần gian. Chúng ta hãy sống hiền lành. Sống hiền lành là không làm hại ai, cũng không để ai làm hại mình. Không giận ghét; không thề thốt; không trả thù; không xét đoán hay phán xét ai.

Chúng ta chấp nhận sầu khổ, tức là biết tương kế tựu kế, biết dùng những sầu khổ đó để rèn luyện chính bản thân mình mà nên trưởng thành, khi vinh cũng như khi nhục; khi thành công cũng như khi thất bại. Chúng ta hằng khao khát nên người công chính. Sự khao khát đó chính là chúng ta cố gắng, chúng ta hy vọng một ngày nào đó chúng ta nên người công chính.

Chúng ta biết xót thương người; tức là biết cảm thông với người khác; có lòng trắc ẩn đến những người có những hoàn cảnh éo le; khó khăn, thiếu thốn cả về vật chất lẫn tinh thần. Chúng ta biết tạo cho mình có một tâm hồn trong sạch, nghĩa là đức lòng không làm gì gây hại cho ai và giúp đỡ những ai cần với một tâm lòng vô vị lợi.

Chúng ta trở nên những người xây dựng hòa bình, nghĩa là đi tới đâu hay ở bất cứ nơi nào, chúng ta cùng nhau xây dựng, chứ không dèm pha, chỉ trích; không chia bè kéo phái; “không thượng đội, hạ đạp”; không “đâm bị thóc, thọc bị gạo”; không nói hành, nói xấu ai. Nếu cần thì chúng ta góp ý với chính đương sự đó. Và chúng ta cũng chuẩn bị tâm hồn để chịu bách hại vì sống công chính. Người ta nói: “Làm người tốt khó lắm”. Đúng vậy, làm người tốt thì không dễ dàng bao giờ. Vì làm người tốt hay bị thiệt thòi và thua thiệt lắm. Dầu vậy, làm người tốt thì chúng ta luôn luôn được an bình; không phải lo lắng, sợ sệt; không phải mất ăn, mất ngủ, bất an; nhưng luôn ăn ngon, ngủ yên và bình thản.

Thế đấy, Tám Mối Phúc Thật, còn được gọi là Hiến Chương Nước Trời. chúng ta mà sống theo Tám một phúc thật, thì chúng ta sẽ có hạnh phúc thật; có bình an thật; có thành công thật; có niềm vui thật và sẽ trưởng thành thật. Chúng ta không chỉ có tên trong sổ Rửa Tội, mà chúng ta còn được ghi tên trong sổ hằng sống ở trên trời nữa. Đó chính là Hiện Tại và Tương Lai của THỌ TẠO MỐI đó bạn.

Lm. Bosco Dương Trung Tín

TÔI LÀ NGƯỜI THÂN CẬN CỦA AI?

“Ông ấy muốn chứng tỏ mình là người có lý, nên mới thưa cùng Đức Giê-su rằng: Nhưng ai là người thân cận của tôi?” (Lc 10,29).

Đầu cua tai nheo là do người Thông Luật này hỏi Đức Giê-su: Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp.(x.Lc 10,25). Đối với người Thông Luật, điều này quá dễ dàng. Đó là phải Mến Chúa và yêu người. Mến Chúa thì phải Mến Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực và hết trí khôn. Điều Mến Chúa này xem ra không có vấn đề. Mến Chúa phải yêu hết như vậy mới được. Vì Chúa thì cao cả; con người chúng ta thì hèn mọn. Có yêu Chúa HẾT như vậy cũng còn chưa xứng nữa mà. Còn Yêu người thì phải yêu người thân cận như chính mình. Yêu người kiểu này thì có vấn đề. Vấn đề thứ nhất, “Ai là người thân cận của tôi”? Hay “Tôi là người thân cận của ai”? Vấn đề thứ hai là yêu người thân cận như chính mình là yêu thế nào? Chúng ta cùng tìm hiểu hai vấn đề này nhé.

1. Ai là người thân cận của tôi?

Theo câu : “Yêu người thân cận như chính mình”, thì câu hỏi đặt ra là : Ai là người thân cận để tôi yêu hay Ai là người thân cận của tôi hoặc rõ hơn và dễ hiểu hơn: **Người thân cận của tôi là ai?** là chính xác. Có phải người thân cận là người bà con thân thuộc hay những người sống gần bên chúng ta không? Thường tình thì ai trong chúng ta cũng nghĩ như vậy. Nhưng qua câu chuyện Người Sa-ma-ri-a nhân hậu, Đức Giê-su chốt lại bằng câu hỏi: “Vây, theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người bị rơi vào tay bọn cướp?” Người Thông Luật trả lời: “Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy” (x. Lc 10, 36-37).

Như vậy, câu trả lời cho câu hỏi: “Người thân cận của tôi là ai?”, đó là người mà tôi đã thực thi lòng thương xót, chứ không cứ là người bà con thân thuộc hay những người sống ở gần bên chúng ta. Nói cho dễ hiểu: **Người mà tôi đã thực thi lòng thương xót chính là người thân cận của tôi**; dù người đó có ở gần hay ở xa; dù họ là bà con thân thuộc hay là người dưng.

Ở đây, không nói đến tình máu mủ, gia đình hay họ hàng. Vì tự bản chất đó là những người thân cận của mình rồi. Dầu vậy, đôi khi vì tiền, vì của mà những người thân thuộc lại trở nên xa lạ hay thù địch với nhau. Một sự biến thái không tưởng !!!

Người thân cận của tôi không phải là người giúp đỡ tôi, mà chính là người đã được tôi giúp đỡ. Người giúp đỡ tôi trong những lúc khó khăn, ngặt nghèo là người

ÂN NHÂN của tôi. Còn người được tôi giúp đỡ mới là người THÂN CẬN của tôi. Đối với người Ân Nhân, thì ta mang ơn, quý mến mãi; Đối với người Thân Cận thì ta yêu thương, giúp đỡ và bao lâu ta còn yêu thương, ta còn giúp đỡ thì người đó bấy lâu là người thân cận của ta.

2. Yêu người thân cận như chính mình.

Yêu người thân cận, tức là yêu người mà mình giúp đỡ; yêu người mà mình tỏ lòng thương là yêu như chính mình. Có nghĩa là mình yêu mình thế nào thì mình cũng yêu người đó như vậy. Điều đó được hiểu là yêu không tính toán hơn thiệt và không vụ lợi. Có bao giờ ta yêu ta mà tính toán hơn thiệt hay vụ lợi không? Chắc là không. Ta yêu ta thì chỉ làm những điều tốt, điều hay cho mình thôi. Đó là điều chắc chắn. Như thế, Yêu người thân cận thì ta cũng không tính toán hơn thiệt và không vụ lợi.

Không vụ lợi nghĩa là ta không lợi dụng họ, nhưng luôn tôn trọng; không bắt họ phải làm những điều bất nhân, bất nghĩa; cũng không buộc họ phải làm những điều mà họ không muốn để cho ta hưởng lợi. Không tính toán hơn thiệt nghĩa là không mưu mô; không bày mưu, tính kế; không kể công, kể xá; giúp được cái gì thì mình giúp cái đó; có được bao nhiêu thì mình giúp bấy nhiêu.

Yêu người mà tính toán, vụ lợi là ích kỷ; là lợi dụng thì không tốt chút nào, nếu không muốn nói là kẻ xấu. Thực tế đã có như vậy. Như có người làm điều xấu, điều gian; buôn lậu, buôn ma túy, họ lấy tiền bất nhân, bất công đó để giúp trẻ mồ côi. Họ được ca tụng là người có lòng tốt, nhưng thực ra họ lợi dụng việc giúp trẻ mồ côi để đánh bóng tên tuổi mình và rửa tiền. Từ những đồng tiền bẩn thỉu biến thành những đồng tiền công đức; từ những kẻ vô tâm trở thành những nhà tài trợ hảo tâm. Thật là đáng trách. Chúa không thích kiểu thương xót đó. Chúa muốn chúng ta phải yêu người thân cận như chính mình; yêu không tính toán hơn thiệt; yêu bất vụ lợi cơ. Như thế mới tốt lành và thánh thiện; mới đáng được sự sống đời đời làm gia nghiệp.

Vậy, chúng ta đừng hỏi: “Ai là người thân cận của tôi” mà hãy hỏi: “Tôi đã là người thân cận của ai” chưa? Tôi đã có lòng trắc ẩn; có lòng thương cảm với ai chưa? Nếu chưa có thì hãy tỏ lòng thương xót với ai đi; hãy ra tay giúp đỡ người nào đó đi, để họ nên người thân cận của ta. Nếu có rồi thì hãy chú ý, đừng có tính toán hơn thiệt; cũng đừng có vụ lợi, nhưng hãy yêu họ như yêu chính mình. Có như thế, chúng ta mới có sự sống đời đời là gia nghiệp đầy bạn!!!

Lm. Bosco Dương Trung Tín

TÍN ĐIỀU ĐỨC MẸ HỒN XÁC LÊN TRỜI

I. TIẾN TRÌNH TÍN ĐIỀU MẸ LÊN TRỜI

Theo hai cha Pohle và Scheeben, mấy thế kỷ đầu không có dấu tích gì về lòng tin Đức Mẹ Maria lên trời. Nhưng một cái quách (sarcophagus) đầu thế kỷ IV, hiện ở nền nhà thờ Santa Engracia thành Saragossa (Tây Ban Nha), có bức chạm trở hình Đức Mẹ lên trời. Và chứng tích của Thánh Epiphano cho biết niềm tin Mẹ Maria bắt tử và thân xác Mẹ vinh quang đã được truyền bá sâu rộng trong một ít giáo đoàn như Antiokia.

Do xác tín và ngợi khen "*Chức phẩm Thiên Mẫu*" và "*Đức Đồng Trinh*" của Mẹ là hai căn nguyên bước vinh quang của Người, Thánh Epiphano mở đường cho lòng tin và sự xác quyết của các Thánh Giáo phụ, các Đức Giáo hoàng, các Giám mục, các nhà thần học và toàn thể Giáo hội.

A. Các Thánh Giáo phụ

Các Thánh Giáo phụ trong những thế kỷ đầu, như các Thánh Môđêstô, Basiliô, Giêrônimô, Augustinô, Germanô, Đamascenô, và Thêôđôrê Studium, đồng thanh tung hô bước vinh quang của Mẹ Maria do chức phẩm Thiên Mẫu và đức Đồng Trinh của Mẹ .

Riêng Thánh Đamascenô nói: "*Cần thiết rằng Con Thiên Chúa, khi sinh ra, đã gìn giữ vẹn tuyền đức Trinh của Mẹ, thì phải gìn giữ Mẹ khi chết, khỏi hư hoại. Đáng đã cứu mang Đáng Tạo Hoá cần được ở trong cung điện của Thiên Chúa. Mẹ Thiên Chúa cần phải có tất cả mọi điều thuộc về Con của Mẹ và cần được mọi thụ tạo tôn vinh*".

B. Các Đức Giáo Hoàng

- Đức Adrianô I và Đức Pascalê I có những đồ thờ trang trí bằng hình ảnh Mẹ lên trời.
- Đức Alexandrô III nói: "*Mẹ Maria thụ thai không bị xấu hổ, sinh con không bị đau đớn, từ trần không bị hư hoại trong mồ, vì theo lời Thiên thần, Mẹ đã được dậy ơn*".
- Đức Thánh Giáo Hoàng Piô V sửa đổi lại kinh Phụng vụ với bài đọc lễ Mẹ Lên Trời.
- Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XIV: Về ngày lễ Đức Mẹ Lên Trời, Giáo hội đọc các bài giảng của thánh Đamascenô và thánh Bênadô, thấy rõ rằng Rất Thánh Trinh Nữ lên trời cả hồn và xác. Đó là một dấu chỉ và một bằng chứng niềm tin của Giáo hội.
- Đức Giáo Hoàng Piô XII nối tiếp các Đức Giáo Hoàng tiền nhiệm về niềm tin đó. Trong Thông điệp "*Corporis Mystici*" ngày 29-6-1943, Ngài viết: "*Chúng ta hãy nài xin Mẹ rất thánh của mọi phần tử của Chúa Kitô mà Ta đã tín thác hiến dâng loài người cho Trái Tim Mẹ. Ngày nay ở trên trời, thân xác và linh hồn Mẹ toả sáng trong vinh quang, hiển trị cùng với Con của Mẹ*".

C. Các Đức Giám mục và toàn thể Giáo Hội

Ngày 23-2-1870, 200 Giám mục của Công đồng Vatican I làm đơn thỉnh nguyện Đức Thánh Cha định tín **Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời**.

Năm 1920, 260 Giám mục từ nhiều nước, cũng hợp ý tâu xin, đầu tiên là các Giám mục nước Ý, nước Pháp, trong khi các Hội Đồng Giám Mục nước Đức, Áo, Anh, và Thụy Sĩ còn im lặng.

Năm 1934, sau năm năm chiến dịch "*Forge Italiane*" ráo riết vận động, 600 Tổng Giám mục và Giám mục đã chấp thuận cuộc trưng cầu dân ý khắp thế giới, tâu xin Toà thánh định tín.

Tại Pháp và Ý năm 1929, một hội cầu nguyện được thành lập để xin Chúa cho việc định tín được thành tựu.

Đại Hội Thánh Mẫu tại Nantes năm 1924 cũng bày tỏ nguyện vọng đó.

D. Các nhà thần học

Nối tiếp các Thánh Giáo phụ và Thảm quyền của Giáo hội, các nhà thần học qua các thế kỷ, cũng tích cực đồng tâm nhất trí về tín lý Mẹ Maria Hồn Xác Lên Trời:

Thế kỷ XII và XIII có các Thánh Albertô, Bônaventura, Tôma, Fullertô và các nhà thần học Hugh St. Victor, Sicard Cremona, Durand Mende.

Thế kỷ XV có Thánh Antônô và nhà thần học Gabriel Biel. Thế kỷ XVI có các Thánh Canisô, Bellarminô, các nhà thần học Suarez, Soto, Đức Hồng y De Berulle và cả trường phái Pháp.

Thế kỷ XVII có các nhà thần học Billuart, Theophile Raynaud.

Thế kỷ XVIII có Thánh Anphong, Đức Hồng y Lambertini (sau này là Đức Giáo hoàng Benedictô XIV), các nhà thần học Sedlmayr, Trombelli.

Thế kỷ XIX và XX có các nhà thần học Scheeben, Lannerz, Janssens, Lagrange, Jugie, Roschini, Balic, Bittremieux và Đức Hồng y Lépicier.

Theo cha Deneffe, từ cha Scheeben, có ít là 18 nhà thần học xác quyết rằng tín lý Mẹ hồn xác lên trời có thể định tín.

Nhà thần học Sertillanges viết một câu rất dí dỏm về sự phục sinh của Mẹ: "*Chúng tôi tin rằng đường lối mọi xác phàm phải ngoắt quay đi khi nói về Đức Trinh Nữ. Anh hùng ca của sâu bọ phải im bật để chúng ta ca lên trên ngôi mộ này Hoan khúc Magnificat thay vì Ai khúc De profundis*".

Như vậy, toàn thể Giáo Hội, cùng với các Thánh Giáo phụ, các Đức Giáo Hoàng và các nhà thần học, đều cùng một niềm tin Mẹ Maria lên trời cả hồn và xác. Do đó, cùng với nhà thần học Bainvel, Dân Chúa tin tưởng tín lý Mẹ Hồn Xác Lên Trời mau chóng được định tín.

E. Chuẩn bị định tín

Ngày 1-5-1946, với Thông điệp "*Deiparae Virginis*" gửi các Giám mục khắp Giáo Hội, Đức Giáo Hoàng Piô XII cho biết từ năm 1840 đến năm 1940, những đơn thỉnh nguyện tâu xin Toà Thánh định tín Mẹ Maria Hồn Xác Lên Trời, đã đóng thành hai cuốn sách. Những đơn thỉnh nguyện này do các Đức Hồng Y, các Thượng Phụ Giáo Chủ, các Giám Mục, đặc biệt 200 Nghị Phụ Công đồng Vatican I, các linh mục, tu sĩ nam nữ, các trường Đại học, các đoàn thể và đông đảo giáo dân.

Đức Thánh Cha xin các Đức Giám Mục cho ngài biết lòng sùng kính Đức Mẹ lên trời của hàng giáo sĩ, giáo dân của giáo phận các ngài và xin các ngài theo sự khôn ngoan, xét đoán thế nào về việc tuyên tín.

Ngày 30-10-1950, Đức Thánh Cha gửi tông thư cho Cơ Mật Viện, loan báo vào ngày mùng 1 tháng 11 năm 1950, một biến cố sẽ là niềm vui lớn lao cho toàn thể giới Công giáo. Đó là nhờ ơn soi động và sự trợ lực của Thiên Chúa, ngài sẽ tuyên tín **Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời**.

Một tia sáng mới sẽ bùng sáng trên vàng trán của Mẹ mà từ xa xưa, qua các thời đại, Giáo Hội cùng với các Giáo phụ, tiền sĩ và các nhà thần học vẫn tin tưởng mộ mến và sùng kính Mẹ lên trời cả hồn xác.

Đức Thánh Cha cũng hỏi ý kiến Cơ Mật Viện về việc ngài sẽ long trọng tuyên tín Mẹ Hồn Xác Lên Trời như một chân lý đã được Thiên Chúa mạc khải.

Sau khi đã biết ý kiến tích cực đồng thuận, Đức Thánh Cha tỏ lòng hoan hỉ được các Hồng Y, Giám Mục đồng tâm nhất trí với ngài để chứng minh điều Giáo Hội vẫn tin tưởng, mộ mến và giảng dạy.

G. Ban hành Thông điệp "*Munificentissimus Deus*"

Ngày mùng 1 tháng 11 năm 1950, Đức Giáo Hoàng Piô XII ban hành Thông điệp "*Munificentissimus Deus*", long trọng định tín Mẹ Maria linh hồn và xác lên trời là một tín điều buộc mọi người phải tin.

Đại lược thông điệp bắt hù này là:

Sau khi chúc tụng lòng từ bi nhân hậu của Thiên Chúa đã yêu thương quan phòng làm êm dịu những khổ đau, đem lại niềm an vui cho các dân tộc, Đức Thánh Cha nêu cao sự kiện ơn Chúa thương, dù giữa thời buổi nhiều người sai lạc chân lý và nhân đức, vẫn có nhiều cách biểu lộ đức tin, lòng sùng mến Mẹ Maria và những con cái Mẹ vẫn được khuyến khích chiêm niệm những đặc ân của Mẹ. Thật vậy, từ muôn đời, Thiên Chúa đã đặc biệt yêu thương Mẹ và rồi ban cho Mẹ đạt dào những đặc ân mà Giáo hội nhận biết và khám phá ra. Nhưng thời đại của chúng ta đã được dành riêng để chiêm ngưỡng đặc ân Mẹ hồn xác lên trời.

Sau đó, Đức Thánh Cha lược qua tiến trình tín lý này qua đức tin của Giáo Hội, qua Phụng vụ, các Giáo phụ, các nhà thần học hằng tin tưởng Mẹ thụ thai, hạ sinh và nuôi dưỡng Chúa Kitô, thì sau cuộc đời này, Mẹ cũng được kết hợp với Chúa cả hồn và xác. Và Mẹ đã cùng với Chúa Kitô chiến thắng địch thù hoả ngục, thì Mẹ cũng được cùng với Chúa, khai hoàn vinh quang.

Đức Thánh Cha cũng kể qua cuộc chuẩn bị của ngài. Và ngài hy vọng rằng việc ngài định tín sẽ đem lại lợi ích lớn lao cho thế giới quay về với Thiên Chúa Ba Ngôi, cho giáo dân thêm lòng sùng mến Mẹ hơn, hiểu biết giá trị đời sống con người và mục đích cao siêu của linh hồn và xác. Sau hết, đức tin vào Mẹ hồn xác lên trời sẽ làm thêm vững mạnh đức tin của chúng ta vào vinh phúc mai sau.

H. Định Tín

Tín điều Mẹ Maria đầu thai vô nhiễm do Đức Piô IX tuyên tín năm 1854, đã là một viên bích ngọc rực sáng trên triều thiên của Mẹ, và là một luồng sáng rọi chiếu vào tín lý Mẹ lên trời cả hồn xác đã loé sáng lên qua bao thế kỷ, để ngày nay, bùng sáng lên thành tín điều, thêm một viên hoàng ngọc trên triều thiên vinh quang của Mẹ.

Do đó, Lễ Các Thánh ngày mùng 1 tháng 11 năm 1950, tại Quảng Trường Thánh Phêrô, Rôma, trước 40 Hồng y, 500 Tổng Giám mục và Giám mục, hàng trăm đại diện chính quyền các quốc gia, hàng ngàn linh mục tu sĩ nam nữ và hơn 700,000 dân chúng, dưới bầu trời tươi sáng, Đức Thánh Cha Piô XII sốt sắng cất tiếng trong máy vi âm, ngân vang khắp Quảng Trường Thánh Phêrô, vọng vang vào Đền Thờ chật ních hơn 80,000 dân chúng, vang xa khắp hoàn cầu, vang lên tới cung trời cao thẳm, những lời trịnh trọng tuyên tín:

"Do uy quyền của Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, của hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, và với thẩm quyền của Ta, Ta phán quyết, tuyên ngôn, và định tín là tín điều đã được mạc khải rằng: Đức Maria, Mẹ Vô Nhiễm của Thiên Chúa trọn đời đồng trinh, sau cuộc sống trần gian này, đã được phúc vinh quang Thiên đàng cả hồn và xác. Nếu ai cả dám tự tình chối bỏ hay nghi ngờ điều Ta đã định tín, thì họ phải biết rằng họ hoàn toàn phản bội đức tin Công giáo của Thiên Chúa".

Đức Thánh Cha vừa dứt lời, thánh ca *Te Deum* do tất cả mọi người trong Quảng Trường Thánh Phêrô ca lên hùng tráng hoà nhịp với những tiếng chuông trầm hùng của Đền Thánh Phêrô và của 400 đền thờ khắp thành Rôma, như cùng với toàn thể thần thánh trên trời, hân hoan reo mừng chúc tụng ngợi khen Mẹ vinh quang của Thiên Chúa, của Giáo Hội và của toàn thể loài người.

II. LỊCH SỬ PHỤNG VỤ

Đầu tiên, Giáo Hội Đông Phương thành lập lễ tôn vinh Mẹ Thiên Chúa tại Giêrusalem sau Công đồng Êphêso năm 431, và gọi là "*Ngày của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa*".

Năm 380, giáo đoàn Antiôkia, và đầu thế kỷ VI, Giáo hội Đông Phương gọi là "*Lễ Mẹ ly trần*".

Năm 600, hoàng đế Maurice ra sắc lệnh mừng lễ này khắp nước Byzantine.

Khi quân Ba tư xâm chiếm Trung đông, các đan sĩ chạy sang Rôma năm 650, đem theo lễ này sang và đổi là "*Lễ Mẹ Lên Trời*" và mừng vào ngày 15 tháng 8.

Rời từ Rôma, lễ này được lan đến Milan và Tây Ban Nha.

Đức Thánh Cha Sergiô I tổ chức một cuộc rước long trọng sùng kính Mẹ lên trời.

Thế kỷ VIII, lễ này lan sang Anh và Đức như Hội Đồng Giám Mục Áo tại Salzburg xác nhận, và sang Pháp do Hội Đồng Giám Mục Pháp tại Mayenne.

Dần dần, lễ này được lan tới tất cả các nước khắp thế giới.

Đức Giáo Hoàng Lêô IV qui định lễ Mẹ Lên Trời có tuần tám ngày, và Đức Giáo Hoàng Nicolas I cho biết từ lâu, lễ Mẹ Lên Trời có lễ Vọng ngày áp.

Thế kỷ thứ XIII, lễ Mẹ Lên Trời còn có ngày chay trước lễ và là lễ long trọng nhất các lễ Đức Mẹ.

Thế kỷ XVI, theo nhà thần học Suarez, lễ này đặc biệt hơn mọi lễ Đức Mẹ, vì bày tỏ cho chúng ta thấy vinh quang, phần thưởng và sự khải hoàn của Rất Thánh Trinh Nữ.

Thời Trung Cổ, lễ Mẹ Lên Trời là ngày làm phép mùa màng và các hoa trái đầu mùa.

Năm 1950, lễ Mẹ Lên Trời có tầm quan trọng trong khắp Giáo hội do Đức Giáo Hoàng Piô XII định tín "*Mẹ Maria lên trời cả hồn và xác*" và qui định thành Lễ Trọng đặc biệt trong khắp Giáo hội với luật buộc mọi người tham dự Thánh lễ.

Năm 1970, Phụng vụ qui định lễ Mẹ lên trời là một lễ Đức Mẹ duy nhất có lễ Vọng vào chiều ngày 14, trước chính ngày lễ 15 tháng 8.

III. Ý NGHĨA PHỤNG VỤ

Mẹ Maria hồn xác lên trời là biến cố sau cùng trong mầu nhiệm đời sống Đồng công Cứu chuộc của Mẹ đặc biệt liên đới với mầu nhiệm Nhập Thể Cứu thế của Chúa Giêsu, Con Mẹ.

Vì Mẹ đã chịu thai và hạ sinh Chúa Giêsu, thì sau khi về trời vinh quang, Chúa Giêsu cũng đưa Mẹ vào phúc vinh quang cùng với Người.

Mẹ đã cho thân xác Chúa sự sống nhân loại, thì đáp lại, Chúa cũng cho thân xác Mẹ sự sống trường sinh vinh quang.

Do đặc ân Vô Nhiễm Nguyên Tội, thân xác trinh trong của Mẹ được thoát án lệ của tội Nguyên Tổ, mà được sống lại và lên trời cùng với linh hồn trong sáng của Mẹ.

Biến cố Mẹ lên trời hồn xác hoàn thành sự thánh thiện và huân nghiệp của Mẹ, là niềm ủi an và hy vọng tràn trề của chúng ta, là khởi đầu và là hình ảnh Hội Thánh sẽ được thành toàn trên Nước Trời.

Hồn Xác Mẹ lên trời vinh quang, được Chúa Ba Ngôi tôn phong làm Nữ Vương trời đất và làm Đấng Trung Gian ban phát mọi ơn lành cho chúng ta.

Đặc ân Mẹ Lên Trời vinh quang chung qui mọi đặc ân của Mẹ và là cùng đích trót cuộc sống, sứ mạng và huân công của Mẹ. Lễ Mẹ Lên Trời vinh quang chung kết mọi lễ tôn vinh Mẹ, nên là một lễ trọng thể và là lễ luật buộc.

Đặc ân Mẹ lên trời gồm nhiều điều kỳ diệu:

- Mẹ chết êm ái, không chút đớn đau,
- Mẹ phục sinh, không bị hư thối,
- Mẹ lên trời hiển vinh.

IV. Ý NGHĨA LỜI CHÚA TRONG THÁNH LỄ

Bài đọc I: Khải huyền 11:19; 12:1-6, 10

Tác giả sách Khải huyền mô tả cuộc tranh hùng giữa thiện và ác, giữa dòng dõi con Rồng hoá ngục và dòng dõi người nữ là Mẹ Maria.

Mẹ được hình dung là một mỹ nữ mặc áo mặt trời như kiểu Thiên Chúa thưởng cho người phụ nữ ăn mặc (xem Kn 3:21; Mt 6:30) nghĩa là Thiên Chúa cho Mẹ mặc áo vinh quang tức là ánh sáng rực rỡ nhất là mặt trời.

Mẹ chân đạp mặt trăng. Mặt trăng khi tròn khi khuyết, tượng trưng sự đổi thay mà Mẹ không bị biến đổi theo thời gian, theo tứ thời bất tiết vì Mẹ làm chủ như đạp trên tất cả.

Đầu Mẹ đội một triều thiên mười hai ngôi sao. Các ngôi sao ở trên trời cao (xem G 22:12) tức là Mẹ làm Nữ Vương số đông dân chúng đầy đủ như mười hai chi tộc Israel. Triều thiên tượng trưng sự vinh thắng của Mẹ.

Tất cả điều lạ, là hình ảnh Khám giao ước mà Thiên Chúa dùng để ở cùng dân Người, và Người ở trong đó như ở trong Đức Trinh Nữ Maria.

Mỹ nữ đang mang thai và đã sinh một con trai. Con trai đây là Đức Kitô, là Đấng Thiên Sai mà Thánh vương David đã tiên báo trong Thánh vịnh 2 và 110.

Con Rồng lớn màu đỏ là sức mạnh của thần dữ, không thể tiêu diệt Con Trai đó. Giáo Hội đã trải qua biết bao thời kỳ đầm máu, nhưng qui hòa ngục cũng không phá nổi (x. Mt 16:18).

Thiên Chúa sắp sẵn cho mỹ nữ một nơi trong sa mạc, nghĩa là Chúa đưa Giáo Hội vào nơi gian nan thử thách (x. Đnl 8:2). Giáo Hội gặp nhiều thử thách, nhưng Giáo Hội vẫn đứng vững.

Con trẻ được cất bỏ lên ngai Thiên Chúa, nghĩa là Chúa Kitô sẽ được phục sinh.

Sau hết, là bài ca chiến thắng: ơn Cứu độ, quyền năng và vương tước của Thiên Chúa đã toàn thắng và mọi uy quyền đều thuộc về Chúa Kitô.

Bài đọc II: 1 Côrintô 15:20-26

Cuộc chiến thắng thần dữ trong bài đọc này, trở thành một chiến thắng thần chết.

Sự sống lại của Chúa Kitô là mầm mống sự sống lại của chúng ta và là chân lý căn bản. Thiếu chân lý này, đức tin của chúng ta sẽ trở nên hão huyền (16-19).

Chúa Kitô là hoa quả đầu mùa của mọi người đều phải chết. Hoa trái đầu mùa hiến dâng Thiên Chúa tượng trưng sự hiến thánh mùa màng cho Người (x. Đnl 26:1-11). Hoa trái đầu mùa còn là dấu hiệu bảo đảm mùa màng đầy đủ, tức là sự phục sinh của chúng ta trong vinh quang.

Sức mạnh thần dữ trong thế giới sẽ bị bại hoại và địch thù cuối cùng bị hủy diệt là thần chết.

Cuộc chiến thắng thần chết, chính là sự chiến thắng của Chúa Kitô phục sinh mà chúng ta sẽ được sống lại để cùng với Mẹ chia sẻ sự phục sinh của Người.

Phúc âm: Luca 1:39-56

Thánh truyện Mẹ Maria thăm viếng bà Elizabeth có nhiều điểm rất ý nghĩa cho lễ Đức Mẹ Lên Trời.

Bà Elizabeth ca ngợi Mẹ Maria là điểm phúc hơn hết mọi phụ nữ, là vì bà nhận biết Mẹ là kẻ đã tin mọi điều Chúa truyền phán cho Mẹ sẽ thành hiện.

Lời ca ngợi của bà Elizabeth cũng giống như lời ca khen của một phụ nữ: "*Phúc cho lòng dạ cựu mang Ngài và vú Ngài đã bú*" (Lc 11:27-28) mà Giáo Hội trích đọc trong Lễ Vọng Mẹ Lên Trời.

Đáp lại lời ngợi khen, chúc phúc của bà Elizabeth, Mẹ Maria tuyên tụng Chúa Toàn Năng đã làm cho Mẹ những điều cao cả, là vì Chúa đoái nhìn đến phận hèn của nữ tỳ của Người. Do đó, Mẹ nhận biết từ đây mọi thế hệ sẽ khen Mẹ có phúc.

Những điều cao cả nhất Chúa đã làm cho Mẹ, là một điều chứng tỏ sự quan phòng của Người:

- Hiền ái đối với những kẻ kính sợ Người,
- Cho no phi những người nghèo đói,
- Làm tang tóc bề lũ trí lòng kiêu căng,
- Trung thành lời hứa với các tổ phụ.

Trong dịp thăm viếng bà Elizabeth, Đấng toàn năng đã làm nhiều điều trọng đại cho Mẹ.

L.m. Phêrô, CMC

SỰ THÁNH THIỆN CỦA HÔN NHÂN KITÔ GIÁO: MỘT ĐIỀU RẤT THIẾT THỰC

Khi bạn nghĩ về sự thánh thiện, bạn nghĩ đến điều gì? Đối với nhiều người trong chúng ta, khái niệm về sự thánh thiện thường liên quan đến những điều rất “thiên liêng”: đọc Kinh Thánh; đi lễ nhà thờ; trước sau như một trong cuộc sống tận tụy của chúng tôi; cầu nguyện nhiệt thành và lâu giờ; sống chứng tá. Đương nhiên, tất cả những điều này *có thể* là dấu hiệu của sự thánh thiện trong cuộc sống của chúng ta.

Nhưng thánh thiện là gì? Về cốt lõi, sự thánh thiện của Kitô hữu có nghĩa là chúng ta phản ánh đặc tính của chính Thiên Chúa. Chúa có yêu thương không? Thế thì, chúng ta phản ánh sự thánh thiện trong tình yêu thương mà chúng ta thể hiện với người khác. Chúa có trong sạch không? Thế thì, chúng ta phản ánh sự thánh thiện trong sự trong sạch của cuộc sống của chúng ta. Chúa có kiên nhẫn không? Thế thì, chúng ta phản ánh sự thánh thiện bằng sự kiên nhẫn của chúng ta với người khác. Nói tóm lại, sự thánh thiện trong cuộc sống của chúng ta tự hình thành nên *những* cách sống rất *thiết thực*. Điều này đặc biệt đúng với sự thánh thiện trong hôn nhân: đó là một điều rất *thực tế*.

Chương 5 trong Thư gửi tín hữu Galát là một minh họa tuyệt đẹp về điều này. Trong Galát 5, chúng ta đọc về những hoa trái của *Thánh Thần*. Có nghĩa là, các loại hoa trái khác nhau được đề cập ở đây đều là minh họa cho đặc tính *thánh thiện* của Thiên Chúa. Hãy xem kỹ những hoa quả này là gì: “yêu thương, vui vẻ, bình an, nhẫn nại, nhân từ, tốt lành, trung tín, dịu dàng, tiết độ” (Galát 5,22-23). Bạn nhận thấy có bao nhiêu loại hoa trái này là những thứ mà chúng ta cần phải làm chứng tá – hoặc nên chứng tá – *trong bối cảnh của các mối tương quan*? Tình yêu... niềm vui... sự bình an... sự kiên nhẫn... lòng tốt... sự dịu dàng... sự tự chủ. Những hoa trái này của Chúa Thánh Thần là những điều cốt lõi rất thiết thực, chúng tự phát huy tác dụng trong cuộc sống hàng ngày và trong mối quan hệ hàng ngày của chúng ta với những người xung quanh.

Khi chúng ta chỉ nghĩ về sự thánh thiện về những điều “thiên liêng” như đọc Kinh thánh hoặc cầu nguyện, chúng ta đã mắc phải hai sai lầm. Sai lầm đầu tiên là chúng ta có thể đánh giá thấp những cách khác nhau mà những người xung quanh, đặc biệt là người phối ngẫu của chúng ta, thể hiện đức tính thánh thiện của Thiên Chúa.

Điều này xảy đến với tôi khi Tim, người bạn của tôi, chia sẻ về cuộc hành hương của chính mình với sự hiểu biết về sự thánh thiện. Khi còn là một tín hữu trẻ tuổi, anh ấy nghĩ sự thánh thiện là những điều “thiêng liêng” được liệt kê ở trên. Kết quả là, khi không thấy vợ cầu nguyện hay đọc Kinh thánh nhiều như anh nghĩ, anh kết luận: cô ấy không thánh thiện lắm. Nhưng điều mà Tim không hiểu, không nhận ra là sự *vui vẻ* và *hiền lành* của vợ (xem lại Galát 5,22). Cô luôn tươi cười và có tinh thần rất nhẹ nhàng. Nói cách khác, cô ấy đang bày tỏ những hoa trái của *Chúa Thánh Thần*. Tuy nhiên, Tim đã bỏ lỡ những khía cạnh này của sự thánh thiện nơi vợ mình, vì anh ấy chỉ đo lường sự thánh thiện là những điều “thiêng liêng” hơn như đọc Kinh thánh và cầu nguyện.

Sai lầm thứ hai mà chúng ta mắc phải là chúng ta có thể đánh giá quá cao sự thánh thiện của chính mình! Nếu chúng ta nghĩ về sự thánh thiện chỉ khi thực hiện các nhiệm vụ của Kitô hữu, như đọc Kinh thánh hoặc cầu nguyện, thì sự thánh thiện trở thành một công việc mà chúng ta đánh dấu bên cạnh khi chúng ta hoàn thành. Sự thánh thiện của Kinh Thánh khác biệt biết bao! Sự thánh thiện của Kinh Thánh tự thể hiện trong một đời sống được biến đổi bởi quyền năng của *Chúa Thánh Thần* để chúng ta phản ánh đặc tính của chính Thiên Chúa! Đây không chỉ là một nhiệm vụ mà chúng ta đặt dấu kiểm tra bên cạnh khi hoàn thành. Không, đó là một sự biến đổi căn bản trong cõi lòng và cuộc sống của chúng ta, có tác động sâu sắc đến cách chúng ta tương quan với những người khác, bao gồm cả vợ/chồng của chúng ta! Kết quả là, sự thánh thiện có tác động rất *thiết thực* đến hôn nhân, bởi vì khi chúng ta trở nên giống Thiên Chúa hơn, chúng ta có khả năng tương quan với người vợ hoặc chồng của mình bằng “tình yêu, niềm vui, sự bình an, sự kiên nhẫn, lòng tốt, sự tốt lành, dịu dàng, tự chủ”.

Sự thánh thiện thì như thế nào trong hôn nhân?

Bạn đã nghĩ như thế nào về sự thánh thiện? Sự hiểu biết của bạn về sự thánh thiện liên quan đến việc hoàn thành một nhiệm vụ “thiêng liêng” nào đó hay bạn cũng hiểu sự thánh thiện là một sự biến đổi của trái tim và cuộc sống, thể hiện theo những cách rất thiết thực trong các mối tương quan hàng ngày của chúng ta?

Chúng ta đọc lại những hoa quả của *Chúa Thánh Thần*: “yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, tốt lành, trung tín, dịu dàng, tiết độ” (Galát 5,22-23a). Làm thế nào để những thứ hoa trái này tự biểu lộ trong cách bạn liên hệ với người phối ngẫu của mình? Làm thế nào các thứ hoa trái này của Chúa Thánh Thần *ên* tự biểu lộ trong mối quan hệ hôn nhân của bạn? Hãy cố gắng trở nên thực tế nhất có thể.

Chúng ta hãy luôn nhớ rằng: Thiên Chúa đã ban *Chúa Thánh Thần* cho chúng ta để giúp chúng ta trở nên giống Ngài hơn. Trở thành thánh không phải là vấn đề tự biến đổi. Đó là vấn đề ngày ngày nhìn lên Thiên Chúa trong sự hoán cải và đức tin và tìm kiếm sự giúp đỡ của Thiên Chúa để trở nên giống Ngài hơn.

Khi bạn nghe ai đó nói rằng người khác là “cặp đôi hoàn hảo”, bạn có thường cho đó chỉ là cách nhìn bề ngoài của một mối quan hệ không? Hôn nhân là một bí tích đẹp đẽ, nhưng nếu bạn đang tìm kiếm về hoàn hảo bên ngoài và không tìm cách trưởng thành trong sự thánh thiện với người vợ/chồng của mình, bạn đang tự tạo cho mình sự thất vọng.

Gần đây nữ phóng viên Đài phát thanh Công giáo Hoa Kỳ, Timmerie, đã thảo luận về sự nguy hiểm của việc theo đuổi cái gọi là *sự hoàn hảo* trong hôn nhân hơn là *sự thánh thiện*. Cô ấy thừa nhận, “Chủ nghĩa hoàn hảo thường ảnh hưởng đến rất nhiều người trong chúng ta. Tuy nhiên, chủ nghĩa hoàn hảo không phải là để có một mối quan hệ tốt. Đó chỉ là sự hoàn hảo ở bên ngoài vì đó chỉ là những gì người khác cảm nhận về các mối quan hệ của chúng ta, hay đôi khi chỉ là những gì chúng ta muốn vợ/chồng mình nhìn thấy.”

Vậy chúng ta nên tiếp cận vấn đề của chủ nghĩa hoàn hảo như thế nào, với tư cách là người Công giáo? Timmerie gợi ý rằng thay vì nhấn mạnh chủ nghĩa hoàn hảo trong sự nghiệp, trong việc nuôi dạy con cái và hôn nhân, chúng ta nên nói về sự thánh thiện thay vào đó.

“Bạn thấy đấy, hôn nhân là một con đường dẫn đến sự thánh thiện,” cô nói. “Đó là một trong những ơn gọi mà chúng ta được trao ban để thực hiện cuộc *hành trình hướng về Thiên Chúa*, và trong trường hợp này là *cùng với một người khác*. Và tôi nghĩ nó khá gọn gàng, bởi vì Giáo hội cung cấp cho chúng ta một số hướng dẫn đáng kinh ngạc về cách chúng ta có thể sống trong *hôn nhân thánh thiện*. Và đó là một đòi hỏi khá cao mà chúng ta cần những lời nhắc nhở liên tục này.”

Timmerie thừa nhận, “Tôi nghĩ rất nhiều người trong chúng ta muốn đi sâu hơn vào hành trình đức tin của mình với vợ/chồng, cho gia đình của mình. Nhưng chúng ta không thực sự biết phải làm gì. Chúng ta nói, ‘Tôi chỉ muốn mối quan hệ này trở nên hoàn hảo, nhưng đôi khi chúng ta lại bỏ lỡ mất cách để đạt được điều đó.’”

Một cách để học cách trưởng thành trong sự thánh thiện của hôn nhân của bạn là suy gẫm điều Kinh thánh nói với chúng ta về cách vợ và chồng nên yêu thương nhau.

Timmerie đề nghị, “Tôi muốn khuyến khích các cặp vợ chồng, hãy cầu nguyện với Êphêso chương 5”. “Thánh Phao-lô đã viết về các ơn gọi khác nhau của vợ chồng, và

có rất nhiều sự khôn ngoan có thể được giải bày. Các cặp đôi, đã kết hôn hoặc ngay cả khi bạn đang chuẩn bị kết hôn hãy đọc riêng Êphêso 5,1-33. Và sau đó dành thời gian sau đó cùng nhau đọc những lời này, những lời khôn ngoan về hôn nhân, và sau đó thảo luận về chúng”.

Khi suy ngẫm về Kinh thánh, Timmerie gợi ý rằng vợ hoặc chồng hãy tự hỏi: “Tôi cần làm gì, để thay đổi, để hướng tới sự thánh thiện của tín hữu Chúa Kitô trong hôn nhân? Không phải sự hoàn hảo, mà là sự thánh thiện”.

Một trở ngại phổ biến để phát triển sự thánh thiện trong hôn nhân là nhiều gia đình chỉ đơn giản là không có thời gian ở bên nhau, vì họ có quá nhiều đòi hỏi về thời gian và sự quan tâm.

Trong thư chung của Đức Cha Thomas Olmsted, Giám mục Địa phận Phoenix, Hoa Kỳ, “*Complete My Joy*” (Hãy làm niềm vui của tôi tràn đầy), Đức Giám Mục viết rằng nhiều gia đình tham gia vào rất nhiều hoạt động (thậm chí là tốt!) nhưng làm tiêu hao năng lượng và thời gian, khiến các gia đình cảm thấy kiệt quệ và mất liên kết.

Timmerie hỏi, “Làm thế nào để chúng ta khắc phục tình trạng mất liên kết gây kiệt quệ này mà các gia đình đang gặp phải? Chúng ta phải đi đâu, và liên tục chạy đến đâu, và cố gắng trở nên hoàn hảo và làm hài lòng tất cả mọi người mãi sao? ”

Để chống lại trở ngại phổ biến này, Timmerie khuyên các gia đình nên suy ngẫm về những câu hỏi đơn giản này, và trả lời theo cách đặt sự thánh thiện trong gia đình lên trên vẻ ngoài hoàn hảo.

“Câu hỏi của tôi dành cho bạn, bất kể bạn đang ở trong trạng thái nào của cuộc sống: Làm thế nào để bạn vượt qua suy nghĩ duy hoàn hảo? Bạn cần loại bỏ điều gì trong cuộc sống của mình để sự thánh thiện có thể đến trước?”

Khi xã hội của chúng ta thường xuyên nhắc nhở chúng ta, hôn nhân không phải là một việc dễ dàng. Để sống trọn vẹn gọi hôn nhân, đòi hỏi rất nhiều sự hy sinh và tự kỷ luật. Trong Bí tích Hôn phối, cả người chồng và người vợ đều tuyên hứa trước mặt Thiên Chúa rằng sẽ tiếp tục cam kết trong mối quan hệ này cho dù mọi việc có khó khăn đến đâu. Họ hứa sẽ sát cánh bên nhau và an ủi nhau trong mọi hoàn cảnh. Họ sẽ cùng nhau đối mặt với bất cứ thử thách và khó khăn nào và họ sẽ cùng nhau hưởng những ân phúc lớn nhất trong đời, nhưng mục tiêu cuối cùng của một cuộc hôn nhân liên quan nhiều hơn đến việc họ sẽ được hưởng cuộc sống vĩnh cửu.

Thiên Chúa dùng hôn nhân để giúp chúng ta trưởng thành trong sự thánh thiện. Thiên Chúa cho chúng ta thấy điểm mạnh và điểm yếu của chúng ta trong cung cách

chúng ta đáp lại người bạn đời của mình. Ngài kêu gọi chúng ta hoàn toàn tin cậy nơi Ngài và kế hoạch của Ngài dành cho gia đình chúng ta trong các quyết định hàng ngày. Các cặp vợ chồng phải cố gắng khuyến khích nhau phát triển trong mối quan hệ với Chúa Giêsu để cuối cùng họ có thể dẫn nhau đến phần thưởng của Thiên đàng.

Trong Tông Huấn *Amoris Laetitia*, Niềm Vui Yêu Thương, Đức Thánh Cha Phanxicô nói một cách rõ ràng rằng “linh đạo hôn nhân và gia đình là một linh đạo kết thành bởi hàng ngàn cử chỉ nhỏ mọn nhưng có thực chất” (*Amoris Laetitia* 315) và “những ai có khát vọng linh đạo sâu sắc không nên cảm nhận rằng gia đình đánh giá thấp việc họ lớn lên trong *sự sống Thần Khí*, nhưng đúng hơn họ coi sự sống này như con đường Chúa muốn dùng để dẫn họ tới đỉnh cao của việc *kết hợp huyền nhiệm*” (AL 316). Mọi sự, “những lúc vui, thư giãn, cử hành, và ngay cả làm tình cũng có thể được cảm nghiệm như một tham dự vào *cuộc sống trọn vẹn của phục sinh*” (AL 317).

Ngài nói tới việc cầu nguyện dưới ánh sáng Phục Sinh, tới linh đạo của tình yêu độc chiếm và tự do trong thách đố và hoài mong được về già với nhau, luôn phản ảnh lòng chung thủy của Thiên Chúa (AL 319).

Đức Giáo hoàng cũng nói đến linh đạo chăm sóc, an ủi và khuyến khích: Ngài dạy rằng “mọi cuộc sống gia đình đều là một ‘việc chăn chiên’ trong lòng thương xót. Mỗi người chúng ta, qua yêu thương và săn sóc, đều để lại dấu ấn lên đời người khác” (AL 322). “Ngắm nhìn người thân yêu của chúng ta bằng con mắt của Thiên Chúa và thấy Chúa Kitô trong họ chính là một *kinh nghiệm thiêng liêng*” sâu sắc (AL 323).

Đức Phanxicô khẳng định: “không gia đình nào rơi xuống từ trời đã hoàn toàn được hình thành ngay; các gia đình luôn cần được *lớn lên và trưởng thành trong khả năng yêu thương*... Tất cả chúng ta đều được kêu gọi tiếp tục cố gắng hướng tới *một điều gì đó lớn hơn chính chúng ta và gia đình chúng ta*, và mọi gia đình phải cảm nhận được sự thúc đẩy này. Chúng ta hãy thực hiện cuộc hành trình này như các gia đình, chúng ta hãy tiếp tục tiến bước với nhau. (...) Chớ gì ta đừng ngã lòng vì các giới hạn của mình hay ngừng việc tìm kiếm *sự viên mãn của tình yêu và tình hiệp thông mà Thiên Chúa đang bày tỏ trước mặt ta*” (AL 325).

Phêrô Phạm Văn Trung chuyển ngữ và biên tập từ:

<https://relevantradio.com/2020/08/pursuing-holiness-rather-than-perfection-in-your-marriage/>

<https://www.crosswalk.com/family/marriage/holiness-in-marriage-a-very-practical-thing-11596385.html>

<https://hddmvn.net/tom-luoc-tong-huan-amoris-laetitia-niem-vui-yeu-thuong-ve-gia-dinh/>

Nguồn: <https://giaoxutanviet.com/>

BẠO HÀNH TRONG GIA ĐÌNH

CĂN BỆNH MÃN TÍNH CỦA XÃ HỘI

Thỉnh thoảng báo chí, truyền thanh, truyền hình hoặc Internet loan tin chệch này cầm dao cắt đứt dương vật chồng ném vào thùng rác, ném xuống sông, bỏ vào máy xay. Anh kia dùng giao hãm dọa vợ, hay dùng súng bắn chết vợ con rồi quay lại tự sát. Hoặc chồng đánh vợ ngất xỉu phải vào nhà thương... Khi nghe, xem hoặc đọc những tin như vậy chúng ta thường cảm thấy xót thương cho các nạn nhân, và nguyên rủa những kẻ vũ phu, những người có tâm địa độc ác. Nhưng những lần vợ chồng đánh chửi nhau, gây thương tích cho nhau mà giấu diếm, hoặc phải âm thầm chịu đựng thì thường ngày vẫn xảy ra như cơm bữa, và trong nhiều trường hợp chính mình lại là nạn nhân.

Đúng vậy, chuyện bạo hành trong hôn nhân là một chuyện dài không có hồi kết thúc. Nó không chỉ xảy ra ở Hoa Kỳ mà xảy ra mọi nơi trên thế giới, đặc biệt ở những nơi mà dân trí thấp kém, trình độ văn hóa chưa được khai phóng. Nơi mà những cổ tục và tập quán còn man khai. Những nơi đó việc vợ bị chồng đánh đập, chà đạp nhân phẩm, hoặc việc vợ tru trếu, chửi bới, cào cấu chồng là chuyện thường ngày xảy ra. Hành động này phát xuất từ nhiều nguyên nhân trong đó bao gồm văn hóa, xã hội, giáo dục, kinh tế, và đạo đức. Ngoài ra, tâm lý cũng là một nguyên nhân chính trong những nguyên nhân vừa kể. Vậy chúng ta phải nhìn bạo hành trong hôn nhân dưới cái nhìn tâm lý như thế nào? Và đâu là những phương pháp trị liệu cho hội chứng tâm bệnh này.

ĐẠI CƯƠNG VỀ BẠO HÀNH HÔN NHÂN

Khi đề cập đến bạo hành trong hôn nhân là nói đến những va chạm và hành động gây thương tổn về thể lý, tâm lý, và tâm linh giữa hai người trong cuộc. Giữa vợ và chồng. Sau đây là một số những hình thức bạo hành thông thường:

Bạo hành Thể lý:

Là những hành động bao gồm đánh, đập, xiềng, xích, đấm, đá, cào, cấu, cắn, xé, đâm, chém, hoặc bắn bằng súng...

Là những lần bỏ đói, khát không cho ăn, uống. Đau ốm không lo thuốc men. Không đưa đến bệnh viện.

Những hành động này phần lớn gây đau đớn thể xác, đôi khi gây bệnh tật, thương tích, hoặc chết người.

Bạo hành Tâm lý:

Là những thái độ lạnh nhạt, thờ ơ, bỏ rơi, kính chống, thiếu cộng tác. Là những cảm đoán chủ quan. Những hành vi theo dõi, dò xét, nghe lén. Những hành động ghen tương, giận hờn không tha thứ cho nhau.

Là những khủng bố về mặt đạo đức, như cảm không được đọc kinh, cầu nguyện, tham dự các nghi lễ tôn giáo...

Cũng như những hành động bạo hành thể xác, những bạo hành tâm lý để lại trong người nạn nhân những dồn nén, uất ức, tủi nhục, đau đớn có khi trở thành tâm bệnh. Những bệnh tật thể xác như nhức đầu, táo bón, mất ngủ, cao áp huyết, hoặc đột quỵ.

Bạo hành Ngôn ngữ:

Những lời nói khích bác, chọc ghẹo, nhục mạ, dọa nạt, la hét, chửi bới. Những lời nói vu khống. Những lời nói làm đau đớn, tủi nhục, coi thường và làm hạ phẩm giá của nhau.

Bạo hành Sinh lý:

Là những hành động vũ phu, cưỡng ép, cưỡng chiếm nhằm thỏa mãn dục vọng mà từ ngữ chuyên môn gọi là bạo dâm, cưỡng dâm. Những đòi hỏi nhằm thỏa mãn thú tính trong những hoàn cảnh nạn nhân mệt mỏi, đau yếu, hoặc bệnh tật.

Hoặc ngược lại, những dồn nén sinh lý do việc luôn luôn bị từ chối hàng tuần, hàng tháng, hoặc hàng năm.

Bạo hành sinh lý có thể đưa đến nhiều chứng bệnh về cơ thể, cũng như tâm lý và tâm thần. Thông thường nhất là hội chứng lãnh cảm, bất lực, liệt dương... Với cái nhìn phân tâm học, việc thiếu dung hòa sinh lý còn có thể đưa đến tâm bệnh.

Bạo hành Kinh tế:

Là lường gạt, gian dối hầu chiếm đoạt tài sản, gia tài của nhau. Keo kiệt, hà tiện trong chi tiêu khiến cho cuộc sống trở nên thiếu thốn và gò bó. Hoặc ngược lại, xài phí, cờ bạc, nghiện ngập... gây khủng hoảng cho kinh tế gia đình.

VÒNG TRÒN LUẬN QUẢN

Thông thường khi có những hành động bạo hành xảy ra dưới hình thức này hay hình thức khác, người chủ động cũng như nạn nhân bao giờ cũng lo tránh né, bào chữa. Phần vì sợ mất mặt với gia đình, bà con, bạn bè. Phần vì muốn hành xử theo cảm tính, nín nhịn cho xong. “Nói ra xấu thiếp, hổ chàng”.

Người có hành động vũ phu nếu như không trấn át được nạn nhân thì sẽ dùng khổ nhục kế, xuống nước năn nỉ. Thề độc, nào là xe cán, sét đánh, cạy tha, sâu ăn, hay cá

mập phanh thây... Đứng trước những thái độ ấy, và với cái quyết tâm giả dối ấy, nạn nhân nặng về tình cảm, nhẹ dạ, sẽ dễ dàng tha thứ. Nhưng rồi sau khi mậm nùng, êm ấm trở lại được vài hôm, vài tuần, có khi vài tháng, chứng nào tật nấy, và cái vòng luẩn quẩn sẽ tái diễn: Phạm lỗi, xin lỗi, tha lỗi, và tái phạm.

Phạm lỗi:

Người bạo hành sẽ dùng thủ đoạn, tình cảm, sức mạnh hoặc áp đặt để xúc phạm đến nạn nhân với lý luận là người vợ sẽ chẳng thể nào bỏ mình đâu. Hoặc người chồng sẽ chẳng làm gì được mình đâu. Bỏ mình là chết đói, bỏ mình là mất mặt, là tan nát sự nghiệp... Họ cũng dùng con cái, mặt mũi và thanh danh gia đình, đạo đức xã hội và tôn giáo để gây đau khổ, chết chóc cho chồng hoặc cho vợ dưới các hình thức thể lý, tâm lý, ngôn ngữ, sinh lý, và kinh tế.

Xin lỗi:

Người bạo hành sau khi làm lỗi nếu không thể lẩn át hoặc che đậy hành động của mình sẽ xuống nước năn nỉ, xin lỗi.

Họ lợi dụng các yếu điểm của nạn nhân như nặng về tình cảm, nặng về xác thịt, nặng về con cái, quá đề cao mặt mũi, nhẹ dạ, hoặc đạo đức tình cảm để đánh vào những yếu điểm ấy.

Như trên vừa trình bày, sẽ có những màn năn nỉ rất thiết tha, rất chân thành khiến nạn nhân mềm lòng. Chỉ một lần này thôi. Mở cửa nhà. Mở cửa phòng. Mở cửa lòng. Và kẻ có tội lại từ đột nhập.

Tha lỗi:

Sau những màn năn nỉ, than van, thề hứa, nạn nhân bỗng mềm lòng xót thương, độ lượng và tha thứ. Rồi mậm tha lỗi, làm hòa lại xảy ra. Sau những giây phút làm hòa thường là những giây phút ân ái mậm nùng trở lại. Dem nhau đi ăn nhà hàng. Sánh vai bên nhau đi nhà thờ, đi chùa. Rủ nhau đi xi nê, đi mua sắm. Hạnh phúc lại về. Nhưng một cái nhưng bất ngờ.

Tái phạm:

Vì không thật lòng, không muốn chữa và vì chỉ muốn lợi dụng lòng tốt, sự tha thứ của người phối ngẫu, hành động bạo hành lại xảy ra, và thông thường cũng vẫn là những hành động mà họ đã làm cho nạn nhân đau khổ trước đó.

Cái vòng luẩn quẩn trên là một cái vòng không có lối thoát cho những kẻ lưu manh, hoặc những nạn nhân nhẹ dạ.

NGUYÊN NHÂN

Đâu là nguyên nhân của những hành động bạo hành? Có nhiều nguyên nhân, nhưng sau đây là một vài nguyên nhân xét về khía cạnh tâm lý: Yêu miễn cưỡng. Thiếu trưởng thành tâm lý.

Yêu miễn cưỡng:

Đây là một lỗi lầm rất lớn cho những người nghĩ rằng “cứ lấy đi rồi sẽ yêu”. Hoặc cho rằng mình sẽ mang mặc cảm tội lỗi nếu không thương hại người nào đó đang theo đuổi và đau khổ vì mình. Lấy về sẽ ấm tấm thân. Lấy theo môn đăng hộ đối. Hoặc cứ thử đi, nếu không hợp thì bỏ.

Lấy rồi sẽ yêu. Thương hại mà lấy. Hoặc lấy rồi không hợp thì bỏ. Đây là những nguyên nhân chính trong khía cạnh tâm lý đã gây nên không biết bao nhiêu cuộc tình đổ vỡ, không biết bao nhiêu là nước mắt, và tui hận cho nhiều đôi tình nhân. Tâm lý bỏ thì thương, vương thì tội ấy chính là lý nguyên nhân của bạo hành.

Ở điểm này cũng cần phải kết luận rằng, cha mẹ dùng quyền cưỡng ép con cái trong vấn đề hôn nhân là một trọng tội. Người dùng quyền lực, tiền bạc, và bất cứ hình thức mua chuộc nào để chiếm đoạt thân xác, hay cuộc đời người khác ngoài sự tự nguyện yêu thương của người ấy cũng phạm trọng tội. Bạn bè làm chứng gian, che dấu cho nhau để lường gạt tình yêu và tình cảm người khác cũng can dự vào những hành động tội lỗi đáng trách.

Tình yêu không thể lừa dối. Không thể mua chuộc. Và cũng không thể áp đảo, cưỡng ép.

Thiếu trưởng thành tâm lý:

Trong hôn nhân, yếu tố tâm lý cũng chiếm một địa vị rất lớn. Con người bao gồm ba cuộc sống tập hợp gồm thể lý, tâm lý và tâm linh. Cuộc sống tâm lý chính là gạch nối và dung hòa giữa thể lý và tâm linh. Chính vì thế, nhiều người dù có chức quyền cao. Dù học thức rộng. Dù nhiều tiền nhưng hành động, nói năng, và cư xử vẫn thiếu tự trọng, thiếu trưởng thành, và không được đời kính nể.

Vung về trong giao tiếp. Tự ty và mặc cảm trong cung cách xử thế. Không dễ hòa hợp và nhận thức thế nào là nên hay không nên. Không tự chủ được bản thân, ham muốn nên thường hành động nông nổi, ích kỷ, theo bản năng, cố chấp, hoặc những đòi hỏi của đam mê.

Với suy nghĩ, nói năng và hành động như thế không cho phép những kẻ bạo hành phân biệt và nhận ra sự khác biệt cần thiết và hữu ích trong cá tính của người phối ngẫu, những khả năng của nhau, và những điều kiện sống của nhau. Và kết quả là dẫn đến những hành động vũ phu, bạo hành.

Thiếu tự tin:

Đây là một trong những hội chứng tâm lý thường thấy xuất hiện trong cuộc sống. Trong gia đình hiện tượng này được che đậy bởi hình ảnh sợ. Sợ chồng. Sợ vợ. Sợ bị chồng bỏ. Sợ bị vợ bỏ. Sợ chồng giận, vợ giận. Sợ mất lòng. Sợ gia đình mất hạnh phúc.

Những loại người này thiếu tự tin này đối với vợ con, hay chồng con thì lớn lối, hung hãn nhưng khi ra trước công chúng hoặc đối diện với quần chúng thì bẽn lẽn, rụt rè, co cụm, và tránh né.

Một hình thức thứ hai của cá tính và hội chứng thiếu tự tin này là họ đóng kịch đạo đức rất hay, đến nỗi người ngoài mới giao tiếp với họ lần đầu rất dễ ngộ nhận. Họ lịch sự, nhũn nhặn, nhẹ nhàng, và tỏ ra hào sảng. Nhưng mặt trái cuộc đời họ là những gì hoàn toàn tương phản.

Để tự che dấu và bào chữa sự yếu kém ấy, những người này không còn lỗi nào khác hơn là trút đổ lên đầu, lên cổ vợ hoặc chồng là những người mà họ nghĩ rằng họ có thể lợi dụng được.

Tự tôn:

Nếu thiếu tự tin là một hội chứng tâm lý tiêu cực, thì tự tôn cũng là một trong những hội chứng tâm lý tương tự. Người chồng hoặc người vợ tự tôn luôn luôn cho mình là đúng. Luôn luôn muốn làm chủ. Luôn luôn muốn kiểm soát, khống chế vợ hoặc chồng mình. Họ luôn luôn muốn chồng hoặc vợ phải nể mình, phải phục mình, và không làm trái ý mình. Nhưng trong thực tế lại không có những yếu tố cần để người khác kính nể và mến chuộng.

Đối với những người mang tâm tính này không có chữ sai, chữ kém, hoặc chữ sửa đổi trong tự diễn cuộc sống của họ. Bởi vì họ luôn luôn biết tất cả, ngoại trừ cái yếu điểm là họ không biết mình là ai và đang làm gì!

Thiếu đạo đức:

Khi trình bày về tâm lý đạo đức, Lawrence Kolberg đã đưa ra bảng xếp hạng trong đó có ba thước bậc, và mỗi thước bậc lại chia thành hai mức khác nhau.

Theo nhà tâm lý đạo đức này, thì bậc thứ nhất của trường thành đạo đức là biết sợ và tránh làm điều xấu để khỏi bị phạt. Tiếp đến là biết thế nào là được khen và cố gắng làm điều tốt để được khen. Sau cùng là ý thức được những luật lệ cần thiết chung quanh cuộc sống xã hội, và tự đưa ra những chuẩn mực đạo đức cho cuộc sống.

Người bạo hành đã không chứng tỏ được sự trưởng thành này. Không những không ý thức được điều tốt, và đón nhận cũng như tự ra cho mình những chuẩn mực đạo đức tối thiểu, mà họ còn chưa hiểu nổi thế nào là những hành động xấu, không chấp nhận sự sửa phạt của lương tâm, của xã hội về hành động xấu xa của mình.

LÀM SAO TRỊ LIỆU

Vì bạo hành trong hôn nhân là một tâm bệnh, và nó sẽ tái đi, tái lại nên việc trị liệu của nó cần phải có những hướng dẫn rất thực tế, và chuyên môn. Trong hoàn cảnh bạo động gia đình xảy ra, có ít nhất những phương pháp sau đây cần áp dụng: Đối diện sự thật. Hãy thương lấy mình. Trị liệu chuyên nghiệp.

Đối diện sự thật:

Người bạo hành phải nhận ra mình có hành động ấy. Ý thức được hành động bạo hành gây đau khổ cho vợ, cho chồng. Chỉ khi nào sự nhận thức này được xác nhận, và ý thức lúc ấy mới hy vọng chấp nhận trị liệu.

Đối với nạn nhân của bạo hành cũng phải đối với sự thật là không nên bao che, không nên nhẹ dạ và dễ dàng tha thứ, tin tưởng vào những lời hứa hẹn sửa đổi suông. Nên nhớ điều này hành động ấy sẽ được tiếp tục tái diễn, và vì thế, một là chấp nhận sửa đổi, hai là tìm cách trốn chạy. Không thể sống chung hòa bình với người có hành động bạo hành.

Bước đầu trị liệu, do đó, chính là sự ý thức của người hành động và của nạn nhân. Che đậy, viện dẫn lý do này lý do khác chỉ là lần trốn thực tế.

Hãy thương lấy mình:

Bước tiếp của hành động trị liệu đó là mỗi người phải nhận ra rằng mình cần phải thương lấy mình trước. Hãy thương lấy mình bằng cách tránh xa những cảm dỗ, những lý do có thể gây nên những hành động bạo hành. Thương lấy mình là sống trưởng thành với cuộc sống và suy tư của mình.

Đối với nạn nhân của bạo hành, việc thương lấy mình là phải nghĩ đến mình, đến con cái mình. Nguyên tắc “Fight or Fly” là một nguyên tắc tâm lý rất hữu hiệu. Nếu nghĩ rằng mình có khả năng chinh phục, có sức chịu đựng và tha thứ mãi hành động bạo hành ấy thì cứ việc chịu đựng. Bằng nếu nghĩ rằng mình không có khả năng chịu đựng, không sống hạnh phúc được với người chồng, người vợ bạo hành thì con đường tốt nhất là xa khỏi con người ấy.

Thỉnh thoảng ta thường thấy trên các đài phát thanh, truyền hình, báo chí hoặc internet những quảng cáo có thầy nọ, thầy kia làm bùa, gọi hồn, trấn yểm để mang người yêu trở về. Hoặc những vấn đề như kê bàn ăn, làm nhà bếp, chuyển giường ngủ theo hướng nam, hướng bắc... thì gia đình sẽ có hòa khí, hạnh phúc, bằng an. Chỉ cần một chút lý trí và hiểu biết, chúng ta cũng thấy đây là những lời xảo trá, lường gạt những kẻ nhẹ dạ, thiếu tự tin và thiếu trưởng thành. Nếu chỉ cần chuyển cái bàn ăn, kê lại giường ngủ, hoặc đổi lại hướng nhà bếp thì làm gì cần đến các văn phòng luật sư, tòa án, nhà tù, hoặc các bệnh viện tâm thần cho những kẻ bắn vợ, cắt dương vật chồng.

Hoặc những người đã đem cả gia tài, sự nghiệp nung vào những sông bài đen đỏ, những nghiệp ngập say sưa.

Tóm lại, muốn sống trưởng thành, sống hạnh phúc, và sống bình an với chính mình, với vợ với chồng thì điều cần biết nhất vẫn là tôi là ai? Và tôi như thế nào lúc này? Tôi cần phải thay đổi quan niệm, lối sống và hành động như thế nào cho phù hợp với hiện tại của mình.

Để biết thế nào là thương lấy mình, thì trước hết người chồng cũng như người vợ phải cố gắng sống bằng khả năng và ngành nghề của riêng mình. Trước khi bước vào đời sống hôn nhân, cũng như đang khi sống trong đời sống ấy phải chứng tỏ cho chồng hoặc cho vợ rằng mình là người có lối sống và tinh thần tự lập, trách nhiệm. Không mang mặc cảm ăn bám, hoặc sống dựa. Không để chồng hoặc vợ khinh bỉ vì mình ươn lười hoặc thiếu thiện chí và cố gắng.

Tri liệu chuyên nghiệp:

Tuy nhiên, như đã vừa trình bày, bạo hành có yếu tố của tâm lý bất ổn, nên việc tri liệu cần thiết phải có những giúp đỡ chuyên môn.

Như đã trình bày, hành động bạo hành bắt đầu với nhiều lý do chẳng chịt từ thể lý đến tâm lý và tâm linh. Hành động này có thể phản ánh những cảnh xáo xáo ngay chính trong gia đình họ. Và họ cũng là những nạn nhân của hành động bạo hành trong gia đình khi còn nhỏ.

Cũng có thể, họ là nạn nhân của ảnh hưởng xã hội, sống trong bối cảnh chung quanh người ta cãi cọ, chửi bới, và bắt nạt lẫn nhau. Ảnh hưởng của bạn bè bước vào con đường nhậu nhẹt, rượu chè, nghiện hút, cờ bạc. Cảnh người bắt nạt người, người làm khổ người đã ảnh hưởng đến tâm lý sống của những kẻ bạo hành.

Tùy theo tầm nhìn, ảnh hưởng và quan niệm của mỗi cá nhân, mỗi trường hợp, trường hợp chữa trị chuyên nghiệp đây có thể là:

Sự can thiệp của cảnh sát, tòa án.

Những lời khuyên của các vị lãnh đạo tinh thần, của những bậc trưởng thượng trong dòng họ, gia đình, cũng như bạn thân có tầm ảnh hưởng lớn.

Sau cùng nhất là văn phòng các bác sỹ tâm lý, bác sỹ tâm thần.

Tóm lại, bạo hành là một hành động bệnh hoạn. Nó có nguồn gốc từ nhiều yếu tố khác nhau. Nhưng đây không phải là căn bệnh không có thuốc chữa, chỉ có một điều là cả hai có muốn chữa hay không? Và có may mắn tìm đúng thầy, đúng thuốc hay không?!!!

Trần Mỹ Duyệt

ÁPRAHAM, NGƯỜI LỮ HÀNH CỦA LỜI HỨA

Thiên Chúa đã gọi Ápram và hứa cho ông trở thành tổ phụ của một dân được Thiên Chúa tuyển chọn. Dân ấy sẽ đông như sao trên trời, nhiều như cát dưới biển, và Ápram đã ra tin vào Thiên Chúa của Lời Hứa để từ đó, ông trở thành người Lữ Hành của Lời Hứa, và đời ông là là một hành trình Hy Vọng.

Ápram đã tin vào Thiên Chúa của Lời Hứa, vì Thiên Chúa ấy đã gọi ông với một Lời Hứa, bằng một Lời Hứa, mà không gọi ông với một thành quả đã có, một phần thưởng đã hiện thực, hay một quyền lợi đang thể hiện trước mắt ông và ông nắm bắt được.

Vì được gọi bằng tiếng của Lời Hứa, nên Ápram chỉ có thể đáp lại bằng tiếng của Niềm Tin: tin vào con người đã hứa, tin vào uy tín của người đã lên tiếng hứa với ông, bởi ngoài con người đã hứa ấy, không ai có thể bảo đảm Lời Hứa là thật và chắc chắn sẽ được thực hiện như lời đã hứa.

Chính vì tin Lời Hứa sẽ được người đã hứa thực hiện; chính vì tin vào quyền năng và uy tín của Đấng đã hứa cho ông làm tổ phụ một dân rất đông, không tài nào đếm xuể, mặc dù ông đã già và vợ ông là người son sẻ, mà từ nay ông biết mình không còn có thể đi trên con đường nào khác, ngoài con đường mang tên Hy Vọng: hy vọng vào một mình Thiên Chúa, Đấng đã hứa với ông và ông tuyệt đối tin Ngài là Đấng trung tín.

Chúng ta thấy Thiên Chúa đã nhắc đi nhắc lại nhiều lần Lời Hứa của Ngài với Ápraham, và mỗi lần hứa đều có một sắc thái, cung điệu, mức độ khác nhau, tuy Lời Hứa vẫn là một, không thay đổi:

Lần thứ nhất, Lời Hứa nhấn mạnh đến nhà đất: “Hãy bỏ xứ sở, họ hàng và nhà cha người”, và Ápram đã không do dự, chần chờ, nhưng đã đứng dậy và đi đến nơi Thiên Chúa chỉ cho ông.

Lần thứ hai đến với ông, Thiên Chúa vẫn một Lời Hứa ấy, nhưng lần này Ngài đòi ông một dấu chỉ thuộc về Ngài khi nói với ông: “Mọi đàn ông, con trai của các người sẽ phải chịu cắt bì. ... Đó là dấu hiệu giao ước giữa ta với các người” (St 17,10-12). Như lần trước, Ápraham đã mau mắn thực hiện đòi hỏi cắt bì của Thiên Chúa.

Lần thứ ba, cũng Lời Hứa ấy, nhưng lần này Thiên Chúa bảo ông: “Hãy đem con của người, đưa con một yêu dấu của người là Ixaác, hãy đi đến xứ Môrigia mà dâng nó làm lễ toàn thiêu ở đấy...” (St 22,1-2). Như hai lần trước, ông tuyệt đối vâng lời và cùng con lên núi, ở đó chính ông sẽ tra tay giết con trai duy nhất vô cùng yêu dấu của mình, đưa con duy nhất nối dõi tông đường, đưa con của Lời Hứa như yêu cầu của chính Đấng đã ban cho ông Ixaác và hứa cho ông trở thành cha của một dân tộc đông như sao trời, nhiều như cát biển.

Như thế, để đáp lại tiếng gọi là Lời Hứa, Ápraham đã tuyệt đối tin vào Đấng đã hứa với ông. Chỉ tin vào Đấng ban Lời Hứa, Ápraham đã không còn đặt hy vọng vào bất cứ ai, hay màng đến bất cứ sự gì, kể cả Lời Hứa. Bằng chứng là khi Thiên Chúa đòi ông sát tế Ixaác là nhân vật chính và duy nhất sẽ thực hiện Lời Hứa của Thiên Chúa, ông vẫn không nghi ngờ Đấng đã hứa với ông, không tỏ thái độ tức giận, bất mãn với Đấng đã hứa mà nay lại nuốt lời, không quay xe, chối bỏ Đấng đã là tác giả của Lời Hứa và nay là tác nhân hủy bỏ Lời Hứa. Trái lại ông vẫn một lòng tin tưởng tuyệt đối và vâng phục thực hiện điều Thiên Chúa muốn,

mặc dù xem ra Thiên Chúa đang tự mâu thuẫn với chính mình, khi hủy bỏ Lời đã hứa một cách tàn nhẫn, phũ phàng.

Đó là lý do Ápraham được mệnh danh là “Cha của những kẻ tin”, vì ông đã sống một đời hy vọng vào Lời Hứa của Thiên Chúa bằng niềm tin tuyệt đối vào chính Thiên Chúa. Ông không quên Lời Thiên Chúa hứa cho ông trở thành tổ phụ, nhưng không vì thế, ông đặt Lời Hứa trên Thiên Chúa, trái lại, ông luôn đặt Thiên Chúa vượt hẳn trên Lời Hứa, ngàn vạn lần quan trọng hơn Lời Hứa, vì Thiên Chúa là Đấng đã kêu gọi ông, là Đấng ông tuyệt đối tin tưởng và quyết tâm đi theo, bởi với ông Ngài là Thiên Chúa trung tín và giàu lòng thương xót đã đích thân kêu gọi ông đi theo Ngài.

Ở đây, chúng ta nhận thấy: Ápraham đã sống niềm hy vọng vào Lời Hứa bằng niềm tin sắt đá vào Thiên Chúa của lòng thương xót, điều mà ông không ngừng căn dặn con cháu để đến muôn đời, Israel luôn nhớ và cảm tạ như Đức Maria đã tán dương Thiên Chúa trong kinh Magnificat: “Lòng thương xót Chúa trải qua từ đời nọ đến đời kia, hằng bao bọc những người kính sợ Chúa” (Lc 1,51), và luôn nhớ lại lòng thương xót của Người trên Ápraham và con cháu ông đến muôn đời” (Lc 1,55).

Nhưng có một điều rất quan trọng chúng ta học được trên hành trình hy vọng vào Lời Hứa của Ápraham, đó là ông phải bước đi với Đức Tin và bằng đôi chân Từ Bỏ, bởi mỗi lần hứa với ông, Thiên Chúa lại gia tăng mức độ đòi hỏi ông phải bước xa hơn trong Từ Bỏ, đi nhanh hơn với Từ Bỏ, nghĩa là càng ngày càng phải từ bỏ cấp bách, trọn vẹn, quyết liệt, triệt để hơn.

Thực vậy, lần thứ nhất ban Lời Hứa, Thiên Chúa đòi ông bỏ quê cha đất tổ, tức bỏ của cải vật chất ở ngoài ông; lần thứ hai ban Lời Hứa, Ngài đòi ông từ bỏ nhiều hơn, khó khăn hơn khi đòi ông phải cắt bì cho các con trai, cháu trai của ông. Từ bỏ lần này sâu sát hơn, đụng chạm đến ông nhiều hơn, vì làm xót xa, se thắt tim gan ông hơn; đến lần thứ ba ban Lời Hứa, thì thật kinh khủng, sợ hãi, khi Thiên Chúa đòi ông phải từ bỏ chính bản thân, danh phận, hiện tại, tương lai của ông, nhưng đau đớn nhất là phải từ bỏ cả niềm hy vọng vào Lời Hứa được trở thành tổ phụ mà bấy lâu ông hằng mơ ước, ấp ủ, vì tin vào lòng thương xót, trung tín của Thiên Chúa.

Tuy thế, có một dấu chỉ quan trọng đã nâng đỡ đức tin và bảo đảm cho đôi chân từ bỏ của ông không chệnh vênh, chao đảo, nhưng luôn kiên cường, vững chắc, đó là Thiên Chúa đã coi ông như bạn nghĩa thiết khi tỏ cho ông biết ý định trừng phạt Xôđôm truy lạc và lắng nghe ông can thiệp cho thành ấy (x. St 18,16-33). Bên cạnh dấu chỉ ấy là “cây hạnh phúc, mối phúc lành” Thiên Chúa trồng và đặt nơi ông, để ông trở nên ơn phúc cho mọi người, hạnh phúc cho các dân tộc như lời Chúa nói với ông: “Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân lớn, sẽ chúc phúc cho ngươi. Ta sẽ cho tên tuổi ngươi được lừng lẫy, và ngươi sẽ là một mối phúc lành. Ta sẽ chúc phúc cho những ai chúc phúc cho ngươi. Ai nhục mạ ngươi, Ta sẽ nguyên rủa. Nhờ ngươi, mọi gia tộc trên mặt đất sẽ được chúc phúc” (St 12,14), và chính ông đã luôn cảm nghiệm ơn phúc Chúa ban cho ông, cũng như ơn phúc của Chúa ông chia sẻ với mọi người trên suốt hành trình tin vào Thiên Chúa của Lời Hứa, như người Lữ Hành của Hy Vọng.

ĐỘC CHIÊU “ĐÁNH LẬN CON ĐEN” CỦA MA QUỶ

“Đánh lận con đen” là chiến thuật lừa đảo, phỉnh gạt bằng lập lò để gây hiểu lầm; bằng lơ lửng, mơ hồ để ai hiểu sao cũng được; bằng lẫn lộn, chằng chéo để người ta khó nhận xét, phân định.

“Đánh lận con đen” còn là “giương đông kích tây”, gây sôi nổi, ồn ào bên này, nhưng đánh phá, tấn công bên kia; “đánh lận con đen” cũng là chiêu trò đánh lạc hướng, và dụ dỗ đối tượng lọt vào mê cung qua những mỹ từ, những “lời hay ý đẹp” nhưng vu vơ, không thực; những tư tưởng cao siêu, thần thánh, nhưng tổng quát, xáo rỗng; những từ ngữ có cánh, rất bốc, rất nỏ, rất “hot”, rất lôi cuốn, nhưng không mang một nội dung có giá trị nào.

Nhờ sức bật và nỗ lực đáng kể của độc chiêu “đánh lận con đen”, Xatan đã đêm ngày triệt để tận dụng để gieo rắc giáo thuyết sai lạc ngược với giáo lý đức tin không chỉ nơi những người chưa tin, mà ngay trong lòng Hội Thánh, giữa hàng ngũ những môn đệ của Đức Giêsu.

Chia sẻ với quý Bạn về đề tài nhảy cảm này, người viết không chủ trương khích bác, loại trừ, tẩy chay, hay lên án ai, vì chính người viết là người yếu đuối và đầy thiếu sót cần phải trở về và canh tân mỗi ngày, nhưng chỉ muốn lật tẩy những chiêu trò nguy hiểm và lợi hại của Hòa Ngục luôn được ma quỷ giấu diếm, che đậy, để chúng ta rơi vào cạm bẫy của Xatan mà không biết, lạc vào bóng tối của Thần Dữ mà không hay.

Vì thế, những chia sẻ của người viết xin được gửi đến mọi người như tâm tình của người con, người anh, người em trong đại gia đình Giáo Hội, vì chính “Chúng Ta là Giáo Hội”, “Mỗi người” chúng ta là chi thể của Thân Thể Đức Kitô, nên cho dù quý độc giả là người anh em đang say sưa làm công việc trừ quỷ, hoặc những tín hữu đang hoang mang, phân vân, do dự trước những phong trào có đường lối ngày càng khác đường lối của Giáo Hội; hay những Kitô hữu đầy thiện chí và nhiệt huyết, nhưng vì bất mãn trước cảnh giáo sĩ trị, trước lối sống thực dụng, hưởng thụ, buông thả, bất xứng với sứ vụ của một số đáng bậc trong Giáo Hội đang tìm đường xa “người của Giáo Hội”, nhưng quyết tâm không bỏ, và xa Chúa; ngược lại, cũng có thể là những anh em đang mạnh miệng chỉ trích, khích bác, lên án, hô hào cô lập, tẩy chay, làm hàng rào ngăn chặn, cấm vận những đồng đạo đang trượt dốc chống đối Đấng Bản Quyền, bất tuân phục Huấn Quyền, tự biên tự diễn một kiểu sống đức tin mới lạ, có tính “bức phá, và thời đại”, hoặc những anh em có tinh thần canh tân, muốn đổi mới Giáo Hội, nhưng không ở trong lòng Giáo Hội, nhưng tiên quyết muốn đứng ngoài Giáo Hội để canh tân Giáo Hội, dẫn đến ly giáo, bỏ đạo.

Trong mọi trường hợp, và với tất cả mọi người, người viết vẫn một lòng yêu mến, và tôn trọng quyền chọn lựa của mỗi người, mà không đặt bất cứ ai làm điểm ngắm, hay mục tiêu, đối tượng của phán xét, kết tội, vì tất cả chúng ta chỉ là một Thân Thể, nên “không có chia rẽ trong thân thể, trái lại, các bộ phận đều lo lắng cho nhau. Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cũng đau. Nếu một bộ phận nào được vẻ vang, thì mọi bộ phận cũng vui cùng” (1 Cr 12, 25-26), như thánh Phaolô đã dạy.

1. Ma quỷ “đánh lộn con đen” giữa việc đạo đức và tín điều phải tin:

Chúng ta cần phân biệt tín điều, là những điều phải tin, những chân lý chúng ta tuyên xưng trong Kinh Tin Kính của Dân Chúa như “tín Thiên Chúa là Cha toàn năng, Đấng tạo thành trời đất muôn vật hữu hình và vô hình; tin Đức Giêsu Kitô là Thiên Chúa và là Con người, Đấng vì loài người chúng ta và để cứu độ chúng ta đã nhập thể trong lòng Trinh Nữ Maria, nhờ quyền năng Chúa Thánh Thần, Ngài đã sống, chịu khổ hình, chết và sống lại như lời Thánh Kinh, Ngài lên trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha và sẽ trở lại trong vinh quang để phán xét kẻ sống và kẻ chết; tin Chúa Thánh Thần là Thiên Chúa và là Đấng ban sự sống; tin Giáo Hội duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền; tin phép tha tội; tin xác loài người sống lại; tin một cuộc sống đời đời”.

Những điều phải tin, mà danh từ thần học là Tín Lý khác với những việc đạo đức như cầu nguyện, ăn chay, hãm mình, đọc kinh Mân Côi, lần chuỗi lòng thương xót, đi dâng Thánh Giá, mà danh từ thần học là Tu Đức.

Hai phần Tín Lý và Tu Đức tuy cùng thuộc Thần Học, tức “môn học” về Thiên Chúa, liên quan đến Thiên Chúa, nhưng mức độ giá trị không như nhau.

a. Tín điều là điều kiện để được cứu độ, trở nên người công chính:

Khuôn mặt lớn của Cựu Ước đã tin vào Thiên Chúa Giavê là Ápraham. Vì tin lời hứa của Thiên Chúa sẽ ban cho ông một dòng dõi “đông như sao trên trời, nhiều như cát dưới biển”, dù ông và vợ ông đã già cả mà không có mụn con nào, nhưng” ông tin Đức Chúa, vì thế, Đức Chúa kể ông là người công chính. ” (St 15,6).

Thánh Phaolô cất nghĩa đức tin của Ápraham, và làm nổi bật giá trị của đức tin mà không việc làm đạo đức nào có thể thay thế “Giả như ông Ápraham được nên công chính vì những việc ông đã làm, thì ông có lý do để hãnh diện; nhưng không phải là hãnh diện trước mặt Thiên Chúa. Thật vậy, Kinh Thánh nói gì? Ông Ápraham đã tin Thiên Chúa, và vì thế được kể là người công chính. Người nào làm việc, thì lương trả cho người ấy không được kể là ân huệ, mà là nợ. Trái lại, người nào không dựa vào việc làm, nhưng tin vào Thiên Chúa, Đấng làm cho kẻ vô đạo nên công chính, thì lòng tin làm cho người ấy được Thiên Chúa kể là công chính. Đó là điều vua Đavít nói khi ca tụng hạnh phúc của người được Thiên Chúa kể là công chính mà không xét đến việc làm: Hạnh phúc thay kẻ lỗi lầm

mà được tha thứ, người có tội mà được khoan dung! Hạnh phúc thay người mà Chúa không kể là có tội!” (Rm 4,2-8).

Khi viết cho giáo đoàn Rôma những dòng trên, thánh Phaolô nhấn mạnh đến ơn “nhưng không” của đức tin, và việc chúng ta được nên công chính không hệ tại ở việc chúng ta làm, như những việc đạo đức, mà hệ tại ở đức tin Thiên Chúa ban nhưng không. Do đó, nếu những việc đạo đức đòi thay thế đức tin, phần tu đức đòi chiếm chỗ của phần tín lý, chúng ta sẽ đánh mất điều kiện nền tảng, thiết yếu để được nên công chính.

Sách Xuất Hành cũng khẳng định Ítraen là dân tộc tin vào Thiên Chúa Giavê, và vì tin, “họ đã hiểu là Đức Chúa đến viếng thăm con dân Ítraen và nhìn thấy cảnh khổ cực của họ. Và họ đã phủ phục mà thờ lạy” (Xh 4,31). Ngôn sứ Isaia thì quả quyết với dân: “Nếu các ngươi không tin, thì các ngươi không thể đứng vững” (Is 7,9), và cũng không thể sống, vì “không phải hoa trái nuôi dưỡng người ta, nhưng lời Thiên Chúa mới giữ gìn chăm sóc những ai hằng tin tưởng vào Ngài” (Kn 16,26).

Chính Đức Giêsu, trong Tân Ước đã công bố: “Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng” (Mc 1,15), vì “những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa” (Ga 1,12), và “được sống muôn đời” (Ga 3,15). Đó là đức tin mà cô Mácta đã tuyên xưng: “Thưa Thầy, con tin. Con vẫn tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa, Đấng phải đến thế gian”, sau khi nghe Đức Giêsu nói: “Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết” (Ga 11,26-27), cũng là đức tin của tông đồ trưởng Phêrô đã tuyên xưng và là đức tin tông truyền của chúng ta hằng tuyên xưng và làm chứng: “Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống” (Mt 16,16). Chính trong đức tin này, và giữa những người tin là chúng ta mà Đức Giêsu được tôn vinh, ca tụng, ngưỡng mộ, yêu mến (x. 2 Tx 1,10).

b. Những việc đạo đức không bao giờ thay thế đức tin:

Chúng ta cần xác tín: chỗ đứng của đức tin, vai trò của đức tin không thể bị thay thế, giảm thiểu, cắt xén vì bất cứ lý do nào. Vì thế, đừng bao giờ lẫn lộn tín điều phải tin được Hội Thánh dạy bảo và những thực hành đạo đức như những biểu hiện đức tin, phương thế để củng cố, nuôi dưỡng đức tin, vì bản chất của những việc đạo đức như ăn chay, hãm mình, đánh tội, thức khuya lần chuỗi, đọc sách thiêng liêng, làm bác ái, từ thiện, kể cả những cố gắng tập tành các nhân đức như khiêm nhường, chịu đựng... Tất cả đều quy hướng về đức tin với mục đích làm cho đức tin thêm vững mạnh, mà không thay thế đức tin, không xóa bỏ đức tin, không thay đổi đức tin, không hạ thấp chỗ đứng của đức tin, không giảm bớt giá trị của đức tin.

Vì thế, khi nghe những lời như: “Thử hỏi các giám mục, linh mục, tu sĩ có quỳ giang tay được hằng giờ giữa đêm khuya để lần chuỗi Mân Khôi, đọc kinh Lòng

Chúa Thương Xót; có thức khuya dậy sớm cầu nguyện; có trường kỳ ăn chay, kiêng thịt như nhóm đạo đức này, phong trào giáo dân kia không?”, và đơn sơ kết luận: “Nếu các đẳng bậc trong Hội Thánh không làm được những việc đạo đức như những nhóm giáo dân này, thì đừng nói các vị ấy thánh thiện, đẹp lòng Chúa hơn giáo dân”. Và hệ luận được rút ra, chính là: lời giảng dạy của các đẳng bậc không khả tín, huấn quyền không có giá trị, nên không cần phải vâng phục, vì những con người nắm giữ quyền giáo huấn không đủ đạo đức.

Ở đây, chúng ta không phủ nhận sự cần thiết và ích lợi thiêng liêng của các việc đạo đức, vì chính Đức Giêsu đã căn dặn chúng ta phải cầu nguyện, bố thí, ăn chay. Ngài còn dạy chúng ta phải “bố thí cách kín đáo, cầu nguyện nơi kín đáo, ăn chay cách kín đáo (x. Mt 6,1-6.16-18), nhưng đều cần lưu ý ở đây, chính là chúng ta dễ rơi vào chiêu trò “đánh lộn con đen” giữa đức tin và việc đạo đức của ma quỷ.

Với độc chiêu này, ma quỷ cường điệu tầm quan trọng của những việc đạo đức bên ngoài, và dùng như thước đo để đánh giá sự thánh thiện của người này người nọ, nhằm làm chúng ta quên đi việc quan trọng trên hết và trước hết là Tin vào Thiên Chúa. Một khi kéo được toàn bộ chú ý của chúng ta vào việc đạo đức, chúng tha hồ lũng đoạn, đánh phá đức tin của chúng ta, và khi đức tin bị chao đảo, chúng mau chóng thay thế đức tin vào Đức Giêsu được xây trên nền móng các tông đồ bằng những mặc khải mới không thuộc về Đức Giêsu.

Để khép lại phần này, chúng ta cùng nhìn lên Đức Mẹ, người nữ đầy ơn phúc, như lời của bà chị họ Êlisaét đã thốt lên khi Đức Mẹ đến thăm và ở lại ba tháng để giúp bà lúc sinh đẻ: “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ... Em thật có phúc, vì **em đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em**” (Lc 1,42.45). Chính vì tin, Đức Maria đã không hãnh diện về mình, không tự hào về những việc đạo đức mình làm, không nhìn ngang ngó dọc rồi thị phi, chê người này không thánh thiện bằng mình, người kia khô khan, nguội lạnh hơn mình, vì không cầu nguyện nhiều lần, nhiều giờ như mình, không ăn chay trường, không hãm mình đánh tội như mình, nhưng Đức Mẹ luôn khiêm nhường và tin vào Lời Hứa thương xót của Thiên Chúa với tổ tiên, cha ông của Mẹ, và tin vào Danh Chúa chí thánh chí tôn, Đấng đã làm biết bao điều cao cả, kỳ diệu trên những ai kính sợ Ngài (x. Lc 1,49-50.55).

Như Đức Maria, gương mẫu cho mọi người Kitô hữu, chúng ta được mời gọi tin vào Thiên Chúa, tin vào Lời Ngài, và cụ thể là tin vào sứ vụ gìn giữ kho tàng chân lý đức tin, tức mặc khải từ Thiên Chúa của Giáo Hội. Đây là thách đố lớn của người Kitô hữu chúng ta ở thời đại mới, thời đại mà người ta không còn muốn sự có mặt của Giáo Hội, nhưng chỉ muốn Giáo Hội biến đi để ai nấy được tự do công bố những chân lý mới về Thiên Chúa được Chúa Cha trực tiếp mặc khải qua nhóm này, người nọ, mà không qua trung gian Hội Thánh của Đức Giêsu. Và đây chính là mục tiêu cuối cùng của Xatan khi

tung ra chiêu trò “đánh lộn con đen” giữa tín điều phải tin thuộc tín lý, và những việc đạo đức thuộc tu đức.

2. “Đánh lộn con đen” giữa quyền năng của Chúa Cha và yếu đuối, giới hạn của Giáo Hội:

Để thực hiện mục tiêu vùi dập Giáo Hội, và làm cho Giáo Hội không còn đáng tin dưới mắt nhiều người, ma quỷ luôn dùng những kiểu nói so sánh, bằng xữ dụng những cụm từ như “quyền năng của Thiên Chúa, vinh quang của Thiên Chúa, chương trình của Thiên Chúa, ý muốn của Chúa Cha, tự do của Chúa Cha” bên cạnh những kiểu nói như “yếu đuối của Giáo Hội, bất trung của người nắm quyền cai quản Giáo Hội, bất xứng của Đấng Bản Quyền, không tâm cũng không tầm của Linh Mục, Tu Sĩ”, với ý đồ tạo trong tâm trí người nghe một hố sâu cách biệt vời vợi, một khoảng xa thăm thẳm giữa Thiên Chúa thánh thiện và Giáo Hội hoen ố; giữa Chúa Cha toàn quyền làm điều Ngài muốn, và Giáo Hội bất lực, bất toàn chẳng làm được gì nên chuyện; giữa chương trình kỳ diệu của Chúa Cha và những sai trái, lầm lạc ngay trong việc chu toàn giới răn yêu thương của Chúa nơi Giáo Hội”, và hệ quả là người nghe dần dà bị nhồi sọ, rửa óc, ám ảnh đến độ khi nghe đến Giáo Hội là nhòem tởm, chán ghét; nhắc đến Giám Mục là rùng mình, nổi da gà, muốn tránh; kể đến linh mục, tu sĩ là nguầy nguậy lắc đầu khinh bỉ, buông lời chỉ trích, phê bình tận mạng.

Nếu chú ý, chúng ta thấy ma quỷ rất thường dùng miệng của những người bị chúng ám nhập để tung hoả mù nhằm bôi nhọ hàng giáo phẩm, giáo sĩ, tu sĩ, làm cho mọi người không còn nhận ra Giáo Hội thuộc về Thiên Chúa, là tôi trung của Thiên Chúa, là Thân Thể của Đức Kitô, và sứ vụ gìn giữ, cũng như làm chứng, và loan truyền chân lý đức tin của Giáo Hội không còn được Giáo Hội chu toàn.

Và một khi đạt đến độ tách rời bằng khai thác “ý niệm thánh thiện, đáng tin” giữa Thiên Chúa và Giáo Hội của Đức Giêsu, ma quỷ dồn mọi nỗ lực thúc đẩy người ta làm việc trực tiếp với Chúa Cha, vì Chúa Cha có tự do và toàn quyền làm điều Ngài muốn, chọn người Ngài muốn chọn, đồng thời từ chối làm việc với Giáo Hội, chỉ vì bên cạnh Chúa Cha giàu lòng thương xót, Chúa Cha yêu thương loài người là một Giáo Hội “cửa quyền, độc tài, độc đoán, độc quyền, lạm quyền, thiếu từ tâm, không thương xót”, một Giáo Hội kín đáo ủng hộ và củng cố chế độ “giáo sĩ trị”, một Giáo Hội chủ trương bưng bít tội lỗi của những người nắm giữ thần quyền, một Giáo Hội không khai phóng, cũng không nâng tầm hiểu biết và mở rộng khả năng cộng tác của giáo dân vào công việc của Giáo Hội.

Hậu quả của việc tách Giáo Hội ra khỏi Thiên Chúa, và làm cho Giáo Hội không còn đáng tin bên cạnh Chúa Cha toàn năng là việc hình thành một “Chúa Cha” được bàn tay con người tạo nên, một Chúa Cha “lành” đến độ trở nên bất nhất, khờ khạo và tự mâu

thuần với chính mình, khi loại bỏ Giáo Hội mà Con Một của mình, là Đức Giêsu, Thiên Chúa làm người đã thành lập để gìn giữ kho tàng chân lý đức tin, và tiếp tục sứ mạng cứu chuộc nhân loại của chính mình, lại còn chấp thuận để Con Một ở lại với Giáo Hội này cho đến tận thế (x. Mt 28,20), để thay thế bằng “một người nào đó được đặc biệt yêu thương và tuyển chọn” để nhận và loan báo những mặc khải mới trái ngược với mặc khải mà mình đã chỉ thị cho Con Một của mình truyền đạt và thực hiện khi xuống thế gian.

3. “Đánh lộn con đen ” giữa thế đứng chân trong chân ngoài, giữa tình trạng “không ở trong cũng không ở ngoài”:

Như quý Bạn biết: mục tiêu cuối cùng của ma quỷ là đánh sập ngôi nhà Thiên Chúa giữa con người là Hội Thánh có Đức Giêsu hiện diện với kho tàng chân lý đức tin. Vì thế, làm sai lạc các chân lý đức tin, bóp méo các sự thật của Thiên Chúa là đối tượng của các chiến dịch ma quỷ đang thực hiện. Nhưng bao lâu Giáo Hội còn, thì đối tượng đó khó thành, mục tiêu đó khó đạt.

Tuy vậy, chúng có thể làm hoang mang con cái của Giáo Hội, khi luôn quả quyết: “vẫn trung thành với giáo lý đức tin của Hội Thánh công giáo, vẫn là con cái trong Giáo Hội, vẫn đang thực hiện chương trình của Chúa, Cha vẫn hiệp thông với mọi người trong Giáo Hội”, nhưng cùng lúc lại chủ trương những điều hoàn toàn ngược với đức tin của Giáo Hội, trái với giáo huấn trong phạm vi đức tin và luân lý của Hội Thánh, và thực hành những việc không phù hợp với tinh thần của người Kitô hữu, mà vâng phục là điều quan trọng làm chứng tinh thần này.

Thực vậy, với chiêu trò “không ra hẳn bên ngoài, không vào hẳn bên trong”, ma quỷ có ý “đánh lộn con đen” chuyện trong – ngoài để nhiều người không phân định được đâu là hư thực, chỗ nào là đúng sai, ai phải ai trái, ai đáng tin ai nên ngờ vực, khi thấy có cả những linh mục, tu sĩ nam nữ, giáo dân tích cực tham gia, và dấn thân làm chứng cho những mặc khải mới, không những không “ăn khớp” với đức tin công giáo, mà còn chống lại giáo lý đức tin ấy một cách gay gắt, quyết liệt.

Người viết xin nêu ra một vài mặc khải thuộc loại này, như Chúa Cha ban cho những phụ nữ hoàn toàn không ăn ở với chồng, hay một nam nhân được có thai, và gọi là “thai thánh” qua việc đặt tay của người Chúa Cha chọn; như việc chọn cho Chúa Cha một người mẹ là Đức Maria, và gán cho Mẹ danh hiệu “Mẹ Chúa Cha”, một danh hiệu trăm phần trăm trái với tín lý công giáo, và mâu thuẫn nội tại khi mẹ và con không cùng một bản tính: mẹ là người, con là Thiên Chúa; như việc quả quyết Chúa Cha cho phép không phải nghe lời Đức Giám Mục địa phận là Đấng Bản Quyền, vì phải nghe lời Thiên Chúa hơn nghe lời người thế gian, nhất là người thế gian có quyền giáo huấn ấy không thánh thiện như các thánh tông đồ; như việc tự công chính hoá mình qua các việc “đạo đức tu” như ăn chay, hãm mình, lần mười hai chuỗi Mân Côi và nhiều chuỗi Lòng Thương Xót

lúc nửa đêm, để rồi tự cho phép mình không cần đến quyền cai quản Hội Thánh của Phêrô mà chính Đức Giêsu đã công khai và chính thức trao phó, nhưng tự mình nhận trực tiếp thánh ý Chúa Cha cho từng vấn đề, dù rất nhỏ qua thư ký của Ngài; như tự hào khẳng định Chúa Cha đã chọn nhà này, chọn những con người này để thực hiện chương trình cứu thế ở thời đại mới, cho con người thời đại mới.

Quá thật không dễ cho nhiều người, vì những anh em “nửa trong nửa ngoài” vẫn đọc những kinh được Giáo Hội dạy, vẫn hát những bài thánh ca được Giáo Hội phê chuẩn, vẫn trang trí nơi thờ phượng như Giáo Hội xưa nay vẫn trang trí, vẫn thực hiện những việc đạo đức như Giáo Hội hằng khuyến khích, cổ vũ, nhưng chỉ có một điều “không giống, không như, không theo” Giáo Hội là tín điều phải tin, giáo lý đức tin phải sống, đòi hỏi đức tin phải thực hành.

Tóm lại, khi vừa ở trong, vừa ở ngoài, nghĩa là tuyên bố ở trong Hội Thánh, nhưng không tuân phục Đấng Bản Quyền được đặt lên như người kế vị các tông đồ; vừa nhận mình trung thành với Giáo Hội công giáo, vừa loan truyền “những mặc khải mới” trái nghịch với giáo lý công giáo, những người anh em này làm người chung quanh mất phương hướng, mất lập trường, rồi mất đức tin. Đây chính là kẻ độc “đánh lộn con đen” của ma quỷ cốt làm cho chúng ta “không biết đâu mà lần”, không biết đường nào mà ra, không biết ai là người cùng chiến tuyến với mình trong cuộc chiến chống lại Xatan và bè lũ.

Bài đã quá dài, người viết xin dừng ở đây với những ước mơ mong được chia sẻ: ước mơ được luôn biết mình và anh em mình đều là tội nhân, và tội lỗi đã làm cho chúng ta yếu đuối, nên mới có tình trạng “điều tôi muốn, thì tôi không làm, nhưng điều tôi ghét thì tôi lại làm ... Cũng vậy, muốn sự thiện thì tôi có thể muốn, nhưng làm thì không. Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm” (Rm 7,15.18-19) để cảm thông với cuộc chiến nội tâm gay go trong lòng mỗi người; ước mơ học với Đức Giêsu “hiền lành và khiêm nhường tận đáy lòng” (Mt 11,29), để không nguyên rủa, xua đuổi, tẩy chay, truy sát nhưng yêu thương và “đón nhận người anh em yếu đức tin”, “vì bổn phận của chúng ta, những người có đức tin vững mạnh là phải nâng đỡ những người yếu đuối, không có đức tin vững mạnh” (Rm 14.1 ; 15,1); sau cùng là ước mơ được Chúa ban cho trái tim đơn sơ, dịu dàng, hay chạnh lòng thương xót để không làm tổn thương bất cứ ai, dù phải can đảm, và cương quyết làm chứng cho sự thật, nhưng luôn biết đặt mình dưới ơn phù trợ của Thánh Thần Tình Yêu, “để lấy tinh thần hiền hoà” mà chia sẻ, và sẵn sàng mang trên vai gánh nặng của anh em mình (x. Gl 6,1-2).

Những kinh Mân Côi cuối ngày xin được hiệp thông cùng Giáo Hội cầu xin cho sự hiệp nhất giữa hết mọi người, không trừ ai trong Giáo Hội.

TÌNH CẢM THIÊNG LIÊNG CỦA GIA ĐÌNH

Năm cô 6 tuổi, cô mất cả bố lẫn mẹ, họ bị tai nạn ô tô trong lần về quê thấp hương cho ông bà nội. 6 tuổi, cô chưa thể hiểu hết mọi chuyện đang xảy ra trong gia đình, cô chỉ biết khóc suốt ngày vì bố mẹ không quay về.

Cô còn một người anh trai tên là Nam, cậu bé 14 tuổi, dáng người to cao giống bố. Lúc bố mẹ mất, cậu không khóc, không gào thét mà chỉ ôm chặt cô em gái vào lòng cho đến khi ngủ thiếp đi.

Suốt ngày cô đều theo sau anh trai đòi bố, đòi mẹ; cô không thích ăn cơm nửa sống nửa chín của anh trai nấu, không thích mặc bộ đồ nhảm nhí của anh trai giặt...

Kể từ ngày hiểu ra rằng bố mẹ mãi mãi không về, cô bắt đầu dựa dẫm vào anh trai vì sợ anh lại bỏ cô mà đi.

Đêm hôm đó, trời đã rất muộn, rất muộn nhưng cô không chịu ngủ mà ngồi dậy kéo anh trai và hét to: “Em muốn gặp mẹ!”.

Bỗng nhiên, Nam kéo cô từ trong chăn ra, hai tay nắm lấy đôi vai bé nhỏ của cô và nói:

“Mẹ mất rồi, đừng có tìm mẹ nữa, bố mẹ đều không còn nữa, họ sẽ không quay về nữa đâu!”.

Giọng nói của Nam vang lên rất to khiến cô phải im lặng vì sợ hãi. Sau đó, cô dần dần hiểu được bố mẹ cô mãi mãi không quay về, cô hiểu được trên thế giới này chỉ còn anh trai là người thân duy nhất của mình.

Nam úp mặt xuống giường và khóc thật to, đó là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh trai khóc kể từ ngày bố mẹ mất.

Cô nhẹ nhàng cúi xuống rồi nằm trên lưng anh trai, cô dùng đôi tay bé nhỏ của mình ôm lấy anh, cảm giác ấm áp như ôm bố mẹ vậy.

Cô bắt đầu dựa dẫm vào anh trai giống như trước kia từng dựa vào bố mẹ: đi học, cô đòi anh chở đi; tan học, anh trai phải đến đón cô.

Trường của cô cách nhà khá xa, mỗi buổi sáng Nam đều chở cô đến trường, đến nơi người Nam ướt đầm mồ hôi. Ngồi trên xe, cô nắm chặt lấy vạt áo của anh không rời, cô không khóc đòi bố mẹ như trước nữa. Trước giờ cô chưa từng nói với anh, kể từ khi hiểu ra rằng bố mẹ mãi mãi không quay về nữa, trong lòng cô luôn bao trùm một nỗi sợ hãi, cô sợ rằng một ngày nào đó, anh trai cũng sẽ rời xa cô.

Cảm giác sợ hãi đó khiến một đứa bé 6 tuổi trở nên ngoan ngoãn, nghe lời đến lạ. Thế rồi, có mơ cô cũng không tưởng tượng được rằng cuối cùng anh trai vẫn bỏ rơi cô.

Hôm đó là ngày cuối tuần, mới sáng sớm, Nam đã phải mất hơn nửa tiếng đồng hồ chăm chút buộc cho cô hai bím tóc, mặc cho cô bộ váy màu trắng mà cô không biết anh mua cho cô từ khi nào, sau đó cô được anh trai dẫn đi công viên chơi rất nhiều trò, ăn rất nhiều món, cho đến khi mệt, cô ngủ say trên lưng anh.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, cô thấy mình nằm trên giường của nhà khác còn anh trai thì không thấy đâu nữa.

Cô hốt hoảng chạy đi tìm anh, sau đó một người hàng xóm mà cô gọi là “thím” nói với cô rằng anh trai cô đi làm thuê rồi, từ nay về sau, cô sẽ sống cùng với gia đình họ. Mặc dù cô biết, chú thím là bạn thân thiết của bố mẹ mình nhưng cảm giác bị anh trai bỏ rơi lúc này còn tuyệt vọng, đau đớn hơn khi bố mẹ rời đi. Là anh trai đã bỏ rơi cô, cô đã bị anh trai bán lấy tiền, anh trai không cần cô nữa.

Sau khi biết anh trai cũng bỏ đi không về như bố mẹ, cô nhanh chóng thích nghi với cuộc sống mới, có nhiều sự thay đổi. Sự thích nghi nhanh chóng đó mãi đến khi lớn lên, cô nhận ra rằng đó chính là một kiểu dễ quên đi đau thương.

Cô chủ động học làm việc nhà, tự giặt quần áo, cô biết đây không phải là nhà của mình, họ không phải người thân của mình nên cô dần dần không còn dựa dẫm vào ai nữa. Kể từ khi anh trai bỏ đi, cô hoàn toàn mất đi quyền được nũng nịu, đòi được yêu chiều. Cô cũng có một người anh trai nữa, người đó hơn cô một tuổi, rất nghịch ngợm và đôi lúc còn bắt nạt cô.

Cũng may là bố mẹ nuôi rất thương cô, mỗi năm họ đều mua quần áo mới cho cô, có đồ ăn ngon cũng luôn để phần. Tình cảm cô đối với bố mẹ nuôi, có yêu thương, nhưng sự cảm kích, ơn huệ lại là phần nhiều.

Năm cô 11 tuổi, lúc đó cô đang học lớp 4, một buổi tối nọ, cô đang giúp mẹ vá lại chiếc áo, bỗng mẹ nuôi nói:

“Mấy năm nay, con không nhớ Nam sao? Lúc đó, nó còn bé, sao có thể chăm lo cho con được?”

Cô im lặng không nói, đúng vậy, cô không nhớ anh trai, mới nghĩ đến cô đã thấy hận, vì thế cô không muốn nghĩ. Cô nói với mẹ: “Mẹ à, đừng nhắc đến anh con nữa”.

Mẹ nuôi thờ dài, hình như trong lòng vẫn còn điều gì đó muốn nói nhưng cô đã đi về phòng mất.

Chính xác, cô hận anh, cô không sợ khổ khi đi theo anh, không được đi học thì có gì đáng sợ đâu, cô sẽ theo anh đi kiếm cơm vậy. Nhưng anh đã đập tan mộng tưởng của cô, đã làm mất đi chỗ dựa của người thân duy nhất, đó chính là sự hủy diệt triệt để, không để lại điều gì cả. Vì thế, cô không thể tha thứ cho anh trai mình.

Năm 16 tuổi, thành tích học tập đứng đầu toàn trường giúp cô thi đỗ vào trường cấp ba, người anh lớn hơn cô một tuổi đang học lớp 11.

Một năm sau, khi người anh đó đang chuẩn bị tốt nghiệp cấp ba, bố nuôi nghỉ việc, ông thuê một cửa hàng nhỏ ở chợ để bán rau. Tối hôm đó, đang ngồi học cô khát nước nên đi ra phòng khách uống thì tình cờ nghe được cuộc trò chuyện bên phòng của bố mẹ. Anh trai nuôi nói với mẹ rằng: “Mẹ, con không biết, dù thế nào đi nữa con cũng phải học Đại học”.

“Không được, cái Mai học tốt hơn con, nó có khả năng thi đỗ Đại học”. Tiếng nói của bố nuôi nhỏ nhẹ nhưng rất quyết đoán.

“Lấy đâu ra tiền mà nuôi hai đứa ăn học cùng một lúc chứ?” Mẹ nuôi nói.

Nghe đến đó, cô vội quay về phòng, cô không muốn nghe gì nữa. Lúc đó, cô quyết định để cho anh trai học Đại học, còn cô, học xong cấp ba, cô sẽ đi tìm việc. Bởi từ khi anh trai bỏ cô mà đi, bố mẹ nuôi đã cho cô quá nhiều, cô không muốn thêm gánh nặng cho họ nữa.

Đáng tiếc là anh trai nuôi của cô thì không đỗ và bố nuôi cô vẫn kiên quyết rằng cô phải vào Đại học.

Cô vẫn kiên quyết: “Con không thi đâu, con quyết định rồi!”.

Tranh luận hồi lâu không được, mẹ nuôi cô từ trong bếp nói vọng ra: “Mai à, con bắt buộc phải thi vào Đại học. Con có biết không, anh trai con đã gửi đủ số tiền học phí cho con rồi nên con nhất định phải học Đại học, đừng phụ lòng nó, nó không dễ dàng gì...”.

Cô ngẩn người.

11 năm sau, lần đầu tiên cô lại tìm về hồi ức của anh trai mình.

Bố mẹ nuôi nói với cô: “Năm đó, anh trai con biết một đứa trẻ 14 tuổi như nó không có khả năng để nuôi em gái nên nó mới quyết định ra ngoài đi làm kiếm cơm, còn gửi con lại cho bố mẹ. Nó bán nhà và đưa hết số tiền đó cho bố mẹ bởi nó tin rằng bố mẹ sẽ chăm sóc tốt cho con. Buổi sáng sớm hôm đó, trước khi rời đi, anh con ôm con đang ngủ say trong lòng đưa cho mẹ bế, sau đó nhìn con và hứa rằng: “Thím à, con nhất định sẽ về đón em con, mong thím chăm sóc tốt cho nó...”.

“Từ khi con bắt đầu lên lớp 4, mỗi tháng nó đều gửi tiền về cho mẹ, bố mẹ cũng tích góp lại cho nó. Là bố mẹ vô dụng, nhiều năm qua luôn để con phải chịu ám ức...” Bố mẹ nuôi nghẹn lòng không nói nên lời, họ cầm lấy tay cô và khóc.

Vậy những năm qua anh ấy đi đâu, sống như thế nào?...Hàng loạt câu hỏi hiện lên trong đầu, thì ra anh trai chưa từng bỏ rơi cô, anh trai vẫn luôn yêu cô nhưng bằng cách mà mấy năm qua cô không thể lý giải được.

“Thế tại sao anh lại không về thăm mình chứ, không phải anh đã hứa sẽ về thăm mình rồi ư?...”.

Số tiền gửi từ Sài Gòn về, bên ngoài phong bì không ghi địa chỉ cụ thể, cô hạ quyết tâm nhất định phải vào Sài Gòn tìm anh.

Một năm sau, cô thi đỗ và vào Sài Gòn học tập, cô vẫn không thôi nghĩ đến việc tìm anh trai, thế nhưng giữa đất Sài Gòn rộng lớn như thế, đi tìm một người quả như là mò kim đáy bể.

Tốt nghiệp xong, cô ở lại Sài Gòn và làm việc ở đó, cũng là để tìm anh trai luôn. Vào lúc cô gần như tuyệt vọng, bỗng nhiên cô nhìn thấy một bức ảnh trên mạng: “Trước một quầy báo nhỏ, có một chàng trai người gầy gò ốm yếu, bị mất một tay đang sửa xe đạp...” Khi nhìn thấy dòng chữ ghi tên Nam, cô hoa mắt, người đó chẳng phải là anh trai mình sao? Đúng rồi, là anh ấy.

Cô xem tiếp: “Năm 19 tuổi, người thanh niên làm việc ở một công trường xây dựng, trong lúc đang làm việc thì do gặp sự cố về máy móc nên anh ta đã bị mất đi một cánh tay, từ

đó anh lang thang phiêu bạt khắp nơi, làm đủ nghề để mưu sinh: nhặt phế thải, đi bán báo, phát tờ rơi,... Và 3 năm trước, anh ta mở một quầy báo nhỏ vừa bán báo vừa sửa xe đạp. Động lực duy nhất để anh sống lạc quan như thế chính là cô em gái...”.

Khi cô xuất hiện trước quầy báo, anh trai cô đang bận rộn với công việc sửa xe đạp, mặc dù mất một tay nhưng động tác của anh vô cùng nhanh nhẹn và điêu luyện. Cô nhẹ nhàng bước lại gần, nước mắt cô rơi xuống lăn lăn, trước mắt cô chính là người anh mà cô từng hận vì đã bỏ rơi cô, chính là người yêu thương cô nhất, bất chấp tất cả để lo cho cô một cuộc sống đầy đủ.

“Cô gái, cô...” Anh ngạc nhiên khi nhìn thấy cô, cô khóc nức nở và ngồi xuống nhẹ nhàng lấy khăn lau mồ hôi cho anh.

“Anh à, em là Mai đây!...”

Cô vội vàng ôm lấy anh, đã lâu lắm rồi cô không được ôm anh như vậy, cảm giác đó vẫn ấm áp như hồi bé, cảm giác được an toàn, được yêu chiều...

Tình cảm gia đình luôn thiêng liêng như vậy, nó luôn là chỗ dựa để ta lớn lên, luôn là động lực để ta bước tiếp, dù người thân có làm gì thì hãy luôn nhớ rằng, tất cả đều vì những người mà họ thương yêu mà thôi...!

*Sưu tầm
(Không rõ tác giả)*

MỘT CÂU CHUYỆN CẢM ĐỘNG

Một bé trai 15 tuổi bị bắt vì trộm từ một cửa hàng ở Mỹ. Khi cố gắng để trốn thoát, cậu bé cũng đã làm hư một cái kệ. Người chủ cửa hàng đã bắt giữ được cậu bé và kiện ra tòa án và phán quyết của tòa án Mỹ đã làm nhiều người rơi lệ

Sau khi thẩm phán nghe được vụ án, ông ấy hỏi cậu bé:

– “Cháu có thật sự ăn cắp gì không?”

- “Có ạ! Cháu đã ăn cắp bánh mì, phô mai và làm hư cái kệ.”

Cậu bé xấu hổ, cúi đầu xuống, trả lời:

Thẩm phán lại hỏi:

– “Tại sao cháu lại ăn cắp?”

Đứa bé trả lời:

– “Vì nó cần thiết.”

Thẩm phán lại hỏi:

– “Sao Cháu không mua mà ăn cắp nó.”

Cậu bé nói:

– “Cháu không có tiền.”

Thẩm phán nói:

– “Cháu có thể xin tiền Cha mẹ.”

Cậu bé nói:

– “Cháu chỉ có Mẹ, nhưng mẹ cháu đang bị bệnh và không đi làm việc được nên cháu phải ăn cắp bánh phô mai để cho Mẹ ăn.”

Thẩm phán hỏi:

– “Cháu không làm gì à? Cháu không có việc làm sao?”

Cậu bé trả lời:

– “Cháu làm việc ở tiệm rửa xe. Cháu phải nghỉ để chăm sóc cho mẹ nên đã bị đuổi việc.”

Thẩm phán nói:

– “Cháu không tìm kiếm việc gì khác để tiếp tục làm việc ở nơi khác sao?”

– Dạ, mẹ cháu đang ốm nặng mà không có người chăm sóc nên cháu không thể đi làm được. Thẩm phán cho người đi xác minh những gì cậu bé nói thì thấy tất cả đều là sự thật.

Sau khi biết rõ ngọn ngành mọi chuyện. Thẩm phán ra tuyên bố phán quyết:

– “Tội ăn cắp, đặc biệt lại là ăn cắp bánh mì là MỘT TỘI ÁC thật đáng xấu hổ...!”

Và ở đây, tất cả chúng ta đều phải chịu trách nhiệm cho tội ác này...cả phòng xử án đột ngột im lặng...

– “Tất cả mọi người trong phòng xử án hôm nay, trong đó có Tôi, đều phải chịu trách nhiệm cho tội ác này. Do đó ai đang hiện diện tại đây đều phải bị phạt 10 Dollars, không ai được đi ra khỏi đây mà không bị phạt 10 Dollars.”

Thẩm phán lấy tờ tiền 10 Dollars từ túi áo ông ấy, rồi lấy một cây bút và bắt đầu viết tên những người phải nộp phạt.

– “Ngoài ra, Tôi còn phạt 1000 Dollars Chủ cửa hàng bánh mì, vì giao một đứa trẻ đói bụng cho Cảnh sát. Nếu không đóng phạt trong vòng một giờ, cửa hàng sẽ bị đóng cửa.”

– “Mọi người ở đây đều nên xin lỗi cậu bé và nộp phạt 10 Dollars, để cậu bé có tiền chăm sóc mẹ. Chúng ta đã ích kỷ và thiếu quan tâm đến những cảnh đời kém may mắn hơn mình.”

Sau những lời phán quyết của thẩm phán, cậu bé oà khóc và ôm lấy ông. Tất cả mọi người trong phòng xử án đều xúc động rơi nước mắt.

Tôi tự hỏi liệu xã hội, hệ thống tòa án của nước Việt Nam chúng ta có thể đưa ra một phán quyết giống như toà án Mỹ như vậy không?

Thẩm phán nói thêm:

– “Nếu một người bị bắt quả tang ăn cắp bánh mì do bị đói, tất cả thành viên của Cộng đồng, Xã hội và Đất nước này đều phải thấy xấu hổ..!”

Nguồn: internet

BÁO CÁO CÁC QUỸ CỦA GIÁO ĐOÀN

QUỸ GIÚP ON GỌI LINH MỤC TU SĨ

Giáo Xứ Takatori-Kobe	5.000 yen
Vườn rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen
Tổng kết tháng này	9.000 yen
Ngày 17 tháng 7 đã gọi 200.000 yen giúp các nhà dòng ở Việt Nam	
Tiền còn lại	14.000 yen

QUỸ GIÚP TRẺ EM BỊ NHIỄM HIV-AIDS TẠI VN

Vườn Rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen
Chị Thanh Nga (Takatori, Kobe)	5.000 yen
AC Khánh-Nhiều (Yamato)	15.000 yen

QUỸ GIÚP THỰC HIỆN TỜ PVLC

Giáo Xứ Takatori (Kobe)	20.000 yen
CĐ/CG Tokyo	30.000 yen
CĐ/CG Fujisawa	15.000 yen
CĐ/CG Hamamatsu	5.000 yen
CĐ/CG Yamato	10.000 yen
CĐ/CG Isesaki-Gunma	10.000 yen
CĐ/CG Kawagoe	5.000 yen
CĐ/CG Kawaguchi	10.000 yen
CĐ/CG Kaizuka-Kawasaki	5.000 yen
CĐ/CG Mizonoguchi	5.000 yen
CĐ/CG Himeji	15.000 yen
Bà con Công Giáo Vùng Kamata	3.000 yen

RAO HÔN PHỐI

Giuse PHẠM THANH LONG

Sinh ngày: 11/01/1998

Con Ông: Giuse Phạm Văn Lý

Và Bà: Maria Phạm thị Sim

Thuộc Giáo Xứ Vĩnh Thọ, Giáo Phận Hưng Hóa

Hiện trú tại Saitama, Nhật Bản

Muốn kết hôn với:

Maria LÊ NGỌC PHƯƠNG

Sinh ngày: 02/09/1998

Con Ông: Lê Kim Hà

Và Bà: Nguyễn thị Lặng

Quê quán ở Hoài Nhơn, Bình Định

Hiện trú tại Shinagawa, Tokyo, Nhật Bản

Gioan NGUYỄN VĂN BÌNH

Sinh ngày: 20/06/1997

Con Ông: Gioan Nguyễn Văn Hiền

Và Bà: Anna Nguyễn thị Hồng

Thuộc Giáo Xứ Đồng Tróc, Giáo Phận Hà

Tĩnh

Hiện trú tại Fujisawa, Kanagawa-Ken

Muốn kết hôn với:

Anna HOÀNG THỊ HÀ

Sinh ngày: 16/04/1997

Con Ông: Phêrô Hoàng Trung Thông

Và Bà: Anna Trần thị Bình

Thuộc Giáo Xứ Đồng Tiến, Giáo Phận Hà Tĩnh

Hiện trú tại Fujisawa, Kanagawa-Ken

Maria TRƯƠNG THỊ THẨM

Sinh ngày: 10/08/1997

Con Ông: Phêrô Trương Văn Sỹ (qua đời)

Và Bà Anna Nguyễn thị Lạc

Thuộc Giáo Xứ Hội Yên, Giáo Phận Vinh

Hiện trú tại Yokohama, Kanagawa-Ken

Muốn kết hôn với:

Phêrô NGUYỄN VĂN HOẠCH

Sinh ngày: 18/10/1998

Con Ông: Gioan Nguyễn Văn Thuyền (qua đời)

Và Bà: Maria Nguyễn thị Phụng

Thuộc Giáo Xứ Hậu Thành, Giáo Phận Vinh

Hiện trú tại Fujisawa, Kanagawa-Ken

Ai biết các đôi hôn phối này có điều gì ngăn trở theo Giáo Luật, buộc phải trình cho Giáo Quyền

PHÂN ƯU

Được tin buồn:

Cụ Ông Phaolô Maria NGUYỄN NGỌC CHẤT,

Thân sinh của anh Nguyễn Quý (Takatori, Kobe), đã được Chúa gọi về với Ngài vào lúc 12g57 ngày 17 tháng 07 năm 2025 tại Giáo Xứ Bình An Thượng, Sài Gòn, hưởng thọ 90 tuổi.

Xin thành kính phân ưu với anh Quý cùng toàn thể tang quyến. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, sớm đưa linh hồn Phaolô Maria về hưởng nhan thánh Chúa trên thiên đàng.

*Giáo Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Nhật
Liên CĐ Miền Tây
Giáo Xứ Takatori, Kobe*

ĐỊA CHỈ CÁC LINH MỤC VIỆT NAM TẠI NHẬT

GIAO PHÂN SAPPORO

Lm Phanxicô Assisi Trần Thanh Lam OFM
Francisco Sapporo Shudojin 〒065-0011
2-2-20 Kita11 Jo; Higashi-Ku, Sapporo-Shi, Hokkaido
Tel. 070-8504.5892; Email: thanhlamofm@yahoo.com

GIAO PHÂN AKITA

Lm Gioan Trần Nam Phong SVD
Catholic Akita Church
1-48 Senshumeitocho Akita-Shi 〒010-0875
Tel. 018-832.3254; Mobile: 070-7517.0497;
Email: phongtransvd@gmail.com

GIAO PHÂN NIGATA

Lm Phanxicô Xavie Từ Đăng Phúc SVD
Catholic Niigata Cathedral 〒951-8106
656 Higashiohatadori, 1Banchō; Chuo-Ku, Niigata
Email: tudangphuc@yahoo.com

GIAO PHÂN SENDAI

Lm Đaminh Nguyễn Cao Trí Sch. P.
Catholic Nodamachi
2-7-1 Nodamachi Fukushima-Ken 〒960-8055
Mobile: 090-4247.3929; Email: caotri77@yahoo.com

GIAO PHÂN SAITAMA

Lm Gioankim Nguyễn Quốc Định
Cell: 090-8746.1944; Email: gkktanik@gmail.com

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quốc Toàn
Catholic Isesaki Church 〒372-0042
24-4 Chuo-Cho, Isesaki-Shi, Gunma-Ken Tel:
0270-25.0276; Email: Toan1216@yahoo.co.jp

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quang Thuận
Catholic Higashimatsuyama Church 〒355-0021
2-9-3 Shimmei-Cho, Higashimatsuyama-Shi,
Saitama-Ken Tel. 049-322.1239. Email:
asukathuan@yahoo.co.jp

Lm Anrê Dũng Lạc Đặng Trung Tín SC
Catholic Joso Church 〒300-2746
1443-9 Konoyama Joso-Shi, Ibaraki-Ken Tel.:
090-5084.7990; email: dunglactin@gmail.com

GIAO PHÂN TOKYO

Lm Giuse Ngô Quang Định
Catholic Kodaira Church
2-32-10 Onumacho, Kodaira, Tokyo 〒187-0001
Tel. 042-343.9981; Email: nqđinh@vesta.dti.ne.jp

Lm P.M. Nguyễn Hữu Hiền
Catholic Meguro Church;
4-6-22 Kamiosaki Shinagawa-Ku, Tokyo 〒141-0021
Tel. 03-5435.8416; Fax. 03-3491.6527;
Cell. 09016562693; pmnguyenhuihienjp@gmail.com

Lm Giuse Nguyễn Thành Hy SVD
Catholic Kichitoini Church
1-7-8 Gotenrama, Musashino-shi, Tokyo 〒180-0005
Tel. 0422-44.0181; mobile: 080-6658.4866;
Email: hynguyensvd@hotmail.co.jp

Lm Micaer Nguyễn Minh Lập SDB
Salesio Seminary: 〒182-0033
3-21-12 Fujimi-Cho, Chofu-Shi, Tokyo
Tel. 042-482.3117; Fax. 042-489.7645;
Cell. 070-2021.5159; Email: mi_nobito@yahoo.co.jp

Lm Joseph Nguyễn Thanh Nhã SJ
Catholic Kojimachi Church
6-5-1 Kojimachi, Chiyoda-ku, Tokyo 〒102-0083
Cell: 080-4208.2309;
Email: josephnhaj@gmail.com

Lm Phêrô Đậu Phát Tài SC

Catholic Meguro Church;
4-6-22 Kamiosaki Shinagawa-Ku, Tokyo 〒141-0021
Email: dauphattai625@gmail.com

Lm Đaminh Cao Sơn Thân SJ
Jesuit Residence 〒177-0044
4-32-11 Kamishakuji, Nerima-Ku Tokyo
Tel. 090-3849.7087; Email: sitakata61@gmail.com

Lm Đaminh Nguyễn Văn Thế SJ
SJ House
7-1 Kioi-Cho, Chiyoda-Ku, Tokyo 〒102-0094
Tel. 070-1214.1388

Email: dominicthesj@gmail.com;
dominicthe@gmail.com

Lm Anton Bùi Duy Thủy SDB
Salesio Seminary
3-21-12 Fujimi-Cho, Chofu-Shi, Tokyo 〒182-0033
Tel. 042-482.3117; Fax. 042-489.7645
Cell: 080-6334.1425;

Email: takeibuisdb@gmail.com

Lm Gioankim Nguyễn Xuân Tiến SC

Catholic Goi Church
2430 Goi, Ichihara-Shi, Chiba-Ken 〒290-0081
Tel. 043-621.3830; Cell. 080-5098.6818;
Email: tienssc@hotmail.com

GIAO PHÂN YOKOHAMA

Lm Phanxicô Xavie Phạm Đình Sơn
Catholic Atsugi Church 〒243-0014
2-7-11 Asahi-Cho, Atsugi-Shi, Kanagawa-Ken Tel.
046-228.4164; email: phamdson@gmail.com

Lm Phaolô Hà Minh Tũ MF
Catholic Hodogaya Church 〒240-0014
8-41 Kasumidai, Hodogaya-Ku, Yokohama,
Tel. 045-331.2317; Mobile: 080-6628.1976;
Email: pbaoloc@gmail.com;

GIAO PHÂN NAGOYA

Lm Phêrô Trần Đức Diễm SVD

Shingenkai House
11-15 Minami Yama-Cho; Showa-Ku, Nagoya-Shi,
Aichi-Ken 〒466-0835
Tel. 080-4849.5408; Email: ducdiem2001@yahoo.com

Lm Phêrô Hoàng Minh Mẫn SVD

Catholic Hirabari Church
116 Nishikumi, Akaikae-Cho
Nagoya-Shi, Aichi-Ken 〒470-0126
Cell. 090-6573-1666; Email: manhoang@nifty.com

Linh mục Phaolô Lê Đình Vinh Toàn, MSC
Catholic Johokubashi Church 〒462-0847
1-1-57 Kinjo, Kita-Ku, Nagoya Tel. 080-4931.6567;
Email: incordejesu14@gmail.com

Lm Anton Vũ Khánh Tường SVD
Divine Word Seminary 〒466-0823
70-9 Yagumo-cho, Showa-ku, Nagoya-shi
Tel: 052-832-2082, Mobile: 090-4262-4345
Email: vktuong@gmail.com

GIAO PHÂN KYOTO

Lm Gioan Baotixita Phạm Nghĩa Phú SDB
Yokkaichi Salesio Shigan In 〒510-0882
1-8-26 Oiwake, Yokkaichi-Shi, Mie-Ken
Tel. 059-345.5609. Mobile: 070-8365.3343.
Email: jbplphu@yahoo.com

Lm Têphanô Nguyễn Văn Năng CMF

5-312 Fukakusa-naobashi, Fushimi-Ku, Kyoto 〒612-0889
Tel: 075-641.0610; mobile: 080-3132.2612;
Email: vannang2612@gmail.com

GIÁO PHẬN OSAKA

Lm Đaminh Lưu Vĩnh Cửu

2-7-11 Konakashima
Amagasaki-Shi, Hyogo-Ken; 〒661-0972
Cell: 080-1436-7430.

Lm Emmanuel Trần Văn Bình OFMConv

Catholic Nigawa Church; 〒663-8006
4-2-11 Danjo-Cho, Nishinomiyama-Shi,
Hyogo-Ken Tel. 0798-51-0176; Fax. 0798-51.9863;
Cell. 080-3399.6467. Email: fr_vanbinh@yahoo.co.jp

Lm Giuse Ngô Văn Thành

Catholic Imabari Church 〒794-0028
1-2-1 Kitahorai-Cho, Imabari-Shi, Ehime-Ken Tel.
0898-32.2348; Email: josephthanhngo@gmail.com

Lm Phêrô Phan Ngô Xuân Thoại

Catholic Tamatsukuri Church
2-24-22 Tamtsukuri,
Chuo-Ku, Osaka-Shi 〒540-0004
Tel. 080-4035.7267; Email: pthaoipop@live.com

Lm Đaminh Nguyễn Quốc Thuận

Catholic Yakatamachi Church
3-33 Yakatamachi, Wakayama-Shi
Wakayama-Ken 〒640-8151
Mobile: 080-2459.5381; Email:
donthuan@gmail.com

Lm Phaolô Trần Xuân Như Ý CMF

Catholic Imaichi Church 〒535-0001
1-1-27 Taishibashi Imaichi, Asahi-ku, Osaka-shi, Tel.
080-4029.1986; Email: nhuy20186@gmail.com

GIÁO PHẬN NAGASAKI

Lm Augustinô Phạm Nguyễn Hoàng Tú CM

Nagasaki Catholic Center
10-34 Ueno-machi Nagasaki-shi 〒852-8113
Email: phamnguyenhoangtu@gmail.com

GIÁO PHẬN FUKUOKA

Lm GB Phạm Văn Thuyền CM

Catholic Daimyo Church
2-7-7 Daimyo, Chuo-Ku, Fukuoka-Ken 〒810-0041
mobile. 070- 8580.9087;
Email: vanthuyenkotum@gmail.com

GIÁO PHẬN HIROSHIMA

Rev. G.B. Phan Đức Định

Catholic Ube Church 〒755-0033
1-1-59 Kotoshibacho, Ube-shi, Yamaguchi,
Tel. +81-70-3287.5715; email: jbdinhjsj@gmail.com

Lm Phêrô Hoàng Đức Lợi

Catholic Okayama Minami Church
14-28 Fukuhama-Cho, Minami-Ku
Okayama-Shi, Okayama-Ken 〒702-8035
Cell: 090-9969-2478; Email:
prhdoi2002@gmail.com

Lm Giacôbê Nguyễn Ngọc Long

Hiroshima Cathedral
4-42 Noboricho, Naka-Ku; Hiroshima 730-0016
Tel. 090-8164-2636;
Email: jamengoclong@gmail.com

Lm Gioan Nguyễn Quang Thuận

Catholic Hikari Church 〒743-0013
4-6-1 Chuo, Hikari-Shi, Yamaguchi-Ken Tel.
083-371.0792; Cell. 090-4109-9005;
Email: kojunjohn@yahoo.com.au

Lm Giuse Mai Văn Thế

Hiroshima Cathedral
4-42 Noboricho, Naka-Ku; Hiroshima 〒730-0016
Tel. 070-8572.8184; email: josmvthe@yahoo.com

Linh Mục Gioakim Nguyễn Minh Toàn SJ

Catholic Yamanashi Church
4 Kamevama-Cho Hiroshima-Shi 〒753-0089
Tel: 070-7479 6612.
Email: gioakimtoansj@gmail.com

GIÁO PHẬN OITA

Lm Phêrô Phạm Hoàng Trinh

Catholic Nakatsu Church
1283-1 Sannocho; Nakatsu-Shi, Oita-Ken 871-0057
Tel. 0979-22.2259; Cell: 090-6594-9899;
Email: maranathapeter@yahoo.com

GIÁO PHẬN KAGOSHIMA

Lm Phaolô Phạm Minh Anh

Catholic Yoshino Church
3216-53 Yoshino-Cho Kagoshima-Shi 892-0871
Tel. 099-243.3768; Cell. 090-9560.1705
Email: paul_scs@yahoo.com

Lm Giuse Nguyễn Hồng Tâm

Catholic Kanoya Church 〒893-0001
14-1 Komaejocho, Kanoya-Shi, Kagoshima-Ken
Tel=0994-43-3733; Mobile. 090-5923.9339;
Email: nguyentam776@yahoo.com

Lm Gabriel Dương Văn Quốc Tiến

Catholic Mizobe Church
3616-4 Fumoto, Mizobe-Cho, Kirishima-Shi,
Kagoshima-Ken 〒899-6404
Tel. 0995-58-2994, cell. 090-6864.8421;
Email: gabrielquoctien@yahoo.com

GIÁO PHẬN NAHA

Lm Peter Chanel Phạm Văn Chê

Catholic Miyakojima Church 〒906-0013
156-1 Shimozato Hirara, Miyakojima, Okinawa Cell.
098-937.7064; Email: peterchanelche70@yahoo.com

Lm Giuse Bùi Đức Dũng

Catholic Awase Church
1-5-1 Tobaru, Okinawa-Shi, 〒904-2164
Cell. 080-3995.1909; Email: josbddung@gmail.com

Lm Gioankim Phan Đình Hoài

Catholic Awase Church
1-5-1 Tobaru, Okinawa-Shi, 〒904-2164
Cell. 080-3966.4430, Email: jochimhoai@yahoo.com

Lm Phanxicô Xavie Nguyễn Đức Tiến

Catholic Ishigaki Church
67 Okawa, Ishigaki-Shi 〒907-0022
Cell. 090-9652.1309; Email: ductien76@yahoo.com

Lm Bosco Dương Trung Tín

Catholic Shuri Church
4-60 Sakiyama, Shuri, Okinawa 〒903-0814
Tel. 090-6864.3244;
Email: bosco.tudohanphuc@yahoo.com

Lm Micae Nguyễn Xuân Vinh

Catholic Nago Church
2-1-20 Onishi, Nago-Shi, Okinawa-Ken 〒905-0018
Mobile: 080-3963.1979;
Email: glory200679@yahoo.com

CÔNG TÁC NƯỚC NGOÀI

Lm Phanxicô Xavie Trần Văn Hoài OFMConv

Email: fxhoai@yahoo.com

Lm Anrê Trương Quốc Hùng

Email: truongquochungsvd@gmail.com

Lm Bernard Phạm Hữu Quang pss

Email: phamquang9@yahoo.com

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Sinh Sắc

Cell. 090-7108.5632. Email:
sinh sac2003@yahoo.com

Lm Gioan Baotixita Mai Tâm

Cell. 080-4275-5293;
Email: jbmaitam@yahoo.com

Lm Phêrô Nguyễn Văn Toàn SJ

Mob: 080-7119.1982;
Email: toansjvn@gmail.com

KINH NĂM THÁNH 2025

Lạy Cha trên trời,

Xin cho ơn đức tin mà Cha ban tặng chúng con
trong Chúa Giêsu Kitô, Con Cha và Anh của chúng con,
cùng ngọn lửa đức ái được thắp lên trong tâm hồn chúng con bởi Chúa Thánh Thần,
khơi dậy trong chúng con niềm hy vọng hồng phúc hướng về Nước Cha trị đến.

Xin ân sủng Cha biến đổi chúng con
thành những người miệt mài vun trồng hạt giống Tin Mừng.

Ước gì những hạt giống ấy
biến đổi từ bên trong nhân loại và toàn thể vũ trụ này,
trong khi vững lòng mong đợi trời mới đất mới,
lúc mà quyền lực Sự Dữ sẽ bị đánh bại,
và vinh quang Cha sẽ chiếu sáng muôn đời.

Xin cho ân sủng của Năm Thánh này
khơi dậy trong chúng con, là Những Người Lữ Hành Hy Vọng,
niềm khao khát kho tàng ở trên trời.

Đồng thời cũng làm lan tỏa trên khắp thế giới
niềm vui và sự bình an của Đấng Cứu Chuộc chúng con.
Xin tôn vinh và ngợi khen Cha là Thiên Chúa chúng con,
Cha đáng chúc tụng mãi muôn đời. A-men.

CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ TIẾNG VIỆT CỦA CÁC CỘNG ĐOÀN

- 02/08 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 03/08 :** 11g00 : Thánh Lễ tại Nguyễn Xá Chofu, Tokyo (Cha Hiện)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Koriyama, Fukushima-Ken (Cha Trí Sch.P.)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kokura, Fukuoka (Cha Trinh)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Quốc Định)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kameoka, Kyoto (Cha Năng CMF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Bình OFM Conv.)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiện, Cha Thế SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
- 04/08 :** 18g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
- 09-10/08 :** Tỉnh tâm Hội Đồng Hương ở Chofu, Tokyo (Cha Trinh)
- 09/08 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 10/08 :** 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seto, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato, Kanagawa-Ken (Cha Hiện)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kitakami, Iwate-Ken (Cha Trí Sch.P.)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Miyakonojo, Miyazaki-Ken (Cha Trinh)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seishin Toyota, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Daimyo, Fukuoka (Cha Tú CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
14g00 : Phụng Vụ Lời Chúa tại nhà thờ Ogaki, Gifu-Ken (Phó Tế người Nhật)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tetori, Kumamoto-Ken (Cha Thuyền CM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kichioji, Tokyo (Cha Hy SVD)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya, (Cha Nhã SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato-Takada, Nara-Ken (Cha Năng CMF)
15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Narashino, Chiba-Ken (Cha Tiến)
16g00 : Thánh Lễ tại công viên Kanmachia, Kagoshima-Ken (Đức Cha Kagoshima)
17g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Asakusa, Tokyo (Cha Thế SJ)
18g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasai, Tokyo (Cha Hiện)
- 14/08 :** 19g00 : Lễ Đức Mẹ Lên Trời tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
- 15/08 :** 16g00 : Thánh Lễ Bốn Mạng CD/CG Fujisawa (Cha Sơn)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
- 16/08 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Vũ, Cha Nhã SJ)
- 17/08 :** 10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawaguchi, Saitama-Ken (Cha Nhã SJ)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ chính tòa Nagoya (Cha Tường SVD, Cha Điềm SVD)
12.00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Toyama, Toyama-Ken (Cha Hiện)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kadoma, Osaka (Cha Ý CMF)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hachinobe, Aomori-Ken (Cha Trí Sch.P.)
13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawagoe, Saitama-Ken (Cha Tín SC)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Isahaya, Nagasaki (Cha Tú CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Urawa, Saitama (Cha Nhã SJ)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hachioji, Tokyo (Cha Tai SC)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hofu, Yamanashi-Ken (Cha Quang Thuận)
14g00 : Thánh Lễ tại bãi biển Aoshima, Miyazaki-Ken (Cha Trinh)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sendai, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)

- 15g00 : Thánh Lễ tại Trung Tâm Mục Vụ Okayama (Cha Lợi)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yukuhashi, Kitakyushu (Thuyền CM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kanazawa, Kanazawa-Ken (Cha Hiên)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 18g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mizumaki, Kitakyushu (Cha Thuyền CM)
- 18-29/08 :** đi hành hương Fatima, Lộ Đức và Năm Thánh Roma (Cha Hiên)
21-30/08 : Đi Việt Nam với Đức Cha Giáo Phận Kagoshima (Cha Trinh)
- 23/08 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 19g30 :** Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
- 24/08 :** 09g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Takatori, Kobe
 11g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mitakabara, Hamamatsu
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komaki, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hon-Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ chính tòa Oita (Cha Trinh)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Kagoshima (Cha Minh Anh)
 13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Daimyo, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Imabari, Ehime-Ken (Cha Thành)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nanzan, Nagoya (Cha Tường SVD)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tawaramachi, Nagasaki (Cha Tú CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Sendai (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuchiyama, Kyoto (Cha Năng CMF)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kamifukuoka, Saitama-Ken (Cha Tài SC)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chofu, Tokyo (Cha Lập SDB)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sendai, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Urawa, Saitama-Ken (Cha Thủy SDB)
 14g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukui, Fukui-Ken (Cha Toàn MSC)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà chung Thánh Tâm Chúa Giêsu Okayama (Cha Lợi)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Handa, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sueyoshicho (Cha Tú CM)
- 25/08 :** 18g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
- 30/08 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
- 31/08 :** 11g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kamata (Cha Hiên)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Shibushi, Kagoshima-Ken (Cha Hồng Tâm)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiên, Cha Nhã SJ,)
- 06/09 :** 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 07/09 :** 11g00 : Thánh Lễ tại Nguyễn Xá Chofu, Tokyo (Cha Hiên)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Iwaki, Fukushima-Ken (Cha Trí Sch.P.)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kokura, Fukuoka-Ken (Cha Trinh)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Quốc Định)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kusatsu, Kyoto (Cha Năng CMF)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Taniyama, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Bình OFM Conv.)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiên, Cha Nhã SJ)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume (Cha Thuyền CM)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)